

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.4.17

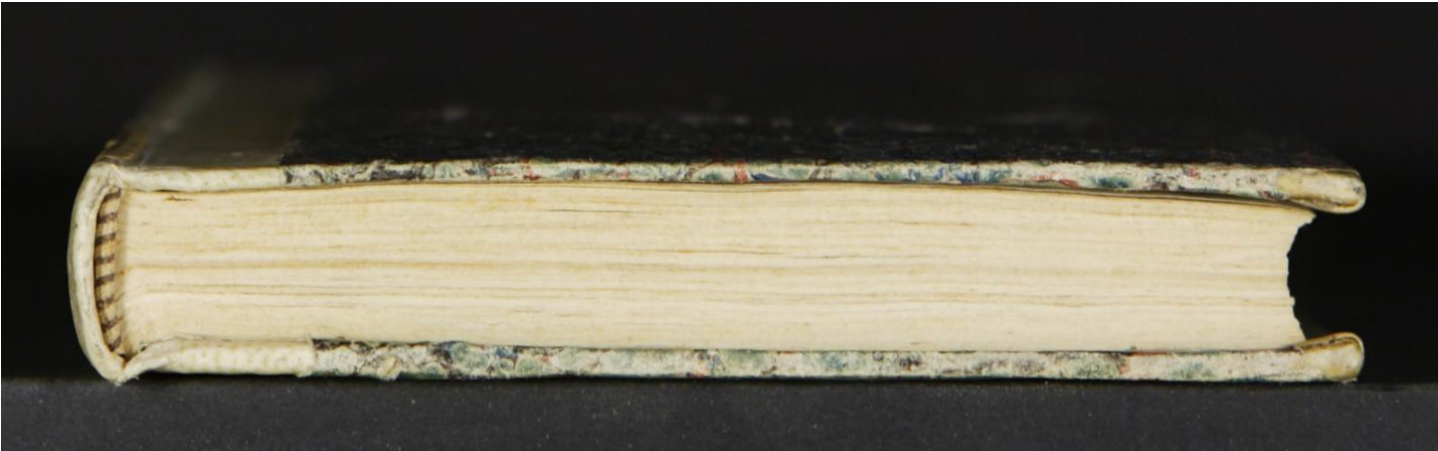
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.4.17

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.4.17

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.4.17

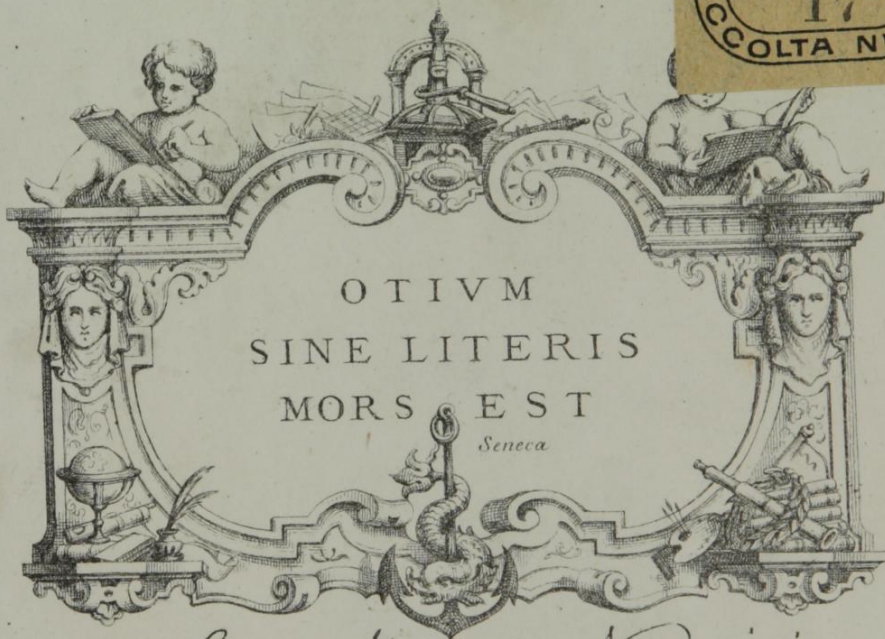

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.4.17

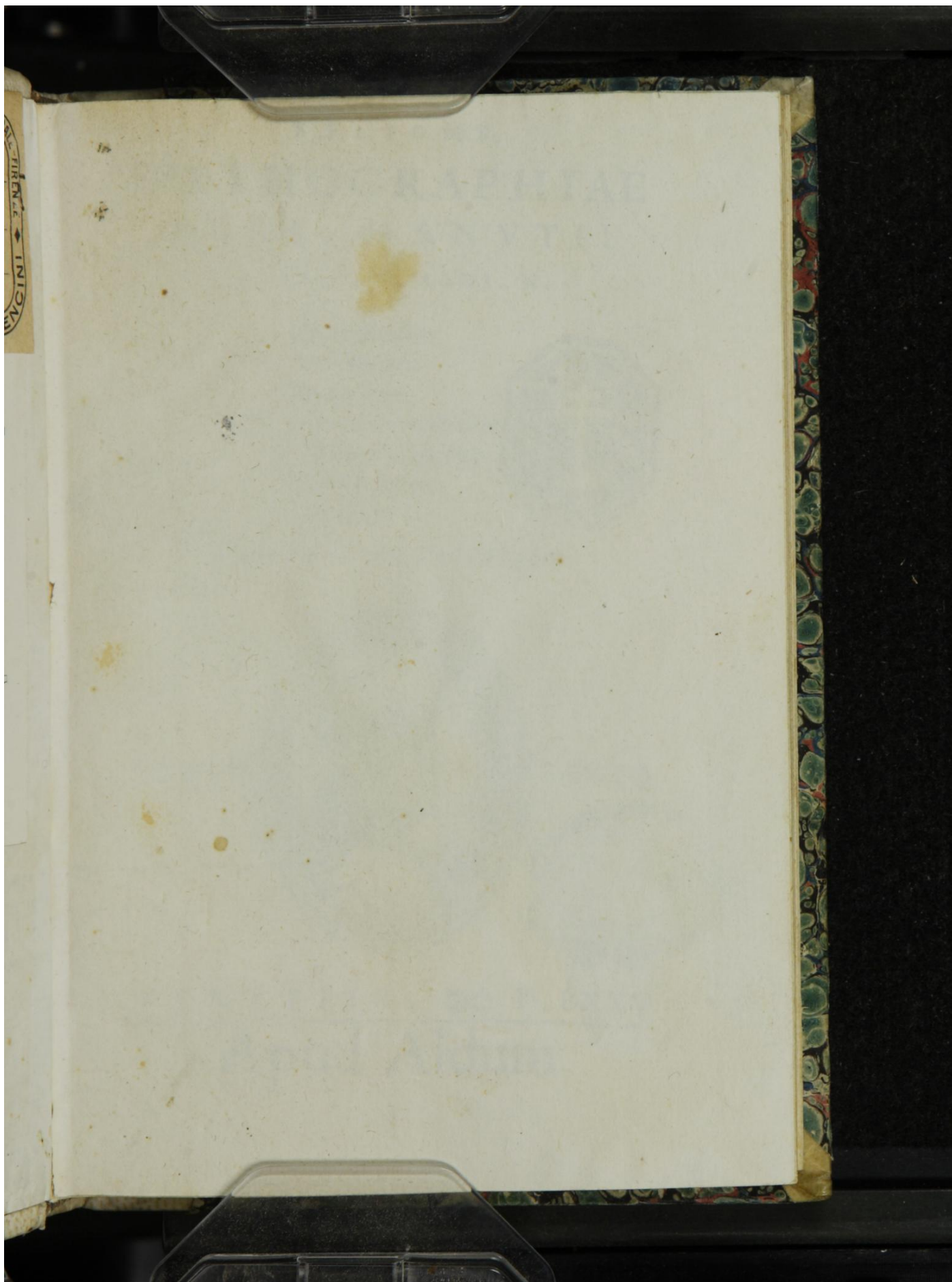

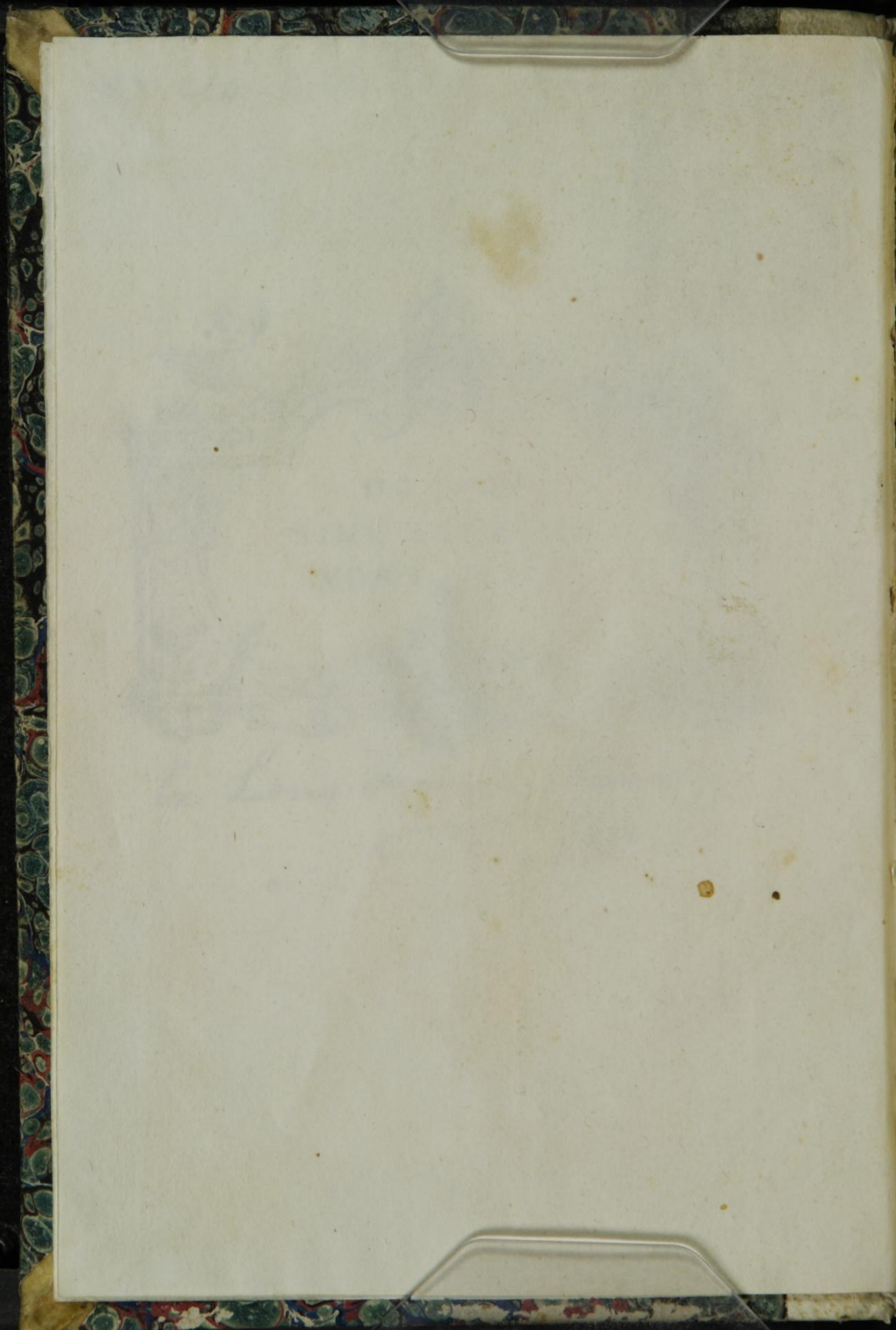
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.4.17

Ald. 2/4

Ex Libris Joannis Nencini
1874

E P I T O M E
O R T H O G R A P H I A E
A L D I . M A N V T I I
P A V L L I . F . A L D I . N .

Ex *Libris antiquis*
Grammaticis
Etymologia
Graeca consuetudine
Nummis ueteribus
Tabulis aereis
Lapidibus

Reliqua vi. pagella indicabit

PRIVI

LEGIO

V E N E T I I S . ∞ D . L X X V

Apud Aldum.

MAXIMILIANI . II

EX . PRIVILEGIO

IMP . CAES . AVG .

Editio Aldi Manutij
Paulli F. Aldi N.

PRAESTANTI . VIRO

IVRIS . VTRIVSQUE

SINGVLARI COGNITIONE

ORNATO .

FRANCISCO . MORANDO

Aldus Manutius Paulli F

S . P . D

VMQVAM eorum insti-
tutum probavi, qui eo
animo se ad litteras con-
ferunt, ut, praeter suam
utilitatem, nihil curent,
quo enim pluribus com-
municatur, eo nobilior
est Virtus. Accedit illud, quod fama nomi-
nis nostri & propagatur scriptis, & perpe-
tuo custoditur: qui est uberrimus, ac prae-
stantissimus litterarū fructus, quāobrem
eo semper cogitationes meae spectarunt,
ut ea praestare possem, quae studiosis om-
nibus utilitatem aliquā afferrent, meumq.
nomen posteris etiam proderent, in quo
Aui mei, Parentisq. uestigia cum sequar; si
me dignum utroq. non prae buero; imbecil-
litas ingenij mei culpam sustineat; uolūtas
quidem reprehendenda nō uidetur. Quae

† 2 uero

uero praestare mihi licet, ea omni meo studio, diligentiaq. & curauī antea & curabo donec uiuam. quod quidem aetatis meae est, ut recte, & emendate scribendi sciētiā quam uocant Orthographiā, consequerer in hoc elaborauī diligēter: quaeq. aliquot mensiū studio collegerim, nūquam edere ausus essem, nisi tua me singularis auctori-
tas, FRANCISCE. MORANDE, uir omni laude praestans, in hanc mentem impulisset cur enim tibi non obtemperarem, cuius & subtile iudicium, & eximiā doctrinā quotidie Pater meus in ore habet? qui nos ita diligis, ut de nostris ornamentis, atq. commodis, nemo laboret magis? quem omnes boni, ac eruditi uiri, semel allocuti, ob ingenium, probitatem, comitatem, tanti faciunt, ut amicitiae tuae nihil anteponant Quae cum accurate cum animo meo considerarem, putaui faciūdum, ut haec nostra quaecunq. sint, tuo nomini inscripta emitterem; quod esset, primum, studiij in te mei perspicuum argumentū apud omnes; deinde, firmissimum aduersus eos praesidium qui, alienae laudis inimici, libentius improbant, quae excusari tamen aliqua ratione possunt, quam laudant, si quid laude dignum est. Ego, dum tibi, tuiq. similibus, non displiceam, quid reliqui sentiant, parum laboro. nam, ut omnibus eadem probentur

bent
bello
ui, ut
sum
broru
nem
negle
tem
forta
trem
se no
re no
ea, qu
quar
habi
nia n
que,
ex ho
rem i
rogo
Vene

bentur, fieri uix posse arbitror. In hoc libello consuetudinem Antiquorum induci, ut eos, in scribendo, liceat imitari. usus sum lapidum, nummorum, ueterumque librorum testimonio. etymologiae rationem ostendi: neque Graecam scripturam neglexi, quae interdum obscuram ueritatem illustrat. Quae studiosis non inutilia fortasse, tibi quidem, pro tua, in me, Patremque meum, beneuolentia, cui parem esse nostram uelim credas, iucundissima fore non dubito. Atque hac spe excitabor ad ea, quae praestantiora sunt: quae si consequar, affirmo tibi, nihil antiquius me esse habiturum, quam ut ad tuam laudem omnia mea studia, omnem curam, industriamque, conferam. Interim, ne meum animum ex hoc tenui munusculo, sed, ex animo rem ipsam ut spectes, etiam atque etiam rogo

Venetijs, MDLXI. kal. Ian.

Interpungendi Ratio

Notarum ueterum explanatio

Kalendarium uetus Romanum, e marmore descriptum, cum Paulli Manutij, Patris, commentario lo, de ueterum dierum ratione, & Kalendarij explanatione

Aldi Manutij, Aui, de uitiata Vocalium, ac Diphthongorum prolatione

De conscribendis epistolis, Aldi Manutij, Paulli F. Aldi N.

A
Acced
Accens
Accerfo
Accipio
Accus
Accom
Accum
Acilia
Acine
Actius
Actium
Actydo
Admod
Adole
Adscip
Aebus
Aedis
Aedis
Aedis
Aemul
Aequi
Aerum
Aeseru
Aether
Afficio
Affici
Africa
Aggr
Agra
Ahal
Athen
gna
Ale

I N D E X

A		<i>Alia, flumen</i>	10
<i>pro Ab</i>	1	<i>Alica</i>	10
<i>Abijcio</i>	1	<i>Alimentus, Cinciae gentis cog</i>	
<i>Accedo</i>	96	<i>nomen</i>	10
<i>Accensus</i>	1	<i>Alissequus</i>	145
<i>Accerso</i>	1	<i>Alitus</i>	10
<i>Accipio</i>	96	<i>Allectus</i>	11
<i>Accius, familia Romana</i>	2	<i>Allienus, cognomen familiae</i>	
<i>Accommodo</i>	96	<i>Romanae</i>	11
<i>Accumulo</i>	96	<i>Alifae, opid. in Campania</i>	11
<i>Acilia, gens Romae</i>	2	<i>Allium</i>	11
<i>Acius</i>	3	<i>Allus</i>	12
<i>Aetius</i>	3	<i>Alucinor</i>	12
<i>Aetium, promontorium</i>	3	<i>Ambibarii, populi</i>	12
<i>Adjicio</i>	1	<i>Amoenus</i>	12
<i>Admodum</i>	153	<i>Anicius</i>	13
<i>Adolescens</i>	3	<i>Annae, familia Hispaniae</i>	13
<i>Adscisco</i>	4	<i>Anneius, familia Romana</i>	14
<i>Aebutia, familia Romana</i>	4	<i>Anexa quam</i>	155
<i>Aeditimus</i>	4	<i>Anlare</i>	14
<i>Aeditius</i>	4	<i>Anulus</i>	15
<i>Aedui, Galliae populi</i>	5	<i>Apenninus</i>	15
<i>Aemilius</i>	5	<i>Apicius</i>	15
<i>Aequicoli, Italiae populi</i>	6	<i>Apolo</i>	15
<i>Aerumna</i>	6	<i>Appaeus</i>	16
<i>Aesernia</i>	6	<i>Appuleius, familia Romana</i>	16
<i>Aetherius</i>	6	<i>Apulia</i>	16
<i>Afficio</i>	1.8	<i>Apulus</i>	16
<i>Affinis</i>	8	<i>Aquillius</i>	17
<i>Africa</i>	7	<i>Arena</i>	17
<i>Aggredior</i>	8	<i>Aricia</i>	18
<i>Agragantum</i>	8	<i>Arista</i>	18
<i>Ahala, Serviliorum cognomen</i>	8	<i>Arretium</i>	18
<i>Ahenobarbus, Domitiorum co</i>		<i>Arrius, familia Romana</i>	19
<i>gnomen</i>	9	<i>Arruntius</i>	20
<i>Alesia, opidum Mādubiorum</i>	9	<i>Artus</i>	21

† 4 Assti-

I N D E X

<i>Assitit</i>	145	<i>Bucina</i>	28
<i>Ateius, familia Romana</i>	21	<i>Bybliotheca</i>	26
<i>Atilia, gens Romae</i>	21	<i>Byzacium</i>	28
<i>Atius, familia Romana</i>	21	<i>Byzantium</i>	28
<i>Atratinus, cognomen Sempromiae gentis</i>	22	C	
<i>Attis</i>	22	C <i>AE C I L I V S</i>	29
<i>Attius, poeta</i>	22	<i>Caecina</i>	30
<i>Attius, augur</i>	22	<i>Caelebs</i>	30
<i>Attuli</i>	22	<i>Caelo, as</i>	30
<i>Attatuca</i>	23	<i>Caelum</i>	30
<i>Aucilius</i>	3	<i>Caenum, pro Limo</i>	31
<i>Auctor</i>	23	<i>Caepio, Seruiliae gentis cognomen</i>	31
<i>Auctoritas</i>	23	<i>Caerellius</i>	31
<i>Aula</i>	23	<i>Caerimonias</i>	31
<i>Aurifex</i>	23	<i>Caeruleus</i>	32
<i>Aurufex</i>	23	<i>Caesellius</i>	32.45
<i>Autius</i>	24	<i>Caesena, urbs florentissima</i>	32
<i>Auromatarius</i>	24	<i>Caesetius, familia Romana</i>	37
<i>Autronius, fam. Romana</i>	24	<i>Caesius</i>	38
B		<i>Caesonius</i>	38
B <i>AE B I V S</i>	25	<i>Caestus</i>	38
<i>Baetica, prouincia</i>	25	<i>Calidius</i>	38
<i>Baliares</i>	25	<i>Calidon</i>	39
<i>Baliaricus</i>	25	<i>Callidianus</i>	38
<i>Balneum</i>	26	<i>Calpurnius</i>	38
<i>Balineum</i>	26	<i>Camara</i>	39
<i>Bellua</i>	26	<i>Carisus</i>	39
<i>Bibliotheca</i>	26	<i>Carthaginiensis</i>	40
<i>Blaesus, cognomen Sempromiorum</i>	26	<i>Caritas</i>	40
<i>Bracchia</i>	27	<i>Carius</i>	40
<i>Britannia</i>	27	<i>Cascellius</i>	41
<i>Brundisium</i>	27	<i>Casilinum</i>	41
<i>Bruttij, Italiae populi</i>	27	<i>Catius</i>	41
<i>Bruttius</i>	28	<i>Catullus, Valeriorum cognomen</i>	42
		Ca-	

Catalus
Causa
Cedrus
Cella
Celo, pro
Cena
Centro
gens
Centumal
Cephalen
Cera
Cerialia
Cesellius
Cesitarius
Cesius
Cesius
Cetura
Cipus, Ce
Circumda
Circumfa
Circumma
Circumma
Cius, terr
rum
Cloaca
Cnaeus, p
Cocceius
Coelius
Coepi, pr
Collega
Comissat
Compre
Concio
Condema
Conditio
Conscia

I N D E X

Epicurius	7	Fetiales	82
Etruscus	72	Fetus	83
Eulogium	72	Flamen	83
Exanilare	14	Flameus, color	83
Exhilare	72	Flamininus, Quinctiorum cog-	83
Exhodus	72	nomen	83
Exposco	72	Flaminus, gentis Romanae no-	83
Exprimo	72	men	83
Exsatio	72	Flamma	83
Exsaturo	72	Foedare	83
Exscribo	73	Foedus	83
Exsilio	73	Fossrix	176
Exsoluo	73	Frentani	84
Exspecto	73	Frenum	84
Exsto	74	Fretum	84
Exstruo	74	Fuscus	84
Exsuo	74	Fusidius	84
Exsulo	74	Fusus Kalenus	84
Exsupero	74		
Exsurgo	74		
Extundo	72		
		G	
		GENITRIX	85
		Genucius, familia Roma-	85
		na	85
		Genicius	85
		Glaeba	85
		Gothi, populi	85
		H	
		HADRIA	86
		Hadrianus	86
		Haedi	89
		Halicarnassus	89
		Hannibal	89
		Hariolus	89
		Haruspex	89
		Hasia	90
		Haue	90
		Hecate	90
		Hebe,	

F

FABRICIVS	75
Fabrum	74
Facillimus	75.95
Faefulae	75
Falisci, populi	76
Faex	76
Fannius, familia Romana	76
Fecundus	76
Felix	76
Femina	81
Feneror	81
Fenum	81
Fenus	81
Fescenninus	82

Hebe, do
 Heluo
 Heraclea
 Herminia
 Heredita
 Heres
 Hibernia
 Hibernus
 Hiems
 Hilarius
 Hirinus
 Holera
 Holus
 Horti
 Humilis
 Hypsaemus
 IACE
 Iapetus
 Iccreco
 Idaea, e
 gnaz
 Idea, pro
 Ideo
 Ignis
 Illic
 Illufria
 Imber
 Immo
 Imperio
 Inceffus
 Inchoo
 Increbesc
 Indistina
 Infirmitas

I N D E X

Hebe, dolentis	91	In primis	101
Heluo	91	Interlunium	101
Heraclea, Sinitica	91	Internundinium	101
Herennius	91	Irritare	101
Hereditas	91	Isic	101
Heres	91	Itius portus	101
Hibernum	92	IV. pro IIII	102
Hibernus	92	Iucundus	102
Hiems	93	Iuppiter	102
Hilarus	93	Iurifconsultus	104
Hirtius	94	Iurisdiclio	104
Holera	94	Iunetius, familia Romana	104
Holus	94	K	
Horti	94	KAESO, praenomen Fabio	
Humillimus	95	rum, Quinctiorum, Atiliorum, et Aemiliorum	106
Hypsaenus	95	Kalendae	106
I		L	
IACETANI, populi	96	LACRYMAE	108. 173
Iapudes, populi	96	Laeca, Porciae gentis cognomen	108
Iccirco	96	Laelus, familia Romana	109
Idaea, epithetum Matris Magnae Deum	96	Laena, genus uestimenti	109
Idea, pro mentis conceptus	96	Laenas, Popilliorum cognomen	109
Ideo	168	Laetorius, familia Romana	109
Iguuium	96	na	109
Illic	96	Laena	109
Illustris	97	Lacuinus, cognomen Valeriae	109
Imber	97	gentis	109
Immo	97	Lapidina	110
Imperiossus	97. 182	Larisa	110
Incestus	97	Laterna	110
Inchoo	97	Laena	110
Increbesco	99	Lemannus, lacus	110
Increbuit	99	Letum	110
Industriae	100		
Insitior	101		

Liti-

I N D E X

<i>Licinius</i>	111	<i>Marcus, familia Romana</i>	116
<i>Ligula</i>	111	<i>Martialis</i>	118
<i>Ligurrio</i>	112	<i>Massanisa, Numidia Rex</i>	119
<i>Ligur, cognomen Aeliae gen-</i>		<i>Matho, Pomponiorum cogno-</i>	
<i>tis</i>	112	<i>men</i>	119
<i>Limetanus, cognomen Mami-</i>		<i>Mauretania</i>	119
<i>lij</i>	112	<i>Maximillianus</i>	119
<i>Lissum</i>	112	<i>Maximopere</i>	127
<i>Litterae</i>	112	<i>Memmius</i>	119
<i>Litus</i>	112	<i>Mescinius</i>	120
<i>Luceius</i>	112	<i>Messalla, cognomen Valerio-</i>	
<i>Lucilius</i>	113	<i>rum</i>	120
<i>Lurgauonenses</i>	113	<i>Metius</i>	120
<i>Luscinus, Fabriciorum cogno-</i>		<i>Mettius</i>	120
<i>men</i>	113	<i>Minatia, familia</i>	120
<i>Lutatus, familia Romana</i>	113	<i>Minatius Magius</i>	121
M			
<i>M; uel, M; uel, M; uel W</i>		<i>Minucius, familia Romana</i>	121
<i>pro Manius</i>	114	<i>Minicius</i>	121
<i>Maecenas, Cilliniurum cogno-</i>		<i>Mistius, a misceo</i>	121
<i>men</i>	115	<i>Moechor</i>	122
<i>Maecius</i>	115	<i>Moenia</i>	122
<i>Maelius</i>	116	<i>Moesia, provincia</i>	122
<i>Maenius</i>	115	<i>Montuosus</i>	122
<i>Maereo, tristor</i>	115	<i>Monumentum</i>	122
<i>Maesius</i>	116	<i>Mucius</i>	123
<i>Magalia</i>	116	<i>Multa</i>	124
<i>Magnopere</i>	127	<i>Mummius</i>	124
<i>Malleolus, cognomen Publicio</i>		<i>Munatius</i>	124
<i>rum</i>	118	<i>Murena</i>	124
<i>Mamilius, familia Roma-</i>		<i>Musia</i>	122
<i>na</i>	116	<i>Mysia</i>	122
<i>Manilius, familia Roma-</i>		N	
<i>na</i>	116	<i>N^{AE}, pro, certe</i>	125
<i>Manlius</i>	116	<i>Naeuius</i>	125
<i>Mapalia</i>	116	<i>Namque</i>	128
		<i>Nautius, familia Romana</i>	125

Ne

INDEX

Ne dum	126	Palaeſtra	133
Nec dum	126	Palilia	135
Nefas	126	Palpebrae	133
Negligo	126	Papirius	134
Negotium	126	Papus, cognomen Aemiliorum	
Nihil dum	126	134	
Nimio pere	126	Parcimonia	134
Non dum	126.127	Parilia	135
Non numquam	126	Parricida	135
Norbanus	127	Patricius	135
Numicius	127	Paullulum	135
Nummus	127	Paullum	135
Numquam	128	Paullus, cognomen Aemiliae	
Nuncius	128	gentis	136
		Pecunia	138
		Pediſſequus	145
		Pedius, familia Romana	138
		Peducacus	139
		Penitus	139
		Pennus, cognomen Iuliae gen-	
		tis	139
		Penarius	139
		Penarius	139
		Perbelle	153
		Perdoſte	153
		Perennis	139.169
		Perperna, cognomen familiae	
		Romanae	139
		Petillius, familia Romana	140
		Petius	140
		Phoebus	140
		Pignus, pigneris, dicebant uete-	
		res	141
		Pign ⁹ , Pignoris, posteriores	141
		Piraeus	141
		Plactorius, familia Roma-	
		na	

O B I I C I O

Obscenus

Officio

Onus

Opidum

Oportet

Opperior

Opportune

Optimus

Optumus

Oſismi, populi

Oſtia

Oſium

Otacilius

Orium

P

PAENE, pro, fere

Paenitet

Pacnula

Paenuria

Paeus

I N D E X

<i>na</i>	141	<i>Publicius</i>	149
<i>Plancianus</i>	141	<i>Publilius, familia</i>	150
<i>Plautius, familia Romana</i>	141	<i>Pupius</i>	150
<i>Poblicius</i>	142		
<i>Poenā</i>	142		
<i>Pætelius</i>	142		
<i>Pollz</i>	142		
<i>Pollio, cognomen Asiniæ gen- tis</i>	142		
<i>Pomerium</i>	143		
<i>Popillius</i>	143		
<i>Poplicola, cognomen P. Valerij</i>	144		
<i>Poppæus</i>	144		
<i>Porcius, familia Romana</i>	144		
<i>Postea</i>	168		
<i>Postea quam</i>	155		
<i>Postridie</i>	145		
<i>Postumius, familia</i>	145		
<i>Postumus, cognomen</i>	145		
<i>Praemefero</i>	146		
<i>Praesefert</i>	146		
<i>Praetefers</i>	146		
<i>Praeterquam</i>	168		
<i>Praesertim</i>	146		
<i>Praestinguere</i>	146		
<i>Prensus</i>	147		
<i>Pretium</i>	147		
<i>Prius quam</i>	155		
<i>Pro</i>	147		
<i>Procilius</i>	147		
<i>Proconsul</i>	147		
<i>Proelium</i>	149		
<i>Propterea</i>	153, 168		
<i>Propterea quod</i>	155		
<i>Proscenium</i>	149		
		<i>Q</i>	
		<i>Quaecumque</i>	152
		<i>Quandoctissimus</i>	153
		<i>Quamobrem</i>	146, 153, 168
		<i>Quamplures</i>	153
		<i>Quamplurimum</i>	153
		<i>Quamprimum</i>	153
		<i>Quamquam</i>	128
		<i>Quantulacumque</i>	128
		<i>Quare</i>	168
		<i>Quattuor</i>	153
		<i>Quemadmodum</i>	146, 153
		<i>Quemquam</i>	128
		<i>Querella</i>	153
		<i>Queror</i>	153
		<i>Quidquam</i>	154
		<i>Quidquid</i>	154
		<i>Quidque</i>	154
		<i>Quilibet</i>	168
		<i>Quinctus</i>	154
		<i>Quinctus</i>	154
		<i>Quinctilius</i>	154
		<i>Quinctilianus</i>	155
		<i>Quinctillis</i>	155
		<i>Quiuis</i>	168
		<i>Quodam modo</i>	155
		<i>Quodque</i>	154
		<i>Quo modo</i>	155
		<i>Quoquo modo</i>	155
		<i>Quotidie</i>	156
		<i>Quoties</i>	156
		<i>Quotiesquomque</i>	128

. RAETI,

RAET
Regi
Religio
Reliquiae
Reminisc
Reprehens
Retulit
Rhegium
Robigo
Romilius
158
Rafinarius
Rafinus
Rafus
Rafilianus
Rafilius

SACTA
Saepe
Sallustius
Samaritan
Sanequam
Santones
Scaenola
men
Scena
Schola
Scila
Sebestian
Secutus
Septem
Sepulch
Sequens
Serranus
Sesius

I N D E X

R

R	AETI, populi	157	Sextilis, mensis	165
	Regiū, Italiae opidū	157	Sextilius, familia Romana	165
	Religio	157	Sextius, plebeia familia	166
	Reliquiae	157	Sica, familia Romana	166
	Remmius	158	Sicut	153
	Reprehendo	158	Sicuti	153
	Retulit	158	Sidus	166
	Rhegium, Siciliae opidū	158	Sigillatim	166
	Robigo	158	Silanus, cognomē Iuniorū	167
	Romilius, familia Romana	158	Silua	167
			Siluanus	167
			Simillimus	95.168
	Rufinianus	159	Sincerus	168
	Rufinus	159	Siquidem	168
	Rufus	159	Si quis	155
	Rullianus	160	Soboles	168
	Rutilius, familia Romana	160	Sollemne	169

S

S	acra uia, siue Sacraua	161	Sollcitare	169
	Saeculum	161	Sollistimum	170
	Sallustius	162	Speleum	170
	Samarobriua	162	Squaleo	170
	Sanequam	168	Squalidus	170
	Samones	163	Squalor	170
	Scaeuola, Muciae gentis cogno		Squama	170
	men	163	Subseciu.	170
	Scena	163	Sufenas	170
	Schola	163	Sugambri, populi	170
	Scida	163	Sulphur	171
	Sebethus	164	Sulpicius	171
	Secutum	165	Supellex	172
	Septemtrio	164	Supremus	172
	Sepulcrum	164	Sylla	172
	Sequuntur	164	Synhodus	173
	Serranus	165		
	Sestius, patricia familia	165		

T

T	AED ET	174
	Tacter	

INDEX

Taetev	174	Varus	180
Tensa	174	Vattius	181
Tento	174	Vellaeus	181
Tercentum	175	Vellicasses, populi	181
Tentoni, populi	175	Velut	153
Thesaurus	175	Veluti	153
Thorij	175	Venelli, populi	181
Thorius	175	Veneo, pro uendor	181
Thoranius	175	Vettius	181
Tiber	175	Verrucossus	182
Tillius Cimber, percussor Cae-		Vertex	182
saris	176	Vibius	182
Tinguo	176	Vicesimus	183
Titius	176	Vicetia	183
Tonfrix	176	Villicus	183
Toranius	175	Vindex	184
Torus	177	Vindico	183
Toties	156	Vinicianus, Coeliorum cogno-	
Transfere, & derivata	177	men	184
Triboci, populi	177	Virdumarus, Gallor. Dux	184
Tricesimus	183	Virgilius	184
Trinoctium	101	Vnguentarius	189
Triumpho	177	Volcanalia	189
Triumphus	171. 178	Volcanus	189
Tuccius, familia	178	Volturcius	189
Turranius	178	Volturnus	189
Tus	178	Vtramque	120
Tuscia	178	Vtrorumque	128
Tusculanus	179	Vtrumque	128
Tutela	179	Vulfinienses	190
Tutelarius	179	Vulso, Manliorū cognomē	190
Tyrannus	179		
		X	
		XANTHIPPE	190
		Z	
		ZMYRNAEI, populi	190
VACINIA	180		
Valdequam	168		
Valetudo	180		

A

I

A, pro, AB, sine accentu scriberem ex antiqua consuetudine, & ex Quintiliani auctoritate, qui sub accentu casuum suorum pronunciari praepositiones uult. quod si quando recipiendi, tunc uidelicet, cum sententiam praefaciunt. ideoque doctis quibusdam uiris assentior, qui, Quod, & Quam, ne pronomina uiderentur, interdum, apice superscripto, notabant. At in, A, pro, AB; & in, E, pro, Ex; & in, O, si accentum addas; nihilo magis, quid significet, ostendes. Confirmant nostram opinionem Quintilianus, libri, lapides omnes

ABIICIO, Adijcio, & Obijcio, malim, quam unica l: cum sint a uerbo, Iacio; & A littera conuertatur in I: ut a Facio fit Afficio, Conficio, Officio, Reficio, & similia; quae conuertunt a in i. Praeterea, si, Abicio, dicas; breuis erit prima syllaba, quae producit a Poetis, ut etiam in uerbo, Obijcio & Adijcio. itaque in praeterito quoque dicimus, Abieci, Adieci, Obieci, Reieci, conuersa in E secunda: ad exemplum uerbi simplicis, Iacio. Unica tamen in antiquis lapidibus legitur, Praeneste, & in uetere Calendario Colotiano. sed contra diserte Gellius lib. IV. cap. XVII

ACCENSUS, non, ADCENSUS. libri, & lapides
A Romae,

ACCERSO, & per R scribitur, ARCESSO, inquit
Diomedes lib. I. cap. IV. Sed interest, quia
Accersere, euocare est; Arcessere, uero, aliquem
accusare, significat, & ab Arceo nascitur. et-
enim, alium accusare, a molestijs arcere est. Idem
tradunt Sospater lib. 3. & Scaurus de Orthogra-
phia. Videndus & Priscianus

ACCIVS, familia Romana, duplici CC. Sed &
Acivs, & Actius, & Atius, & Attius, aliae
familiae, reperiuntur. De Accia cognoscitur
ex antiquis lapidibus

Firmi, in Piceno.

Brixiae

Nuceriae

Luceriae

ACILIA, gens Romae, in qua Glabriones, unica
C. libri, lapides Capitolini, & alij; & num-
mus argenteus clarissimi uiri, Andreae Laure-
tani, patricij Veneti; qui habet, M. ACILIVS
IIIVIR. VALETV & alius Rinaldi Odonij,
auunculi mei, itidem inscriptus; & alius Rainu-
tij Farnesii, Cardinalis in quo est, M. ACI I
BALVVS

Romae, ad D. Io. Lateran. in hospitio publico
In

In uinea Io. Poggij, Episcopi Tropien.

In hortulis Matthaeiorum, trans Tiberim.

Tiferni

Brixiae

Taruisii

AVCILIVS, reperio in antiquo lapide
Romae, ad D. Nicolai in Agone

SIC & Faber Automatarius,

& Auromatarius a nice pub.

in lapidibus

& Antius, de quo suo loco

ACIVS, unde, ACILIVS, unica C. lapides

ACTII quoque cuiusdam liberti cum CT, mentionem inuenio in lapide, Romae in pulchro uiridario collis Vaticani summi Pontificis, in quo Iuniae C. Silani F. Torquatae Vir. Ves. mentio est.

Eiusdem Iuniae alteram uidi inscriptionem, Romae
ad Forum Mali aurei

ACTIVM, promontorium, cum CT. libri ueteres,
& Graeca consuetudo, & Augusti denarius, in
quo ab una parte, ACT. ab altera AVGVSTVS.

ADOL^LESCENS, non, ADV^LESCENS, libenter scribo
'repugnantibus quibusdam antiquis libris

A 2

Adiunat

*Adiuvant nostram opinionem auctoritas Festi, in
 „ quo haec legimus : Suboles , ab olefendo , idest,
 „ Crescendo , ut Adolescentes quoque , & Adul-
 „ tae, & Indoles dicitur . Quod etiam confirmant
 antiqui lapides*

*ADSCISCO, non, ASCISCO : alioqui secunda lit-
 tera praepositionis Ad periret : quae in compo-
 sitione uel remanet , uel immutatur . remanet
 in, Adaugeo, Adhibeo, Adhaereo, Adduco,
 Adbibo, Adscribo ; mutatur in, Affluo, Affir-
 mo, Afficio, Appropero, Allicio, Attero, &
 similibus . Ascensu tamen, absque D littera,
 legitur in antiqua inscriptione*

Tibure, ad D. Siluestri.

*AEBVTIA, familia Romana, cum Ae diphthongo
 Graeci enim, Αἰβύτιοι, lapides quoque.*

*Romae, ad Arcum Septimij in titulo statuæ
 Pacis aeternae domus Imp. Vespasiani.*

*AEDITIMVS, an, AEDITVVS, scribendum sit,
 nondum satis liquet. Varronis haec sunt, de re
 „ Rust. lib. I. cap 2. Rogatus ab Aeditimo, ut di-
 „ cere didicimus a Patribus nostris ; ut corrigimur
 „ a recentioribus Urbanis, Aedituo . Idem
 tradit A Gellius, lib. XII. cap. x. a tuendis aedi-
 bus nomen deriuans . qui M. Varronem, in libro
 ad Marcellum secundo, de Latino sermone, sen-
 sisse*

sisse dicit, magis *Aeditimum* scribi oportere, quā
Aedituum: quod alterum sit recenti nouitate fi-
 ctum; alterum antiqua origine incorruptum. Vi-
 de & eundem *Varronem*, de lingua Lat. lib. vi.
 & vii. In antiquis lapidibus, *Aedituus*,
 non, *Aeditimus*, scriptum reperio

Romae, in aedibus *Atilij Delphinij* patricij R.

In uinea *Io. Poggij*, Episcopi *Tropien*.

In musaeo *Carpensi*.

Et alibi.

AEDVI, non, *HEDVI*, aut, *EDVI*, Galliae populi
 libri, Graeca consuetudo, & lapides

Antissiodori, in *Aeduis*, inscriptio, quam *M. An-*
tonius Muretus, uir eruditissimus, diligen-
 ter a se, dum ibi esset, exscriptam,
 mihi tradidit.

AEMILIUS, cum *I*, non cum *Y*. libri, lapides *Capi-*
tolini; & alij

Romae, ad *D. Petri* in Monte aureo, trans
Tiberim, in pariete domus cuiusdam.

Ad Cloacam *D. Luciae*, in aedibus *Podoca-*
tharorum, e *Cypro*.

A 3

In

In Sabinis
Sentini

AEQVICOLI, Italiae populi, cum AE diphthongo
Graeca consuetudo

AERVMNA, cum AE; a Graeco, Αἰρην. *Festus*
Nec tamen aduersatur *Carisius*, cuius haec sunt
„ lib. I. *Instit. Gramm.* Erumnam, *Ennius* ait, per
„ E solum scribi posse, quod mentem eruat; uel per
„ AE, quod maerorem minuat.

AESERNIA, opidum in Samnio; de quo *Ptole-*
maeus, & *Plinius*; cum Ae diphthongo. Grae-
ca consuetudo, & nummus argenteus doctissi-
mi, hominis, Graecarumq. litterarum peritissi-
mi. *Fuluij Ursini*, in quo legitur, M. MARCEL.
M. F. M. N. AESERNINVS. EX. S. C. item
lapides

Romae, in aedibus Euryali Rufini, ad
Busta Gallica

AETHERIVS, non **AETHEREVS**, sicut, *Aerius*
ex antiquissimis libris, & ex *Virgilio*, maiuscu-
lis litteris perscripto, eo tempore, quo *Turcius*
Rufius Apronianus uinebat: quod ipsius *Turcij*
manus indicat: qui liber pridem asseruabatur a
Rodulfo Pio Cardinale Carpanse: nunc, Biblio-
thecae Vaticanae ab eodem testamento legatus
ubi

ubi sit, plane ignoro. nec enim eum uideo in Bi-
bliotheca Vaticana custodiri: & , opinor, ab
aliquo furto surreptum. In eo libro multis in lo-
cis diserte scriptum uidi, Aetherius. Quo modo
& in antiquis lapidibus, Epicurius

Brundisii, in aedibus Diomedis Casiniani
medici.

AFRICA, non, APHRICA. libri, lapides Capito-
lini, & alij. Nūmus aereus eruditissimi hominis
totiusq. antiquitatis bene periti, Laurentij Mas-
sae, ab uno latere, habet, HADRIANVS. AVG.
COS. III. P. P. ab altero uero, AFRICA

Voconiani, in Sabinis
Reate, in aedibus Laurentij Sonantij
In Aequicolis
Romae, in crypta D. Sebastiani
In Exquilij, in hortis Caesarinorum
In aedibus Capranicorum

In agro Tiburtino, duodecimo ab
Urbe lapide

Caietae, in fragmento columnae duodecim an-
gulorum, quorum quinque, muro inserti,
legi non possunt

Brixiae

A 4

Ac-

AGGREDIOR, Afficio, Affinis, & similia, ob
pronunciandi suauitatem, placent, mutata secun-
da littera praepositionis. etenim Veteres etiam
ipsos multum Auribus tribuisse uideo: ideoque
dicebant, Aufugit, Aufer; non, Abfugit, Ab-
fer: & Ignoti, Ignauī, Ignari; non, Innoti, In-
nauī, Innari: ut ait Cicero in Oratore. Vide &
Priscianum lib. 2. Contra tamen scriptum re-
peri in uetere aereo nummo Laurentij Massae,
ab uno latere, IMP. CAES. NERVAE. TRA-
IANO. AVG. GER. DAC. P. M. TR.
POT. COS. V. P. P. ab altero uero, S. P.
Q. R. OPTIMO. PRINCIPI. ARAB
ADQVIS. & in antiquis lapidibus

Romae, ad Forum Traiani.

AGRAGANTVM, non, AGRIGENTVM. libri ue-
teres, Graeca consuetudo, & nummi argentei,
hoc titulo, ΑΚΡΑΓΑΝΤΟΣ Plinius quoque
Agragantinum bitumen dixit, lib. III. cap. 8.
& Virg. Aen. lib. III.
Arduus inde Agragas ostendit maxima longe.

AHALA, non, HALA, Seruiliorum cognomen. lapi-
des Capitolini; & nummus argenteus monachi
optimi, atque doctissimi, Alexandri Toti, qui ha-
bet, AHALA; item alius eiusdem, BRVTVS
AHALA; & alius Andreae Lauretani, itidem
inscriptus. Quamquam significare uidetur Cicero
in

in Oratore, *Ala* potius, quam *Ahala*, scriben-
 „ dum esse; cum haec dicat: *Verba* saepe contra-
 „ huntur, non *V*,us causa, sed *Aurium*. quo modo
 „ enim uester *Axilla Ala* factus est, nisi fuga lit-
 „ terae uastioris? quam litteram etiam e *Maxil-*
 „ lis, *Taxillis*, *Vexillo*, *Paxillo*, consuetudo ele-
 „ gans Latini Sermonis euellit

AHENOBARBVS, non, *AENOBARBVS*; *Domitio-*
 rum cognomen. lapides *Capitolini*, & alij; &
 nummus argenteus *Lauretani*, qui habet,
 CN. DOMITIVS. *AHENOBARBVS*, & alius
Matthaei Forerij, cum iisdem litteris. Con-
 firmat nostram opinionem *Gellij auctoritas*,
 „ lib. 2. cap. 3. Vnde illud: *Litore athena* lo-
 cant alij

Exstat inscriptio *Interaminae* ad *Cathedralem Ec-*
 clesiam. quam cum nondum uidissem, habui a
Julio Iacobonio Interamnate, amicissimo meo,
Antiquitatis studiosissimo: qui omnes prae-
 terea *Patriae* suae antiquitates in unum collegit
 ac breuissimis, ijsq. doctis annotationibus illustra-
 uit: quas edere in animo habet. ipse postea, *Inter-*
amna transiens, eam proprijs oculis adspexi

ALESIA, non, *ALEXIA*, opidum *Mandubiorum*.
 libri ueteres. In *Strabone* quoque, corrupte legi-
 tur, *Καὶ ὁ περὶ Ἰλλησίων, ποτὶν μανδύβιον*. *Plut.*
Dion. lib. 1 v. Diod. Sic. & Vell. Paternus

ALIA,

ALIA, flumen, unde, *Pugna Aliensis; unica L*
ex *Seruo*, super illud *Virgilij lib. VII. Aen.*

- „ *Quosq. secans infustum interluit Allia nomen*
Dicit enim, *Aliam*, unica *L.* scribi; sed *Poeta* *m*
metri caussa, alteram *L.* addere; ut in, *Reliquiae*
„ *Lucanūq. bene posuisse, Quas Aliae clades &c.*
Idem uidetur sensisse *Pedianus*, cum in *Diuinatione*
in *Verrem* haec dixit: *Alienum*, uolunt intelligi
propriū nomen esse, quasi ab *Alia*, ut *Virgilius*
„ *Quosq. secans infastū interluit Allia nomen*
Et mox: *Alij*, *Alienum*, non nomen propriū *pi*
tant esse, sed *alienum*, & *alterius iudicij*, & non
ex auditorio *praetoris*, *maiorumq. caussarum*
sed a *subsellij*, hoc est, non a *tribunalibus*

ALICA, sine adspiratione. *Carisius lib. I. Alicam*
„ sine adspiratione dictam *Verrius* tradit: & sic
„ *multi dixerunt. Lucilius xv. cum adspiratione*
„ *ne dixit*

ALIMENTVS, non, **HALIMETVS**; *Cinciae gentis*
cognomen. libri ueteres

ALITVS, melius dicitur, (inquit *Diomedes*) quam
Altus, uitandae ambiguitatis gratia. Quamuis
aliter in *Sallustio* per antiquo *Fuluij Ursini*. In
eoq. loco *Altus*, non *Alitus*, legunt *Diomedes*
lib. I. cap. 4. & *Prisc. lib. x. Altus*, est in oratio-
ne pro *Plancio*, & *Alta*, in *Bruto Ciceronis*; pro
Alitus, & *Alta. Valerius Max. lib. III. cap. 4.*
„ *Sordidissimae, inquit, mercis capturis inquinari*
„ *foli-*

„ solito. Quo loco abest ab o.l.u.uerbum Inquina-
ri.proq.Solito, in quibusdam Salito; in quibus-
dam (emendatius) Alito.

ALLECTVS, scribo, non, ADLECTVS; Aurium iu-
dicium secutus; nec dissentientibus lapidibus
Romae, in hortis Alexandri Grandij
Contra tamen Praeneste

ALLIENVS, duplici LL; cognomen familiae Roma-
nae. libri, & lapides

Firmi, in Piceno

Frusinone, ad D. Paulli

Praeterea nummum argenteum habet Atilius Del-
phinius, his litteris, A. ALLIENVS. PRO. COS.
item alium Fuluius Vrsinus, iisdem litteris.

ALLIFAE, opidum in Campania; duplici LL, & u-
nica F. libri, & lapides
Allifis.

ALLIVM, (inquit Carisius, Instit. Gramm. lib. 1.)
„ Pallium, Scrinium, Dolium, Solium, dici debet
„ non, ut alij disertis dicunt, Alleum per E, & Do-
„ leum, & Palleum. nam & Virgilius, Allia, ser-
„ pillumq., per I, dixit, quod utique in genitiuo de-
„ bet geminari; ut, Huius Pallij, Scrinij, Dolij, Allij
„ Solij; quod genitiuus numero syllabarum minor
„ esse nominatiuo non debet quare magis denotati
„ sunt, qui maluerunt per unum I. Imperi, &, Inge-
„ ni, dicere, quam, secundum Regulam, Imperij, &
„ Ingenij, geminata I littera. Inuenimus tamē &
„ per

» per I unum a Virgilio dictum

» Ille urbem Pataui

» Pro , Patauij. Plus in hac obseruatione gemi-
 » nandi in masculinis animaduertimus : ut , Hic
 » Aemilius , Huius Aemilij ; Hic Iulius , Huius
 » Iulij. in uocatio tamen i litteram subtrahimus :
 » nam, si, o Aemilij, & Iulij, dixeris, Graece decli-
 » naueris ; ut Lucilius, Tierci leontado & Poma-
 » ni & thermo Parnime

ALLIUS, duplici LL. libri, & lapides
 Nuceriae.

ALVCINOR, libenter scribo, ductus auctoritate Fe-
 sti. & unica L : sic enim sensisse uidetur Cloatius
 Verrius, apud Gellium, lib. xvi. cap. xii. Quam
 quam Nonius inter adspirata ponat, & Gellius
 lib. 2. cap. 3. adspirationem ueteres apposuisse o-
 stendat. Ego Festum, & Cloatium, sequor : cum
 quibus consentit Octauij Pantagathi, eruditissi-
 mi uiri, quem alterum nostrae aetatis Varro-
 nem, alterum Nigidium merito Pater meus a-
 pellat, etymologia. inquit enim, Alucinor, di-
 ctum esse, quasi, A luce aberro. argute id quidem,
 & docte

AMBIBARITI, populi, non, AMBIVARITI. li-
 bri ueteres.

AMOENVS, cum OE. libri ueteres, Virgilius Car-
 pensis,

„ pensis, & Vaticanus. Servius, Aen. lib. 1. Amoe
„ na, inquit, quasi Amunia, hoc est, sine fructu. ut
„ Varro, & Carminius docent. & lapides

Salerni.

Asisii, in Foro.

Brixiae, ad D. Nazarij.

ANICIUS, non, ANITIVS. lapides Capitolini,
& alij

Romae, in Auentino.

Ad Circum Flaminium.

In domo Caesia.

In Basilica Lateranen.

ANNAEVS, cum Ae diphthongo; familia in Hispa-
nia, e qua Lucanus Poeta, & duo Senecae. Vi-
deo etiam Annaei Placidi mentionem fieri in
tribus antiquis lapidibus

Romae, in Thermis Constantinianis.

In aedibus Capranicorum.

Via Ostiensi, IV. ab Vrbe lapide.

DE Annaea familia uidi & alias inscriptio-
nes

Romae in uinea Carpenfi.

Ad D. Iacobi.

In aedibus Domitij Cauallerij.

Reate.

ANNEIVS, familia Romana, de qua in libris
mentio: & Legatum suum in Ciliciensi provin-
cia M. Anneium Cicero nominat in Epistolis. li-
bri ueteres & lapides

Vrbini, pro foribus summi Templi

Fani, in domo Episcopali

Neapoli

ANNEAE quoque HEDISTE (médose fortasse, pro
ANNEIAE, uel, ANNAEAE) mentionem re-
perio in antiqua inscriptione

Romae, in uinea Ascanij Celsi, de Nepe, Via
Flaminia, e regione D. Andreae

ANTLARE, Festus dicit, a Graeco $\alpha\upsilon\tau\lambda\alpha\omega$, de-
ductum. Ergo scribendum est, Antlare, non
ut est in quibusdam libris, Anclare; itemque
Exantlare. quod & Seruius Honoratus in suis
„ in Virgilium Commentarijs confirmat, his uer-
„ bis: Ante L, numquam inuenimus T, nisi in
„ paucis: ut, Exantlauit, quod & in Plauto lectum
„ est; hoc est, Exhaustit

ANVLVS

ANVLVS, unica N; ex antiqua Consuetudine; cum
qua uidetur consentire Etymologia; cum dedu-
catur ab Ano; quasi Anulus sit paruus Anus
nam a Graeco deduci non placet. Alij ab Anno
deriuatum putant, quod in se redeat, ut Annus
ex quo, duplici NN scribendum, affirmant. Ego
& Antiquitatem sequor, & ueriores, ut ar-
bitror, Etymologiam

APENNINVS, unica P, & duplici NN. libri, &
Graeca consuetudo

APICIVS, non, APITIVS. libri, & lapides
Romae, ad D. Nicolai in Agone

APOLLO, unica P, & duplici LL. libri, & lapides
Romae, in hortis D. Petri ad Vincula

In Quirinali, in hortis Beati Siluestri: nunc, in
aedibus Maffaeiorum

In Exquilijs, in quadam uinea

In hortis Caesijs

Ad Tiberim, prope D. Stephani in Silice
Ad D. Agnetis

In aedib. Arberinorum ad D. Marci
Mediolani, ad D. Mariae

Luceriae,

In aedibus Sudorinorum, ad D. Rocchi.

Luceriae, ante aedes Alfonsi Carafii.

Dentecani, in Apulia.

APPAEVS, duplici, PP, & cum Ae diphthongo.
lapides

Romae.

Sassinae.

APPVLEIVS, duplici PP, familia Romana. libri
lapides Capitolini, & alij

Romae, in aedib. Domitij Cauallerij.

In uinea Iulij Galli.

Allifis, in angulo parietis Cathedralis
Ecclesiae.

Praeneste.

Vnica tamen P, legitur in quibusdam inscriptio-
nibus.

APVLIA, & APVLVS, unica P, ut sensit Velius Lon-
gus in libello de Orthographia. In Triumphis
quoque

quoque Capitolinis, diserte scriptum uideo, DE
APVLEIS. In prima tamen, & secunda sylla-
ba differunt. Apulia enim primam syllabam
modo corripit, modo producit; ut ex Horatij uer-
sibus liquet: secundam uero semper producit
quod, eiusdem Poetae testimonio probatur.
Graecique, Απουλία, scribunt. In Apulus au-
tem semper producitur prima, corripitur secun-
da; ut idem Horatius, praeterea Lucanus, Mar-
tialisque ostendunt

Praeneste

Beneuenti

Sutrin, In maximo Templo

Troiae in Apulia

AQVILLIVS, duplici L.L. lapides Capitolini et, alij
& nummus argenteus Lauretani, in quo est

AQVILLIVS. FLORVS. III. VIR

Romae, in aedibus Porcariorum

Vnica tamen L legitur

Romae ad Campum Florae, in quodam stabulo

ad Forum Mali aurei

Veronae

Torcelli

ARENA, sine Adspiratione; ut deducatur ab Ari-
ditate. Seruius in lib. 1. Virg. Aen. Arena, si ab
Ariditate, non adspiratur; si ab Haerendo, adspi-
ratur; ait Varro: melior tamen prima sententia
Aduersatur tamē Carisius lib. 1. Instit. Gramm.
cuius haec sunt: Harena, dicitur, quod Haereat

B

„ &

„ & , *Arena*. quod *Areat*. gratius tamen cum *Ad-*
 „ *spiratione* sonat. In antiquis quoque lapidibus
 „ *Harena* cum *Adspiratione* scriptum reperi
 „ Neapoli, in aedibus Hadriani Gulielmij

ARICIA; non, *ARITIA*; vel, *ARRITIA*. libri ue-
 „ teres

ARISTA, sine *Adspiratione* scribendum: cum de-
 „ ducatur ab *Ariditate*: etsi quidam antiquissimi
 „ libri *Adspirationem* apponant

ARRETIVM, duplici *RR*. libri ueteres, *Graeca* con-
 „ suetudo, & lapides
 „ Tiferni, in *Vmbria*

Qua in *Inscriptione*, *Domo Arretio* legitur. quod
 „ loquendi genus apud ueteres scriptores reperitur
 „ nam *Plautus* dixit, *Domo Carthaginiensis*; *Vir-*
 „ *gilius*, *Qui Caerete domo*; *Horatius*, *Vnde domo*
 „ In *Asconio Pediano*, pro, *Domo Siculus*, qui-
 „ dam inepte reponebant, *Homo Sieulus*. Quod
 „ *Paullus Pater* in suis *Scholijs* obseruauit

Et in antiquis *inscriptionibus* idem loquendi
 „ genus obseruauit

Romae, in hortis *Carpens*.

In aedibus *Zampolinorum*

Ad Vrsi Vicum, ut uulgo dicitur, in pariete
 „ domus cuiusdam

Prope aedes Card. Carpen.

Ad

*Ad Aedem D. Mariae Cruciferorum, prope
Fontem Trivij*

Ad D. Marci, in aedibus Ambrosii Liliij

In aedibus Atilij Delphinij

Ad Agonem

In hortis Caesiis, ex lapide Tiburtino

*In aedibus Matthaei Porcarij, ad D. Io
de Pinea*

In aedibus Io. Mangonij

Ad Cur. Sabell.

In Aede D. Pud entianae, in pavimento

Via Latina

Via Cassia

In aedibus Colotianis

Mutinae

In Quirinali, in aedibus Pomponij Laeti

In aedibus Io. Coriij, ad Forum Traiani

Reate, in aedibus Petri Siluerij

Ameriae

Neapoli, ad D. Paulli

*ARRIVS, duplici RR, familia Romana. libri, &
lapides*

Romae, in aedibus Alexandri Rufini

Episcopi Melfien.

In aedibus Farnesianis.

Zagaroli

Capuae, ad D. Benedicti

Anagniae, ad D. Paulli

Luceriae

Id confirmat & Festus, cuius haec sunt: *Torum*, ut
 „ significet *Torridum*, *Aridum*, per unum quidem
 „ R, antiqua consuetudine, scribitur. sed, quasi per
 „ duo RR scribatur, pronunciari oportet. nam An-
 „ tiqui nec mutas, nec semiuocales litteras gemina-
 „ bant; ut fit in, *Ennio*, *Arrio*, *Annio*. *Isidorus* au-
 „ tem in *Etymologijs*, lib. 1. cap. 26. *Veteres*, in-
 „ quit, non duplicabant litteras, sed supra sicilicet
 „ apponebant: qua nota admonebatur Lector, gemi-
 „ nandam esse litteram. Nummum quoque argen-
 „ teum habet *Atilius Delphinus*, in quo hae litte-
 „ rae leguntur, M. ARRIVS. SECVNDVS

CONTRA, unica R, legitur in antiquis duabus in-
 scriptionibus

Venetijs, in Templo D. Mariae Matris Domini
Veronae

In alia inscriptione, *Romae*, in Templo *Ludouici*
Gallorum Regis, sacrato, *Arrius* & duplici
 RR, & unica legitur

ARRVNTIVS, duplici RR. libri, *Victorinus Afer*
Grammaticus, & lapides

Romae, ad Forum *Traiani*, in aedibus *Io. Coritij*
 In aenea tabula, repert. *Romae*, in *Quirinali*
Surrenti

Unica tamen R, *Aruntius* legitur in duabus anti-
 quis inscriptionibus
Brundisii
Aquiflaniae

ARTVS,

ARTVS,
mis lib

ATEIVS,
& lapi
Rom

ATILIA,
tini,
lapides
teus A
SARA

Rom

Ne

Pa

Ve

As

Mea

Ibide

Ibide

Ibide

ATIVS, n

Angu

, Parua

Idq. co

sic ab

glia eiu

Rom

Tra

ARTVS, non, **ARCTVS**, scriptum uideo in antiquissimis libris, praecipueq. in *Virgilio Carpenſi*

ATEIVS, unica T, familia Romana. libri ueteres & lapides

Romae, Trans Tiberim, ad D. Caeciliae

ATILIA, gens Romae, in qua & *Reguli*, & *Calatini*, & *Bulbi*, & *Serrani* fuerunt; unica T. libri lapides *Capitolini*, & alij; & nummus argenteus *Alexandri Toti*, qui habet, M. ATIL. SARA

Romae, in aedibus Card. Carpenſis

Neapoli, in aedibus Hadriani Gulielmij

Patauij, apud Alex. Bassianum

Veronae, ad D. Clementis

Asulae, quod opidum est *Brixianorum*

Mediolani, ad D. Carpophori

Ibidem, in Xenodochio pauperum D. Martini

Ibidem, apud Vestales D. Bernardini

Ibidem, in uico Biliorum

ATIVS, unica T; familia Romana, ex qua nata est Augusti mater. libri, lapides, & *Virgilius* lib. v

„ Paruus *Atis*, genus unde *Atij* duxere Latini Idq. confirmat *Atilius*, nomen Romanae gentis sic ab *Atio* deductum, ut, *Acilius*, ab *Acio*; & alia eiusmodi

Romae, in domo Carpenſi

Trans Tiberim, ad D. Caeciliae

ATRATINVS, non, **ATRACINVS**, cognomen *Semproniae* gētis. libri ueteres, & lapides *Capitolini*

ATTIS, non, **ATYS**. antiqui lapides

Romae in aedib. Colotianis

Ad D. Martini, e regione Montium

Ad D. Luciae in silice, in capite Suburae

In domo Caesia

ATTIVS, Poeta; & *Attius*, Augur, de quo *Linus*;

duplici **TT**. *Victorinus Afer*, libri, & lapides

Romae, in aedib. Card. Carpens.

In Vaticano, ad uineam quandam

In aedibus Euryali Rufini, ad Buxta Gallica

In aedibus Maffaeiorum

In aedibus Atilij Delphini

*Ad D. Aeduardi. Anglorum hospitium
trans Tiberim*

*Ocricoli, in Burgo, Via publica, in qua-
dam scala*

Eauinij

Veronae

Montorij, in Agro Veronensi

Brixiae, ad D. Iuliae

ATTVLI, non, **ADTVLI**; & similia; *Aurium* sen-
su comprobante, nec dissentiente *Terentio Scauro*
antiquo *Grammatico*, ueteribusq. libris

AT-

ATVATVCA, non, **VATVCA**. libri ueteres, & Graeca
consuetudo. Quamuis corrupte legatur apud Pro-
lemaeum, ἀττακτορ

AVCTOR, & **AVCTORITAS**, cum CT; ab, Au-
quo: quod etiam Pierius probauit: assentiente
Sofipatro Carisio, & lapidibus
Romae, in hortis Carpens.
Ante Aedes Caesias
In basi, reperta in Thermis Titi
Ad U.D. Apostolos
In aedib. Francisci Lischae
In aedib. Atilij Delphinij
Brixiae, in aedib. Martincengorum, prope Pa-
latam Turtim

AVLA, unde Olla, ne quis putet gemina LL. scriben-
dum, ut Paulla, Polla. mansit enim hoc, ex uetere
consuetudine, ut, Aula, unica L. scriberetur;
Paulla uero, duplici. de quo suo loco. nam prisci
illi ueteres nullam litteram geminabant, ut ait
Festus, in. Ab oloes, Aula, & Torum; & Isi-
dorus lib. 1. cap. 26.

Romae, in musaeo Carpensi.
In aedibus Atilij Delphinij
Reate

AVRIFEX, & **AVRVFEX**, reperio in antiquis la-
pidibus; uel diuersa hominum opinione, uel cog-
natione litterarum, I, & V; ut in, Optimus,
pro, Optimus, & similibus

B 4 In

In Tiburtino, repert. supra emissarium

Aquae Claudiae

In hortis Matthaeiorum

Capuae, ad D. Benedicti

In Episcopatu Sabinen.

AVTIVS, reperio in duobus lapidibus, quorum sequitur exemplum

Romae, in aedibus Alteriorum

ad D. Marci

Tibure

AVROMATARIUS, Romae uia Latina

AVTRONIVS, non, ANTRONIVS, familia Romana lapides Capitolini, & alij
Romae, ad D. Paulli

BAEBIVS

des Cap

Rom

Ad

In h

Saff

Sora

Cas

Mir

C

Numma

sus Ca

TAM

Roma

BAETIC

ne libri

Am

Vul

Gar

BALIAE

non pe

quoque

B

BAEBIVS, cum *Ae* diphthongo. libri ueteres, lapides Capitolini, & alij

Romae, ad D. Mariae, trans Tiberim

Ad D. Stephani, prope Cloacam D. Luciae

In hortis Carpens.

Sassiniae, uia Flaminia, ad Apennini radices

Sorae, in Foro, ad D. Restitutae

Casini

Mirabellae, octauo a Beneuento lapide

Canusii

Nummum argenteum habet & Rainutius Farne-

sus Cardinalis, his litteris, M. BAEBI. Q. F.

TAMPIL. Stephanus, legitur in antiquo lapide.

Romae, apud Atilium Delphinium

BAETICA, prouincia, cum *Ae*, & sine adspiratio-
ne. libri, & lapides

Auximi

Vulsiuijs

Gambarae, in agro Brixiano, ad D. Petri

Templum

BALIARES, & **BALIARICVS**, scribenda per *i*,
non per *e*, uetusta lapidum auctoritate. Graeci
quoque, Βαλειάριδες

BAL-

BALNEVM, siue, **BALINEVM**. utroque enim modo Veteres pronunciaſſe, & Sospater Carisius reſtatur Inſtit. Gramm. lib. 1. & ex antiquis lapidibus colligo

Caſenae, in Templo D. Mariae de Monte
Bergomi
Nouariae
Tiſerni

Aletri quoque, ſub porticu D. Mariae, in Tabula antiquiſſima, Lacum Balnearium, legitur

BELLVA, LL geminata; quod ab ea Bellum deducatur. Feſtus

BIBLIOTHECA, aut, **BYBLIOTHECA**; non **BIBLYOTHECA**. ex Graeca conſuetudine, & ex antiquis lapidibus

Romae, in aedibus Maſſaeiorum
Apud Fuluium Vrſinum
In aedibus Colotianis

Infra Capitolium, in quadam domo
Ferrariae, in Muſaeo Ducis

Neapoli, in aedib. Hadriani Gulielmij

Contra tamen, **BIBLYOTHECA**, legitur in antiquo lapide

Sueſſae

BLAESVS, cum AE; cognomen Semproniorum. lapides Capitolini, & alij

Romae, in aedib. Atilij Delphinij

BRAC-

BRACCHIA, duplici CC. libri ueteres, & Virgilius
Carpensis

BRITANNIA, unica T, & duplici NN. libri, & lapides

Romae, in musaeo Carpenſi
Capuae, in Ponte Vulturni

Contra tamen, BRITTANNIA, duplici TT, legitur in quibusdam lapidibus

In aedibus Atilij Delphiniij

Prope Tiburim, ad Pontem Lucanum

Ita & Lucretius lib. VI. Vide & Eustathium

BRUNDISIUM, non, BRUNDYSIUM. libri, & lapides

Brundisii, extra Urbem

In Apulia, multi lapides exstant, in quibus
Brundisium, legitur

Contra tamen, in antiquo lapides Brundisii, in aedibus
Liomedis Casiniani, medici, eo modo Brundisiorum, scriptum est, quo & Neapoli, in alio, Hydruntinorum; E littera pro V, usurpata

BRUTII, duplici TT; Italiae populi. Graeca consuetudo. libri ueteres, lapides Capitolini
& alij
Praeneste

BRUTIVS

BRVTTIVS, duplici TT. libri, & lapides

Tarvisij

Formijs, in Appia

BVCINA, unica C. Isidorus enim, lib. XII. cap. 4

» Bucina, inquit, dicta a Voce; quasi, Vocina. Ac-

» cedunt ueterum librorum, Virgilij Carpensis, la-

pidumq. testimonia

Romae, in aedib. Io. Coritij

In musaeo Carpenfi

BYZACIVM, & BYZANTIVM, lego in antiquis
lapidibus

Romae, ad D. Stephani in Coelio monte

Ad Agrippinam

C

CAECILIUS, cum AE. libri, lapides Capitolini
& alij

Romae, in aedib. Laelij Lali, ad D. Apostolos

In Basilica D. Petri

In aedibus Alexandri Farnesii, Card. ad

DD. Laurentij, & Damasi

In aedibus Capranic.

In aedibus Caesij

In aedibus Arberinorum

In Quirinali

In hortis Carpens.

Ad DD. Cosmae, & Damiani, prope Cla-

cam D. Luciae

Ad D. Pauli

In Sabinis

Ferentini, in Cathedrali Eccl.

Neapoli

Puteolis, in aedib. Comitum Matalonae

Capuae, via publica

Mediolani

In castro Sebrii Mediolan.

Brixiae

In Valle Trupia, ad aedes Io. Bapt.

Trenellini

ambarae

CAE

CAECINA, cum AE; a Caecus. libri, & lapides
 Romae, in aedib. Rainutij Farnesii, Card.
 In aedib. Gasp. Scapucij, Canonici Lateranen.
 Brundisii, ad D. Dionysij

CAELEBS, cum AE; quod Caelo dignam agat uir-
 tam. Festus, libri, & lapides
 Venetijs, apud Grimanum Patriarcham

CAELO, Caelas, cum Scalpo significat, cum Ae-
 diphthongo. libri ueteres, & lapides
 Romae, in aedib. Bruti Gotthfredi

CAELVM, cum AE. libri, Virgilius Carpensius, &
 lapides. Quidam a Caelando deducunt
 quod uerbum item cum AE scribitur. Pli-
 nius, lib. 2. cap. 4. Caelum haud dubie Caelati
 argumento diximus, ut interpretatur M. Varro
 Isidorus quoque, lib. XIII. cap. 4. Caelum, inquit
 uocatum, eo quod, tamquam caelatum Vas, im-
 pressa lumina habeat, stellarum ueluti signa
 nam Caelatum dicitur uas, quod signis eminen-
 tioribus refulget

Romae, ad DD. Laurentij, & Damasi

In uiridario summi Pontificis

Tibure, ad D. Mariae

Camerini

Saepini

Praeterea, Caesium colorem, a Caelo deduci, testa-
 tur A. Gellius: Caesium autem cum Ae scribi
 „ nemo

- „ nemo ignorat. Gellij uerba sunt, lib. 2. cap. 26
 „ Caesia, inquit, dicta est, quae a Graecis γλαυκῶ-
 „ τῆ, ut Nigidius ait, de colore Caeli; quasi, Caelia

CAENVM, pro Limo, cum Ae diphthongo. libri uete-
 res, & Virgilius Carpensis

CAEPIO, cum Ae; Seruiliae gentis cognomen. li-
 bri, lapides Capitolini, & alij; & nummus argen-
 teus Andreae Lauretani, sic inscriptus, Q. CAE-
 PIO. BRVTVS. PRO. COS
 Veronae

CAERELLIVS, cum Ae, & duplici LL. libri, & la-
 pides
 Romae, in aedib. Capranic.
 In aedibus Massaeiorum

CAERIMONIAE, cum Ae in prima, & I in secun-
 da, uidetur scribendum. ita in antiquo enim lapi-
 de, quem in uilla Rodulfi Pij, Cardinalis Carpen-
 sis, omni uirtute, omniq. laude praestantissimi, di-
 ligentius inspexi, scriptum est

DEDUCTVM hoc nomen, ut ait Festus, quidam a
 Caritate putarunt. quod absurdum est. quid enim
 Caerimonijs cum Caritate? aut quae omnino simi-
 litudo? Isidorus quoque, & Massurius Sabinus
 apud Gellium, lib. 1 v. cap. 9. & Macrobius lib. 2
 c. 3. & lib. 3. c. 3. a Careo deriuāt. Ego, a Caerete
 opido, uel potius a Caeritibus, eius opidi incolis
 appel-

appellatas Caerimonias puto. quod confirmat T. Linius lib. v. & Valerius Maximus. Sunt etiam, qui a Caelo deriuent; quod scilicet ad Caelestium honorem pertineant: ut Caerimoniae, quasi Caerimoniae, uocentur: sicuti & Caeruleus, pro Caeluleus, dicitur. ita patebit diphthongi causa. nam Caelum cum Ae scribi, iam ostendimus. Nec desunt huius generis exempla, in quibus 1, non 2, in secunda syllaba reperitur; ut, Querimonia, Alimonia, Parcimonia, Sanctimonia, Mercimonia

CAERVLEVS, cum Ae, quasi Caeluleus, a Caelo. libri, & lapides

Romae, ad Portam Naeuiam

CAESELLIVS, cum Ae diphthongo, legitur in antiquo lapide

In agro Capuano

CAESEN A, urbs florentissima, & copiosissima, in uia Flaminia, siue, ut alijs magis placet, Aemilia sita, cum Ae diphthongo scriberem, adductus auctoritate Graecorum. nam, cum in quibusdam codicibus Strabonis lib. v. ita Caesena mentio esset, ut uix agnosci posset, nempe sic, καί σίνα, interpretisque, Et Sina, uertisset: admonuit me Antonius Casarius, iuuenis omnis antiquitatis peritissimus, καὶ σίνα, unica dictione, legendum: & de Caesena intelligendum: quod Strabonis ipsius

ordo

Ordo confirmat. nominat enim eo loco Cliternam
 Forum Cornelij, Fauentiam; Caesenamq. ait Isar-
 pi fluuiio propinquam & Rubiconi: quae omnes
 ciuitates parum inter se distant. Quod si Grae-
 ci simpliciter cum E scriberent: nihilominus in
 Latina ciuitate Latinum nomen non immutarem
 uidererq. mihi Caesena ipsi iniuriam facere, si
 conarer detrachere ei litteram, quam tribuunt an-
 tiqui lapides, ex quibus unus Patrum nostrorum
 aetate Caesena uisebatur, & nunc, eorum uel
 negligentia, uel temporum iniuria, nobis uidere
 non licet: quem diserte scriptum habui ab ami-
 cissimo meo, antiquarum inscriptionum ad litte-
 ram obseruantissimo

Miror autem, ut aliquid dicam ἐν τῷ παρρησίῳ, Pe-
 trum Victorium, in legendis ueterum scriptis
 peruolutatum, locum Q. Ciceronis interpretan-
 tem, in lib. xv i. Epistolarum extremo, qui sic ha-
 bet: Nam isti duo, inquit, uix sunt digni, (Hir-
 tius scilicet, & Pansa) quibus alteri Caesenam
 alteri Cossutianarum tabernarum fundamenta
 credas; ita pertinacem in uulgata lectione reti-
 nenda fuisse, ut, nulla mendi suspicione, ita se in
 optimis, & antiquissimis libris inuenisse affir-
 met: deq. Caesena, in uia Aemilia sita, intelli-
 gendum existimet. parum apte omnino. quippe
 qui aut Q. Ciceronis sententiam apertam non as-
 sequatur, aut Caesena ipsam ignorare uidea-
 tur. cum Q. Cicero, tamquam de abiecto loco, men-

C

tionem

tionem faciat, Caesena uero non adeo tum ignobilis, aut obscura fuerit, ut, tamquam abiecta res nominari debuerit, praesertim ab homine Romano. Nec uero me mouet, quod Hadrianus Turnebus, Victorij sententiam secutus, Sidonij minime affecutus, in Aduersarijs suis nuper scripsit, existimare se, Q. Ciceronem Caesenā hanc, ut humile & ignobile opidum, per ludibrium nominasse adductum eiusdem Sidonij auctoritate, qui lib. I ep. 8. de Caesena, ut furno potius, quam opido, mentionem fecerit. Nam, cum Sidonius in tota epistola iocari cum homine Caesenate cōstituisset: non dubitauit, Caesenam Furnū nominare, per iocum. & quoniam tota epistola in eo genere uersatur, uisum est, eam hic adscribere, ut omnes et facilius Sidonij sententiam assequantur, & de Caesena sincerius iudicare possint. Exemplum sequitur

Sidonius Candidiano suo S

Morari me Romae, congratularis, illud tamen quasi
 „ facete, & fatim gnathonum salibus admixtis
 „ Ais enim, gaudere te, quod aliquando necessarius
 „ tuus uideam solem, quem utique raro bibitor
 „ Araricus inspexerim. Nebulas enim mihi meo-
 „ rum Lugdunensium exprobras, & diem quere-
 „ ris nobis, matutina caligine obstructum, uix meri-
 „ diano seruire reaserari. Et tu istaec nobis Caese-
 „ natis Furni potius, quam Opidi, uerna deblatte-
 „ ras? de cuius natalis tibi soli uel iucunditate, uel
 „ commodo,

„ comodo, quid etiam ipse sentires, dum migras,
 „ iudicauisti, ita tamen, quod te Rauennae feliciter
 „ exsulantem, auribus Padano culice perfossis, mu-
 „ nicipalium ranarum loquax turba circumfilit. In
 „ qua palude, indefinenter rerum omnium lege per-
 „ uersa, muri cadunt, aquae stant, turres fluunt, na-
 „ ues sedent, aegroti deambulant, medici iacent,
 „ algent balnea, domicilia conflagrant, sitiunt uiui,
 „ natant sepulti, uigilant fures, dormiunt potesta-
 „ tes, fenerantur clerici, Syri psallunt, negotiatores
 „ militant, milites negotiantur, student pilae se-
 „ nes, aleae iuuenes, armis eunuchi, lituis foedera-
 „ ti: Tu uide, qualis sit ciuitas, ubi tibi lar fami-
 „ liaris incolitur, quae facilius territorium potuit
 „ habere, quam terram. Quocirca memento, inno-
 „ xis transalpinis esse parcendum; quibus, caeli
 „ sui dote contentis, non grandis gloria datur, si de
 „ teriorum collatione clarescant.

Quis amplius dubitat de Sidonii sententia? Turne-
 bum uero, transalpinum hominem, de rebus Ita-
 licis sententiam ferentem, inania, pueriliaq. di-
 cere, quis non uidet? cur non & Lugdunū, minimum
 opidum, & frigidissimum, dixit? At, de Caesena
 tam male eum opinari, non mirum. homo Gallus
 de Lugduno tacet, Caesena male habet. Caesena
 uero, minimum, & frigidissimum opidum esse,
 qua auctoritate dixerit, ipse uideat. Strabo cer-
 te libro quinto eo loco, quem supra recitauimus
 inter nobiles ciuitates Caesenam numerat. anti-
 quaque inscriptio Caesenam ciuitatem fuisse

Romanorumq. Coloniam, testatur. Nec ullum
umquam opidum inter Romanas Colonias annu-
meratum fuisse, apud quemquam legimus. Idem
Sidonius in Panegyrico, ulnosam Rauennam, no-
minat. Quod autem ad locum Ciceronis atti-
net, eum corruptum esse, omnes, ut puto, ex anti-
quorum exemplarium uarietate, intelligent. nam
cum haec scriberem, nouem habebam antiquos li-
bros, in quorum primo erat

Vix sunt digni, quibus alteri Cesaenam, alteri
Cossutianarum tabernarum fundamenta credas
alter sic habebat, Vix sunt digni, quibus alteri Cesa-
nam, alteri Cossucianarum tabernarum funda-
menta credas

tertius, Vix sunt digni, quibus alteri Cesanam, al-
teri Consutianarum tabernarum fundamenta
credas

quartus, Vix sunt digni, quibus alteri Casenam,
alteri Consutianarum tabernarum fundamenta
credas

quintus, Vix sunt digni, quibus alter Cesariā, alte-
ri Cossucianorum tabernarū fundamenta credas

sextus, Vix sunt digni, quibus alteri Cesenam, al-
teri Consutianarum tabernarum fundamenta
credas

septimus, Vix sunt digni, quibus alteri Cesenam, al-
teri Cossutianarum fundamenta credas

octauus, Vix sunt digni, quibus alteri Cesenā, alte-
ri Cōsutianarum tabernarum fundamenta credas

nonus, quem commodauit mihi homo eruditissimus

Fuluius

Fulvius Ursinus, Vix sunt digni, quibus alteri Consanarum, alteri Cossutinarum tabernarum fundamenta credas. Vt uideantur fuisse duo genera humilium tabernarum, quae tunc aedificarentur: licet ignotae mihi tabernae sint

In hoc etiam loco pro Caesenam, Cesanam legi, in uetere libro Caesenatis Bibliothecae, & in impresso a Nicolao Iensone, anno Christi, M C C C L X X V, affirmavit mihi Casarius meus, cuius diligentiam plurimi facio. Adde, quod Paullus Pater meus olim notauit in suis Scholijs in libro Vincentij Riccij legi, Vix sunt digni quibus gesa, uel quibus sutianarum tabernarum fundamenta credas

& in alio uetere libro, e Cypro, Censenam Profert autem locum Liuij idem Pater meus, lib. IX. in quo sic est, in quibusdam libris: Eo anno Sora, Arpinum, Censennia recepta ab Samnitibus. nec inepte suspicatus est, pro Caesenam, Censenniam in Cicerone posse legi. etsi in alijs Liuij Codicibus pro Censennia, Censenia, unica N legatur: in alijs Cessentia; uel, Cosentia; uel, Consentia. Quidam Serenniam, reponunt, ex Diodoro lib. XX. Quidam alij, Aeserniam, ut intelligatur de opido, in Samnio sito

CAESETIVS, cum Ae, familia Romana. libri ueteres, Graeca consuetudo, & lapides Romae, in Foro Piscario, ad D. Angeli, in pariete domus cuiusdam

CAESIVS, cum Ae, nummi ueteres, Alexandri To-
ti, L. CAESI. & lapides

Romae, ad D. Mariae Rotundae, in aedibus

Paulli Pinij

In domo Caesia, & in hortis

Veronae

Gambarae, in agro Brixiano

Aquilae

Sassinae

Neapoli, in aedib. Hadriani Gulielmij

Opitergij, apud Melchiorios

CAESONIVS, cum Ae, lapides

In agro Tiburtino

CAESTVS, cum Ae. libri ueteres

CALIDIVS, unica L, familia Romana. libri, & la-
pides

Romae, in aedibus Massaeiorum

Ad D. Eustachij

CALLIDIANVS, uero duplici LL, in aedib. Colotianis

CALPURNIVS; non, CALPHURNIVS; aut, CAL-
FURNIVS. libri lapides Capitolini, & alij. De
ducitur autem, a Calpo Numae filio; teste Plu-
tarcho, in uita Numae, Ouidio ad Pisonem, &
Sex. Pompeio

Romae, sub porticu Capitolina

In

In aedib. Benzoniorum, ad D. Marci
In aedibus Massaeiorum
In hortis Carpens.
In Musaeo Carpens
Ad D. Saluatoris
In Monte Coelio, ad D. Stephani, prope
Naucellam
Neapoli, apud clariss. Comitum de Matalone
Puteolis
Hispelli
Pisauri, in aedibus Marini Gotij Epidauri
Patavij

CALIDON, cū I, non cū Y. libri ueteres, & Strabo

CAMARA, dicitur, ut Verrius Flaccus affirmat, (a-
 „ pud Carisium, lib. I.) non, CAMERA, per E. Sed
 „ Lucretius
 „ -cameraq. caminis Ex cratibus
 „ dicendo, etiam Cameram dici posse, ostendit
 „ Camera, (inquit Festus) & Camuri Bona a Cur
 „ uatione, ex Graeco καμνη, dicuntur

CARISIVS, sine Adspiratione, libri ueteres, & duo
 nummi argentei Andreae Lauretani, quorum u-
 nus habet, T. CARISIVS, alter uero, T. CARI-
 SIVS. I I. VIR. & alius egregij medici Brixien-
 sis, Aloysii Mondellae, itidem inscriptus; item
 alius Alexandri Toti, in quo est, T. CARISIVS
 MONETA. & alius Matt6aei Forerij, cum

ijdem litteris. *Aduersatur tamen antiqua inscriptio, quae est Romae, apud Atilium Delphinum.*

CARTHAGINIENSIS, non, CARTHAGINENSIS. *Pandectae, Priscianus lib. IV. Poetae, & lapides*

Romae, in hortis Carpens.

Infra Capitolium, ad Arcum Septimij, vetustissima inscriptio, nuper effossa, anno MDLXV mense Sextili, in Capitolium translata

Charthaginis autem nomen a Charta deducit Seruius in Virg. Aen. lib. I. his uerbis: Charthago a Charta, ut lectum est & in historia Poenorum & in Liui

CARVS, &, CARITAS, sine Adspiratione. *libri ueteres, Pandectae Florentinae, Virgilius Carpens, & lapides*

Romae, in musaeo Carpenfi

In hortis Carpens.

Ad Agonem

In hortis Caesiis

In aedibus Capranicorum

In aedibus Paulli de Horologijs

In aedibus Arberinorum

Ad Forum negotiatorium, in domo priuata

In aedibus Hadriani Fusconi, Episcopi

Aquinatis

In

In aedibus Iulij Porcarij

In domo Laelij Lali. ad DD. Apostolos

In hortis Marij Pulchriuri, ad Aquam
Virg.

Ad D. Marci

Ad DD. Cosmae, & Damiani

In ad scensu Qurin. in uinea Matthaei
Morellij

Ad D. Petri ad Vincula

Ad D. Io. Lateranen.

Ad D. Paulli

Ad D. Potentianae

Ad Vrsi Vicum

Via Flaminia, in hortis Fabianini

Monij

Castelleti, uia Flaminia

Neapoli

Luceriae, in aedibus Caesaris Spataforae

Extra Mirabelam

Puteolis

Albae, ad D. Paulli

Brixiae

Aquileiae

CASCELLIVS, duplici LL. libri ueteres

CASILINVM, unica S, & unica L. libri ueteres
& Strabo

CATIVS, & unica C, & duplici reperio in anti-
quis

quis lapidibus ; fortasse , quod duae familiae
essent

Beneuenti

Veronae

*Brixiae, in aedibus Calinorum , non longe ab
aede D. Mariae in Calcaria*

Gambarae, ad Aedem D. Mariae de Nive

CATVLLVS, *Valeriorum cognomen, duplici LL. li-
bri ueteres, & nummi argentei duo, unus Rainu-
tij Farnesii, Cardinalis; alter uero, Antonij Au-
gustini, Episcopi Ilerdēsis, uiri omnis uirtute prae-
stantissimi; qui sic habent. L. VALERIUS. CA-
TVLLVS. IIII. VIR. A.A.A.F.F. & lapides
Romae, in hortis Carpens.
In Agro Brixiano*

CATVLVS, *autem, Lutatorum Cognomen, unica L
lapides Capitolini, & alij
Romae, in Capitolio
In Foro negotiatorio, prope uiam Iuliam, in
pariete quodam
Vicetiae, ad V. Stephani*

CAVSSA, *duplici ss. ex lapidibus Capitolinis, &
alijs, & ex ipso Cicerone, ac Virgilio, ut Quinti-
lianus tradit. Quod apud me tāti est, ut omnium
praeterea lapidum, quicumque aliter habent, au-
thoritatem, omnium etymologiarum rationem
uincat, quamquam & Etymologia adiuuet, ut
dedu-*

deducatur a Cauco; & sit Caussa, quasi Cauissa:
quod & Scaurus, antiquus Grammaticus, indi-
cat; licet unicam S in Caussa magis probe

Romae, in Musaeo Carpenſi

In aedibus Colotianis

Apud Pyrrhum Tharum

Sorae, ad D. Restitutae

In quibusdam tamen antiquis inscriptionibus uni-
ca s, Causa legitur

Romae, in aedibus Colotianis

In Musaeo Carpenſi

In hortis Carpenſi.

Ad D. Luciae, in Silice, in capite Suburae

In aedibus Arberinorum

Trans Tiberim, ad D. Francisci

Mirabellae, in aedib. Ferdinandi

Guindacij

Brundisij, extra urbem

Neapoli, in aedibus Hadriani Gulielmij

Mediolani, in Aede D. Dionysij

CEDRVS, ne quis, contra Graecam Etymologiam
cum diphthongo scribat; motus auctoritate quo-
rundam antiquissimorum librorum. in quibus-
dam enim & optimi libri peccant

CELLA, sine diphthongo, & duplici LL. libri, & la-
pides

Romae, in Musaeo Carpenſi

CELO,

CELO, pro, Occulto, sine diphthongo. libri ueteres
& Virgilius Carpensis

CENA, sine diphthongo; ex antiquissimo Bembi Terentio, aliisq. libris; praeterea, ex antiquis lapidibus. Alij scribunt cum Ae. male omnino nam, si esset diphthongus apponenda, esset potius
 „ Oe. Isidorus enim, lib. xx. cap. 2. Coenam, ait, uo
 „ cari a communione uescentium. κοινον, quippe
 „ Graeci Commune dicunt. unde & Communican-
 „ tes, quod communiter, id est, pariter, conueniant
 „ apud ueteres enim solitum erat, in Propatulo ue-
 „ sci, & commuiter epulari, ne singularitas luxu-
 „ riam gigneret

Haec Isidorus. Dissidentibus autem libris, utram
ad partem lapides inclinant, eam sequor

Auximi, quinque lapides

Ad Lirim amnem

CENTHO, cum Adspiratione; cognomen Claudiae
gentis. lapides Capitolini

CENTVMALVS, non, CENTIMALVS; Fuluiorum
cognomen. libri, & lapides Capitolini. Est & cog-
nomen Claudiorum, apud Cic. de Off. lib. III
Pomponium Iurisc. L. Florum lib. II. & de
uir. ill.

CEPHALLENE, Insula, duplici LL. libri ueteres, &
Graeca consuetudo

CERA,

CERA, sine diphthongo. libri ueteres, *Virgilius Capensis, & Graeca consuetudo*

CERIALIA, non, **CEREALIA**. libri ueteres, nummi tres argentei, *Andreae Lauretani, Matthaei Forerii, Io. Mariae Sculptoris, qui sic omnes habent, C. MEMMIUS. C. F. QVIRINVS. MEMMIUS. AED. CERIALIA. PREMIUS. FECIT*
& lapides

Romae, in Aedibus Colotianis

In aedibus Capranicorum

In aedib. Euryali Rufini, ad Buſta Gallica

Saepini, in Samnio

Pisauri, in horto Ducis

CESELLIVS, sine diphthongo legitur in antiquo lapide: nec tamen, ita scribendum esse, ausim affirmare

Rudijs, in Apulia

CESTIANVS, & **CESTIVS**, sine diphthongo. duo nummi argentei *Andreae Lauretani, sic inscripti, CESTIANVS. S. C. (uide, PLAETORIVS)*
& antiqui lapides

Romae, ad D. Mariae in Ara Caeli

Ad Portam Ostiensem, in pyramide

In aedibus Capranicorum

In hortis Fabiani Montij

CESTVS, sine diphthongo; cingulum *Veneris; & Graeco,*

Graeco, κατεῖν : unde κερπὸν, genus teli

CETERA, sine diphthongo. libri, Virgilius Carpen-
sis, & lapides

Romae, ad D. Martini, e regione Montium

Ad Agrippinas

In hortis Carpens.

Ad D. Stephani in Silice

Tibure ad D. Vincentij

In opido Ticuli, dioec. Vrbeuetanae

Neapoli, ad D. Io. Maioris

Puteolis

CIPVS, Genuciorum cognomen. nummi argente;
ueteres, sic inscripti, M. CIPI. M. F.

CIRCVMVENIO, non, CIRCUNVENIO, & simi-
lia; conseruata ultima littera praepositionis Cir-
cum: nec enim respuunt Aures, Circumuentus,
Circumductus, Circumsaeptus, & similia

Romae, in hortis Carpens.

In uinea Io. Poggij, Episcopi Tropien.

Neapoli

Inguj

CIVS, non, TIVS, ita scriberem, ut pronunciatur,
in deriuatis aut a supinis, aut a nominibus: a su-
pinis, ut, Aduenticius, Ficticius, Editicius, Trans-
laticius, Impositicius, Insiticius, Dediticius, Re-
pticius, & similibus; a nominibus, ut, Patricius,

Tri-

Tribunicus, Aedilicius, Latericius, Nonicius
Compitalicius. in quo ueterum librorum, & o-
 mnium lapidum, maximeq. Capitolinorum, qui
 apud me plurimi sunt, auctoritatem sequor.

Nummus etiam aereus Rinaldi Odonij, auunculi
mei, sic habet ab uno latere C. GALLIVS. LV-

PERCVS. III. VIR. A.A.A.F.F. ab altero uero

AVGVST. TRIBVNIC. POTEST

Romae, in aedib. Curtij Saccotij

In Mole Hadriani

Ad Portam D. Laurentij

Ad D. Agathae

Ante Aedes Faustinae de Magdalenis, prope

Forum Alteriorum

In aedibus Massaeiorum

In aedibus Atilij Delphinij

In domo de Valle

Ad D. Mariae Monticelli

In Aequicolis

Fani

Formijs, uia Appia

Cyperani

Venusiae

CLOACA, non, CLVACA ex antiquis lapidi-
bus

Romae, in aedibus Atilij Delphinij

Ante aedes Caesias

In agro Tiburtino, duodecimo ab Vrbe lapide

In hortis Fabianini Montij

Apud

Apud domum Bruti de Pallis, e regione

D. Luciae

Ad aedes Rusticorum

Et ex argenteo nummo Rainutij Farnesij, Cardinalis, in quo est, L. MUSSIDIUS. LONGVS CLOACIN. & alio item argenteo itidem in scripto Rinaldi Odonij, auunculi mei. Et si Vitorinus Afer, & Festus, Cluaca, scribendum putent, a Conluendo

CNAEVS, Praenomen, cum C, & Ae diphthongo Graeca consuetudo: quamquam Diomedes, Priscianusq. aliter sentiant: quos refellunt antiqua monumenta

COCCEIVS, duplici CC. libri, & lapides

Romae, in hortis Fabianini Montij, uia Flaminia

In aedibus Capranicorum

In domo de Valle

Ad D. Mariae supra Minervam, in pariete domus

Ad D. Paulli

Infra Capitolium

In crypta D. Sebastiani

Neapoli

Vrae, in summo Templo

Attigij, qui est uicus, prope Fabrianum

COLLIVS, cum Oe. libri ueteres, duo nummi argentei

tei *Andreae Lauretani*, in quibus est, C. COE-
 LIVS. CALDVS. & alius *Matthaei Forerij*, iti-
 dem inscriptus; item alius eiusdem, his litteris,
 C. COIL. CALD. & alius *Romae*, apud quen-
 dam ueteramentarium, ab uno latere, C. COEL.
 CALDVS. ab altero, L. CALDVS. VII VIR. EPV.
 item alius, COEL. BALBINVS. & lapides

Romae, ad radices *Quirinalis*

Ibidem, in uinea *Matthaei Morellij*

Ad D. Io. Lateran. in *Aede hospitij publici*

Ad Campum Florae, in pariete domus cuiusdam

Non longe a Trebia

Sentini

Brebiae, in *Agro Mediolanen.*

In Agro Veronensi

Brixiae, ad *D. Afrae*

Neapoli

Melitae

In quibusdam tamen antiquis lapidibus contra
scriptum reperi

Romae, in *Musaeo Carpens.*

In Vaticano, in uinea quadam, extra portam

D. Petri

Dentecani, in *Apulia*

COEPI, cum Oe, pro, Incepi; ab antiquo Verbo, Coe
 pi. libri ueteres, *Virgilius Carpens.*, & lapides
Via Ostiensi, IV. ab urbe lapide

COLLEGA, non, CON^{LE}GA, & similia, *Aurium*
 D sensu

sensu comprobante, cui multum tribuisse video
Ciceronem, in eo libro, qui inscribitur, Orator

COMISSATIO, unica M, & duplici ss. ex Festi
sententia, qui deducit a Vicis, quos Graeci κώμας
dicunt; unde, κώμαξω. Eius uerba sunt: Comissatio
a Vicis, quos Graeci, κώμας, ducunt, appellatur. in
his enim habitabant prius, quam opida conderen
tur. quibus in locis alij alios, cōmictus caussa, inui
tabant. Sunt, qui scribant, Comessatio; uel, Com
messatio; contra omnem antiquitatem. Quidam
libri ueteres, Cōmisatio, contra Festum, & Grae
cam etymologiam. Nonnulli libri, Commissatio
alij, Comisatio: a quibus, eadem caussa, dissentio

COMPREHENDO, sine diphthongo. ex Terentio
Scauro, uetere Grammatico, antiquisq. lapidibus
contra ueteres aliquot libros. corripitur enim in
secunda syllaba apud Poetas
Romae, ad uiam Portuensem, in uinea quadam
Neapoli, in Aedibus Hadriani Gulielmij.

CONCIO. cum C, quis dubitat scribendum esse? cum
sit, ut ait Festus, quasi Conuocatio: ut a Verbe
Conciere deductum esse uideatur. Hoc notauit, ne
quis moueatur, si quando in Veteribus Monu
mentis uiderit, CONTIO

CONDEMNO, non, CONDEMPNO. ex antiquis ali
quot libris, & Aurium suauitate. Condempr
enim, ineptum, nimisq. absurdum, uidetur

CONDICIO,

CONDICIO, cum c. ex antiquis libris, & Virgilio
Carpēsi, in quo sic ille uersus legitur, Aen. lib. 12

„ cur mortis adempta est

„ Conditio

Sic etiam est in antiquis lapidibus

Romae, in in Aedibus Columnensium, ad DD

Apostolos

In hortis Carpens.

Rauennae

CONIUX, scriberem; non, CONIUNX; aut, COIUX
ut est in quibusdam antiquis lapidibus. nam pla-
cet derivare a Iugo, uel a Coniugo, uerbo, ut uide-
tur sensisse Catullus, LIX

- „ Tum Ihetidi Pater ipse iugandum Pelea sensit
- „ Sunt, inquit Caecilius Minucianus, in Libello de
- „ Orthographia, qui scribant, Coiux, citra ullum
- „ omnino N, a Coeo: alijs, unū addere placet; &, Cō
- „ iux, dicunt: sunt, qui duplex, ut sit, Cōiunx; ex opi
- „ nationis uarietate, in uerbi deductione

Romae, in Vaticano, in uinea quadam

Ad D. Apollinaris

Ad D. Ambrosii, in uase aquae benedictae

Ad D. Caeciliae, trans Tiberim

Ad D. Pauli

Apud Episcopum Ferratinum

Ad D. Clementis

Ad D. Xysti, ad portam Capenam

Ad D. Laurentij, extra Muros

Ad D. Io. ante Portam Latinam

*Ad D. Angeli, in Foro Piscario, in pariete
domus cuiusdam*

Ad D. Michaelis

Ad D. Eustachij

Ad D. Mariae, in Ara Caeli

In aedibus Hadriani Fusconij, Episcopi

Aquinatis

In Aedibus Aloysii Rufinij

In Aedibus Fabricij Maximi

Ad Columnam Antonini, in Aedibus

Bubalorum

In uia publica, prope Aedem D. Marcelli

& D. Mariae in uia lata

Ad D. Mariae Rotundae, in Aedibus

Paulli Pini

In Aedibus Gasparis Scapucij, Canonici

Lateranen.

Trans Tiberim, ad D. Salvatoris

Ad D. Rufinae

Ad D. Chrysogoni

*Ad D. Mariae in uia, apud eruditissimum ui-
rum Octavianum Pantagathum*

In Aedibus Atilij Delphinij

In Aedibus Massaeiorum

In Aedibus Capranicorum

In domo de Valle

In Aedibus Paulli de Horologijs

In domo Carpenfi

In Musaeo eiusdem Cardinalis

In hortis eiusdem Cardinalis

E regione

E regione Montium, in aedibus Vincentij de
Menichellis

In aedibus Domitij Cauallerij

Trans Tiberim, ad D. Bartholomaei

In hortis Fabianini Montij

Via Flaminia

In Pratis Quinctijs, ad uineam quandam

Trans Tiberim

Ad D. Mariae, in porticu

Ad Portam Appiam

Tibure

Ibidem, ad D. Siluestri

Sentini

Auximi, in Piceno

Ausculi, ad D. Francisci

In Agro Sorano

Neapoli

Puteolis

In Ciuitate Cauensi

In Apulia

Mirabellae, in Aedib. Ferdinandi Guindacij

Gennadij

Brundisij

Ocricoli

Pisauri

Venetis, in riuo Pontis Angeli

Patauij

Veronae

In Agro Veron.

Brixiae, ad D. Desiderij

D 3

Casalis

Casalis Mauri, in agro Brixiano, ad D. Mariae de Dorso

Tergeſt.

Vtini

Lugduni, ad Portam D. Iuſti.

Et alibi, ſaepiſſimae

COIVX, *in ſequentibus*

Romae, apud Hilarium Vrſinum, in uiridario

In Aedibus Capranicorum

In hortis Sudorinorum, ad D. Rocchi

Ad D. Clementis

Ad D. Apollinaris

Ad D. Io. Lateran. in hoſpicio publico

Ad D. Paulli

Ad D. Mariae in Foro Iudaeorum

In aede O. Crucis, ad Forum Iudaeorum

In aed. Hier. Spannochi, ad Aculeam

S. Mautthi

In aed. Arberinorum

Ad D. Paulli

In Aedibus Populi R. ad D. Mariae in uia

In uiridario Paulli Bubali

In Aedib. Hieronymi Picij

Beneuenti

Neapoli

Extra Mirabellam

Ultra Accadiam, in crypta Eccleſiae D.

Mariae Beuiſalis

Auximi,

*Auximi, in Piceno
Placentiae, ad D. Antonij*

C O N I V N X

*Romae, in Aedib. Atilij Delphinij
in Aedib. Casarellorum
In uinea Io. Poggij, Episc. Tropien.
Neapoli*

C O I V N X

*Romae, in domo Carpenfi.
Sutrij, in hortis Cathedralis Ecclesiae*

C O N I V N X S

Romae

C O I V S

Romae, in Aedib. Arberindorum

CONNVBIVM, duplici n. ratione compositionis
nec enim placet adimere litteram, quae in pro-
nunciando nihil impediat; ut in, Adscisco, & si-
milibus. Contra tamen habet Virgilius Carpen-
sis, & antiqua lapides inscriptio,
Venetijs, apud Grimanum Patriarcham

CONSIDERO, cum I, non cum Y: quia Latinum
est, non Graecum: & ita ueteres scribebant

CONSUMO, Consumis, unica M. nemo enim dici ne-
gabit in praeterito, unica M, Consumpsi

CONSUMMO, Consummas, duplici MM. libri uete-
res, & lapides

Romae ad D. Petri

Ad D. Nicolai

CONVICIUM, cum C. ex antiquis libris, & ex Ety-
mologia; quasi, Conuocium, ut ait Labeo, apud
Vlpianum Iurisconsultum, & Festus: uel a Vi-
cis, in quibus prius habitatum est: uel fortasse ab
utroque, idest a confusis Vocibus in Vicis. No-
nius etiam, cum dixit, Ignobilitatem loci, a Vicis
Conuicij nomen uidetur deriuasse. Eius uerba, sa-
tis mendosa, sunt: Conuicium, dictum est, quasi,
uitijs locum, qui secundum ignobilitatem loci ma-
ledictis, & dictis turpibus, cauilletur. Nam
Vallae opinionem, qui a Vitium, uel a Vito, Con-
uitium deducit, nullo satis firmo probatam argu-
mento, & a Festo, & a Labeone dissentientem
non uideor probare debere

CORONA, sine Adspiratione. libri ueteres, Virgi-
lius Carpensius, & lapides

Romae, ad D. Mariae trans Tiberim

Extra portam Flaminiam, in uinea quadam

Praeneste

Praeneſte
Formijs, uia Appia
Fulginei

CORVNCANIVS, non, CORVNCANVS. libri ue-
teres, lapides Capitolini, & alij; & Graeca
conſuetudo

Romae, in Aedibus Capranicorum

CVLCITA, aon, CVLCITRA, ſcribendum, ex an-
tiquiſſimorum librorum auctoritate; & ex Cy-
priano Veronenſi, maiuſculis litteris ante mille
annos perſcripto: quem librum, a Canonicis Ve-
ronenſibus ſibi dono datum, praestantiſſimus Car-
dinalis, Carolus Borromaeus, Pij IV. Pöt. Max.
ſororis filius, in ſua elegantiffima Bibliotheca,
antiquis, & optimis libris reſerta, aſſeruandum
curat

CVNCTARI, non, CONTARI. ex antiquis libris
Virgilio Carpenſi, & Feſto; qui, a Verrio diſſen-
tiens, Percunſtatio, ſcribi uult, non, Perconta-
tio: quod is, qui curioſe quid interrogat, per cun-
cta uiſit

CYDONIS, cum Y. Graeca conſuetudo

DAMARA-

DAMARATVS, non, DEMARATVS, praenomen
patris Tarquiniij Prisci, v. Romanorum Regis
lapides Capitolini, & alij

DECVLA, non, DECOLA, cognomen Tulliorum. li-
bri, & lapides Capitolini

DEFINITIO, scriberem libentius, quam, DIF-
FINITIO. assentientibus Pandectis Floren-
tinis, & lapidibus

Patauij

Romae, ad D. Petri Basilicam

Sic &, DESIGNATOR, habetur in tribus antiquis
inscriptionibus

Romae, in Musaeo Carpenſi

In Aedibus Colotianis

In Arcu Aquae Virginis

Contra tamen, DISSIGNATOR, legitur, in lapide,
qui est in opido, uulgo Pontecoruo: quod e Fre-
gellanorum reliquijs constructum putatur

DELICIAE, cum c. a Delicatus. libri ueteres, Vir-
gilius Carpenſis, & lapides

Romae, sub porticu Capitolina

Ad Forum Iudaeorum. parieti cuiusdā domus affix.

Ad

Ad Forum Piscarium, in domo quadam
 Ad Aedem Trinitatis, ad Pontem Xystum
 Anagninae, in pariete quodam
 Aquini, in suburbio
 Beneuenti, ad D. Sophiae
 Placentiae, ad D. Sepulcri
 Caesenaе, in Burgo

DELECTVS, cōtra libros aliquot aeteres, multo scri-
 pserim libentius, quam, Dilectus; a uerbo, Deligo
 quod componitur, ex De, & Lego; quasi, De mul-
 tis lego: ut, Decerpo, quasi, De multis carpo. et si
 „ Festus aliter sensisse uideatur, cum dixit: Dile-
 „ ctus militum, & is, qui significatur Amatus, a
 „ Legendo dicti sunt

DELMATAE, non, DALMATAE, lego in ueteribus
 libris, & lapidibus

Patauij, apud Paullum Rhamnusium,
 Io. Baptistae, x uirum Consilij a secretis, fi-
 lium, compatrem meum

Velius quoque Longus, in libro de Orthographia
 „ ex auctoritate Varronis, Placet, inquit, ut Del-
 „ matiam, non Dalmatiam pronunciemus, quo-
 „ niam a Delminio, maxima ciuitate, tractum no-
 „ men existimetur

DEMINVO, non, DIMINVO. libri ueteres

DESIDERO, cum I, non cum Y: Latinum enim est
 nec aliter ueteres scripsisse uideo

Romae,

Romae, extra Portam Flaminiam, in uinea quadam
 in Aedibus Masaeiorum, e Caeritibus allat.
 In aed. Francisci Lischae
 In Aedibus Bruti Vallengis]

DIOECESIS, non, DIOCESIS. Pandectae Florentinae. Graeci quoque, Διοικησις, dicunt

DISSICERE, uerbum, exsulat hodie a lingua Latina, & bonorum auctorum libris. Id quidem uiri nonnulli eruditi asserere, & uindicare, conati sunt, sed nihilominus in squalore, & peregrinitate, iacet; quia nec dū eius originē, & uim, quisquam explicauit. Ego existimo, Dissicere, proprie idem ualere, quod, Diffecare: nam & in alijs compositis uerbi, Seco, E mutatur in I, ut in Proficor, quo utitur Plautus in Poen. Iratus uetui exta proficarier: & Proficies apud Varronem lib. x i. rerum diuin. referente Nonio Profecta; Proficiae, apud Solinum, & in ueterrimis Glossis Latinograecis; Proficium, apud Festum; & Praeficiae, in Arnob. lib. vii. Sic &, Inficia, apud Varronem lib. iv. de lingua Latina, & Subsiciuus, nam ita in uetustis libris perpetuo scribitur; & Exficare, apud Plautum Ruden. Quin tu in paludem is, exficasq. harundinem. sic uet. codices habere, Hadr. Turnebus monuit, quod perperam a quibusdam immutatum fuerat. Multa autem concurrunt, qui
 in

in hanc opinionem adducar. In ueteri Lexico, manu exarato, quod penes Me habeo, quo loco, de uerbo, Seco, agitur, eiusq. deriuatis, & compositis sic scriptum reperi: Disseco, as. inde Dissectus, uel Dissecatus, & Dissectim aduerbium, & Dissicio. Et in littera D, Dissicere, dissecare. Quia uero huiusmodi Lexicis non multum existimo tribuendum esse, scioq. quamplurima in ijs esse inepta, & absurda, testis accedat locuples, omniq. exceptione maior, Priscianus, qui libro xiv. extremo, ubi de Dis, praepositione agit, docetque, quibus ea litteris, in compositione praepositur: Sciendum, inquit, quod tunc Dis praepositur, cum sequitur c, uel f, uel p, uel s, uel t, uel i, loco consonantis; ut, Discumbo, Discutio, Differo, Diffido, Difundo, in quibus s, in f, conuertitur, euphoniae causa; Displiceo, Disputo, Disperdo; Dissicio, Dissero; Distraho, Disturbo, Distorqueo, Disiectus, Disiungo. Ita legendum, & litterarum ordo, & manuscriptorum codicum auctoritas euincit, quorum plerique habens Dissitio, quam etiam scripturam reperi in ueteri quadam editione Veneta: duo autem, omnium optimi, Dissicio, supra quam uocem, in uno, Disseco, scriptum est. sed omnem scrupulum eximit Laetantius, qui lib. ii. cap. iix. narrans notam illam, & multorum scriptis celebratam, de Tarquinio, Prisco, & Attio Nauio augure historiam, ita scribit: Cape igitur hanc, inquit, cotem,

cotem, eamq. nouacula diffice. at ille, incun-
ctanter, accepit, ac secuit. *Sic omnes lib. uet.*
uulgati, partim, Dislice, partim, Diffeca. Cice-
ro, hanc ipsam rem narrans, dicit, Praecidere; Li-
uius, Discindere. Idem lib. 3. cap. 17. ubi aduer-
sus Epicuri atomos, disputat, Cum uero, inquit,
tam minuta haec corpuscula esse dicantur
ut nulla ferri acie diffici ualeant; quo mo-
do hamos, aut angulos habent? sic libri uet.
impressi autē, Disijci. Atq. idem auctor, in lib.
de Ira Dei, c. x. de illis corpusculis, ita scribit: Tā
diminuta sunt, inquit, ut nulla sit acies ferri
tam subtilis qua secari, ac diuidi possit. Illo lo-
co dixit, Diffici; hoc, Secari, ac diuidi. Cum de
huius uerbi significatione cōstet, iam locos quosdā
indicabo, in quibus ex antiquis monumentis, aut
ex cōiectura, quasi postliminio collocādū uidetur.
Virgilius lib. v 11. Aen. Diffice compositam
pacem, fere crimina belli. Ita esse in omnibus
antiquis cod. Pierius testatur; ita etiam est in o-
mnibus quotquot uidi. Quamquam ille fallitū-
dum putat, Diffice, pro Disice, s. geminato scri-
ptum esse ea ratione, ut concitatius enuncicaretur
quod in alijs plerisque uocibus a ueteribus facti-
tatum est. Idem lib. x 11. ille securi
Aduersi mediam frontē meatumq. reducta
Difficit, & sparsa late rigat alma cruore.
Sic libri uet. oēs. Quorū nonnulli, in interstitio, su-
pra eā uocē habent, i. Diuidit. In uulg. est, Disij-
cit. Reponēda quoq. est haec uox apud Val. Max,
duobus

duobus locis. *Vnus est lib. III. cap. Qui a parentibus claris degenerauerunt: in quo de Q. Fabij Maximi filio, cui bonis a Pr. Urbano interdictum fuerat, ita scribit: Dolenter enim homines ferebant, pecuniam, quae Fabiae gētis splēdori seruire debebat, flagitiis diffici. Sic scriptum reperi in duobus antiquissimis, & optimis exemplaribus; sic in suis Gifanius, & Pighius: quamquam neuter uerbi originem, & uim explicauit. Usurpauit autem Pecuniā difficere, eadē translatione, qua Catull. in Caesarem, Paterna primū lancinata, sūt bona. & Plaut. in Sti. Lacerare rem suā: quod idē genus loquendi Sallustius usurpauit in coniuratione Catil. Nam, quicūq. impudicus, adulter, ganeo, alea, manu, uentre pene bona patria lacerauerat. sic fere libri uet. nā uulgo legitur, Dissipauerat. Atq. hic Valerij locus Me induxit ad conatū emendandi locum ueteris poetae apud Cic. in ea pro M. Coelio, quo loco patres ex comoedijs excitat. Apud eum igitur comicum, Caecilium fortasse, pater uehemēs, & durus, filium dissolutum, et perditum, his obiurgat uerbis Cur te in istā uicinitatē meretriciā cōtulisti? cur, illecebris cognitis, nō refugisti? cur alienam illā mulierē nosti? dele te, ac disijce; per me licebit: si egebis, tibi dolebit: Mihi sat est qui actatis quod reliquū est oblectem meae. Quae postrema uerba & si bonā sententiā habere uideantur, ea tamen uti corrupta existimē, adāu cor ex eo, quod i uetustis lib. aliter cōcepta sint; in
hunc*

hunc nempe modum; Dede, ac Disce: unde conijcio legendum, Dede, ac Dissice, id est, rem tuam dona, ac dissipa, disperde, profunde. Dedere autem, pro dare, a Plauto, Terentio, Lucretio, alijsq. antiquis auctoribus usurpatum est. Hanc uero coniecturam ea, quae statim sequuntur, adiuuare uidentur, Si egebis, tibi dolebit, &c. Sic fere Demea Terentianus, tristis, & directus pater, de Aeschine filio, cum Mitione, leni, & clemente iurgat: Profundat, perdat, pereat, nihil ad me attinet, Adelph. act. 1. sc. 2. Atque idem Demea seueritatem, & asperitatem in liberos, quia non bene cesserat, omittere cogitans, eosq. facilitate, & clementia sibi in posterum conciliare, sic loquitur:

Ego quoque a meis me amari, & magnipendi, postulo.

Si id fit dando, atque obsequendo, non posteriores feram.

Deerit: id mea minime refert, qui sum natu maximus.

Act. 5. sc. 4.

Alter Valerij Mar. locus est, lib. 8. cap. 15. de cupiditate gloriae extr. Illa uero, inquit, gloriae cupiditas sacrilega: inuentus est enim, qui Dianae Ephesiae templum incendere uellet, ut opere pulcherrimo consumpto, nomen eius per totum terrarum orbem dissiceretur. &c. Sic in duobus illis opt. exemplar. scriptum est; pro quo editiones omnes, quotquot uidere mihi contigit,

tigit, b
nam a
hic, &
nuxa
tem leg
men di
lib. 8.

i. dissip
tione a
argum
Trium
inquit
ne, au
oppr
que
sasq.
diue
cum a
supra
nulgat
dorum
tione
tam,
quot
toto
est no
elepi
neter
C. eff

tigit, habent Diffunderetur, praeter Moguntiam anni Dom. ∞ D LXXI. quae, & hic, & alijs in locis, propius ad librorum manu exaratorum scripturam accedit. In ea autem legitur, Dificeretur. Diffici autem nomen dixit, eadem fere translatione, qua Virg. lib. 8. Aen.

-tua terris didita fama.

i. dissipari, uel dispergi. Nam in ea significatione uerbum istud a ueteribus usurpatum fuisse argumento est locus Isidori lib. xlix. ubi de Triumphis disserit: Duobus autem generibus, inquit ille, deletur exercitus, aut internicione, aut dispersione. Sallustius, Hostes, inquit, oppressi, aut dilapsi, forent. Sic & utrumque Virgilius, de internicione -submersasq. obrue puppes. De dispersione, Aut age diuersos, & dislice corpora ponto. Quem locum descripsi ex cod. scriptis, in quorum uno supra ^{to} Dislice, scriptum est, i. Dissipa. nam in uulgatis paullo aliter legitur. Ex quo apparet, Isidorum apud Virg. legisse, Dislice: quam etiam lectionem agnoscunt ueteres libri, cui tamen uulgatam, Dissice, anteposuerim, praesertim cum aliquot post uersibus dicat, Dissiectam Aeneae toto uidet acquore classem. Reddenda quoque est uox ista Plauto in Curcul. act. 3. Clipeatus elephantum ubi machaera dissicit. Sic est in ueteribus editionibus, sic fere in suo uet. codice C. esse testatur: atque ita plane legendum puto:

E to:

to; quamuis Festi, & Nonij auctoritas refragari uideatur. Hic enim ita scribit: Diligere, manifestam habet significationem, ut plerumque: Diligēt, diuidit. Plautus Curcul. Clipeatus elephantum ibi machaera diligit. Quae lectio inde recentiores Plauti editiones inuasit. Festus autem, Dirigere, inquit, apud Plautum inuenitur pro Discindere: ita puto leg. pro Discedere. quo modo etiam hic locus adducitur a C. Sed utriusque tamen libri uereor, ut non satis emendati sint; atque, ut id uerear, facit, quod locus ille Nonij in uet. impressis sic uulgatus est: Disficere manifestam habet significationem, ac plerumque diligit diuidit. Plautus Curcul. Clipeatus elephantum ibi machaera disficcit. Quod me monuit Io. Passeratius: atque hoc etiam, illud Nonij Rumpere; Rumpere, disficere. Virg. Buc. Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis; sic in uet. cod. scriptum exstare, Rumpere, disficere Sic & Ouid. in x i. Metamorph. hac uoce usus est de Halcyone, Ceycis uxore,

- & nondum totos ornata capillos
Disficit hos ipsos, colloq. infusa Mariti, &c.
Nam, ita ueteres suos libros habere, Gifanius testatur: quo modo etiam in ijs, quos uidi, scriptum est, praeterquam in uno, in quo, Disficat, legitur. Atque idem lib. v. de Cerere
- inornatos laniauēt Diua capillos.

Seneca

Seneca in Agamemnone actu 5. inducit Cassandram, de Agamemnone, qui tum occidebatur, capite ueste obuoluto, haec dicentem :

At ille , ut altis hispidus filuis aper

Cum casse uinctus , tentat egressus tamen,

Artatq. motu uincla , & incassum furit;

Cupit fluentes undique & caecos sinus.

Difficere , & hostem quaerit implicitus suum.

Sic lib. ueteres, pro quo impr. Disicere , de quo a N. Fabro admonitus sum .

Sed & in Valerio Flacco , lib. 3. Argon. haec uox reponenda est ;

-solia sed disicere agmina claua.

ita libros manuscr. habere, uiri docti testantur; quamquam non intellexerunt, aut non saltem explicarunt. uulg. Disicere.

Et in Prudentio , duobus locis :

hymno 1. καὶ ἐν τῷ ἔκτῳ extremo ,

Tu Christe, somnum dislice.

ita liber scriptus optimus : ad cuius oram adnotatum est, i. Disipa, disperge, discute.

Alter locus est in hymno de Laurentio , τῷ ἐπὶ σέφῳ :

Cum membra morbus dislice.

*Ita v.l. quod etiam Gifanius indicauit. excusi
partim, Difficit, parium, Diffecat.*

*Id paene oblitus fueram, illud Naenij Gymnasti
co; Saxa, filuas, lapides, montes, difficis, dif
pulueras; sic in uetustis cod. scriptum esse, mon
tes difficis, dispulueras. apud Non. Dispulue
rare. Atque hoc Memmius mihi indicauit*

*Haec habui a Claudio Puteano, Parisiense iuue
ne eruditissimo*

DOLABELLA, non, **DOLOBELLA**, cognomen Corne
liorum. libri ueteres, & Etymologia: uenit enim
a Dolabra, per deminutionem: lapides Capitoli
ni, & alij

*In Illyrico Epidauro, ad Scauri Montis radices
prope Sacellum D. Thomae, repert. an.*

∞ **DXLVII**. & ad uineam

Vrsi Geruini translat.

DOMITIUS, cum **T**. lapides Capitolini, & alij; &
nummus argenteus Andreae Lauretani, in quo est
CN. DOMITIUS. AHENOBARBUS. & alius
Matthaei Forerij, itidem inscriptus. quattuor
item argentei Rinaldi Odonij, auunculi mei, sic in
scripti, **IMP. CAES. DOMITIANVS. AVG. GERM.**
R. P. V. II. & septem aerei eiusdem, sic a latere
in scripti, **CAESAR. AVG. F. DOMITIANVS. COS.**
II. ab altero uero, FELICITAS. PVBLICA.

&

Et duo eiusdem argentei, sic inscripti, IMP. CAES.
 DOMITIANVS. AVG. GERM. R. P. V. II. duo
 item eiusdem, CAESAR. D. F. DOMITIANVS
 COS. VII. Octo item eiusdem, aerei, sic inscripti,
 ab uno latere, CAESAR. AVG. F. DOMITIA-
 NVS. COS. II. ab altero autem FELICITAS. PV-
 BLICA. Et meus, in quo est, IMP. CAES. DO-
 MIT. AVG. GERM. P. M. TR. P. XI. item duo eru-
 ditissimi uiri, Laurentij Massae, a Secretis Reip.
 Venetae, qui sic habent, CAESAR. AVG. F. LO-
 MITIAN. COS. V. Et alius eruditi iuuenis, Iulij
 Iacobonij, Interamnatis, CAESAR. DIVI. F. DO-
 MITIANVS. COS. VII. PRINCEPS. IUVEN-
 TVTIS

Romae, ad D. Mariae in uia, apud Octavianum

Pantagathum

Ad D. Nicolai Capucinatorum, ad radices

Quirinalis

Ad D. Agnetis

Ad S. Quiricum

Ad D. Paulli

Prope D. Mariae Monticelli, in pariete

Pistrini

Ad Portam Appiam, in uinea quadam

In domo Caesia

Sub Monte Casinate, non procul ab opido

S. Germani

Praeneste

Neapoli, in aed. Hadriani Gulielmij

Veronae

E 3

Brixiae

DIVLIVS, non, DVILLIVS, aut, DVELLIVS, fami-
lia Romana. lapides Capitolini, & alij
Aquini, in suburbio

Quamquam in aliam sententiam reuocor au-
thoritate Ciceronis, cuius haec sunt in Orato-
re; Quid uero licentius, quam quod homi-
num etiam nomina ueteres contrahebant, quo
essent aptiora. nam, ut Duellum, Bellū; & Duis,
Bis; sic Duellium, eum, qui Poenos classe deni-
cit, Bellum nominauerunt; cum superiores ap-
pellati essent semper Duellij. Vide & Quinctil.
lib. I. Belliorum exstant inscriptiones

DVMTAXAT, cum M. libri ueteres, & lapides
Rauennae

Venetijs, apud Antonium Grimanum, Patriar-
cham Aquileien. patricium Ve-
netum, in tabella

DVROCORTORVM, non, DVROCORTVM. libri ue-
teres, & Ptolemaeus, qui, Δροκορτορον. Male a-
pud Strabonem, Δατικορτορον.

ECLOGA

ECLOGA, non, EGLOGA; aut, AEGLOGA. a Graeco,
Εκλογη

EPISTOLA, non, EPISTVLA. nam deducitur ab
• Επιστολῶ. Ut igitur Stola, & Apostolus, quae
ab eodem uerbo manifeste deducuntur, sic Episto-
la libentius dixerim, quam Epistula. quamquam
non ignoro, Epistula potius reperiri in antiquis
monumentis. Graeci quidem, Επιστολῆ, & Δι-
στολῆ, quod ab eodem uerbo derivatur. Episto-
lium autem cognomen cum O, legitur in peran-
tiko Tiburtino lapide, apud Octavianum Panta-
gatum, meum

EPISTVLA, tamen, legitur in decem lapidibus
Romae, in basi, reperta in Antonianis
Ad Aedem D. Luciae in silice in, capite
Suburae
In Aedibus Atilij Delphiniij
Ibidem
In Aedibus Capranicorum
In Aedibus Benzoniorum, ad D. Marci
Romae
Retro Arcum Constantini, in muris uineae
cuiusdam
In Aedibus Masaeiorum
Ibidem, e Caeritib. allat.

E 4

Gratiae

Gratiae, Arcis munitissimae, in Styria, in palatio Archiducis Caroli, in atrio eiusdem

ETRVSCVS, sine *Adspiratione*. libri ueteres, lapides Capitolini, & alij; & nummus argenteus Andreae Lauretani, sic inscriptus, HER. ETRVSCILLA. AVG.

*Romae, ad D. Caesarij, prope Pontem Xystum
In Agro Senensi, in pila Aquae Benedictae
Vulsinijs*

EVLOGIVM, non, **ELOGIVM**, aut **ECLOGIVM**. libri ueteres, & Graeca consuetudo

EXHODVS, cum *Adspiratione*: quia componitur a Graeco, Ὀδός: nec aliter libri ueteres

EXSATIO, & **EXSATVRO**, recepta S. ratione compositionis, & ueterum librorum auctoritate. Virgilius Carpensius lib. VII. in illo uersu

” -at crede mea numina tandem

” Fessi iacent, odijs aut exsaturata quieui
Exsaturata, cum xs, habet. Nec me mouent quidam, qui in x; c, & s, litteras inesse dicunt, ideoq. s superfluum esse contendunt. nam in Extundo, Exhilaro, Exprimo, Exposco, & similibus, s littera non est necessaria: cum eorum uerborum origo sit Tundo, Hilario, Promo, Posco: & tamen, cum in x sit c, & s, ut ijdem dicunt, s his quoque adscribimus: in ijs autem uerbis, ubi ex
compo-

compositione manifestum est, s litteram esse; x
contenti esse debemus?

EXSCRIBO, non, EXCRIBO. est enim manifesta
compositio: & quamquam s in pronunciando non
satis intelligitur, abijcienda tamen, in scribendo,
non uidetur

EXSILIO, uerbum, non, EXILIO. recepta prima uer-
bi littera. nam componitur ab Ex, & Salio

EXSOLVO, cum s. ratione compositionis. Virgilius
Carpensis in x i. Paulatim exsoluit se corpore
& lapides
Romae, in Insula Tiberina, in basi.

EXSPECTO, cum s. componitur enim ab Ex, & Spe-
cto, non Pecto, quod aliud significat. sic libri ue-
teres, Quintilianus, Velius Longus, & Teren-
tius Scaurus Grammaticus, his uerbis: Cum, Ex-
pectatus, Exulet, sine s littera scribuntur; scri-
bendi ratio corrupta est: cum al oqui adiecta ea
debent scribi; quoniam similiter, Solum, Specta-
tusque, dicatur & adiecta praepositione, saluum
esse illis initium debeat. Virgilius quoque Car-
pensis in illo uersu, lib. 1. Georg.

„ Exspectata seges uanis elusit aristis
Exspectata, cum xs, habet. Et alibi, in eodem li-
bro eodem modo scriptum animaduerti

EXSTO

EXSTO, scribo, non, **EXTO**. ratione compositionis, ab
EX, & **STO**. libri uet. *Virgilius Carpensius in VI*
„ humeris exstātem suspicit altis. & lapides
Romae, in Aedibus Cecchinorum

EXSTRVO, cum s. ab **EX**, & **STRVO**. libri, & la-
 pides

Romae, ad D. Petri Basilicam

Infra Praeneste, in uinea quadam

Extruxit, tamen, sine S, legitur

Ocricoli, in Burgo

In horto Paganorum, sub Caserta

Neapoli

EXSVDO, cum s. *Virgilius Carpensius, & Vaticanus*

EXSVLO, cum s. *Scaurus, secutus, opinor, analogiam*
quia, Exsul, dicitur, quasi Ex solo eiectus. Isido-
rus quoque, lib. I. cap. 26. & Nonius Marcelli-
nus, eum Exsulem, dicunt, qui Extra solum est

EXSVPERO. quia componitur ab **EX**, & **Supero**; &
 s retinet antiqua scriptura. libri ueteres, & *Vir-*
gilius Carpensius

EXSVRGO, non, **EXVRGO**, & similia, scribo conser-
 uata prima uerbi littera. *Scaurus etiam idem ui-*
detur sensisse, cum dixit, sic scribendum, Exspe-
cto, Exsulo, & similia

FA -

F

FABRICIVS, cum C. libri, Graeca consuetudo, lapides
Capitolini, & alij

Venetijs, apud Rinaldum Odonium, auun-
culum meum

Romae, in Ponte Transiberinae insulae

FABRVM, non, FABRORVM, probasse Cicero uidetur.

» Eius haec sunt, in Oratore: Iam, ut Censoriae Ta-
» bulae loquuntur, Fabrum, & Procum, audeo di-
» cere, non, Fabrorum, & Procorum

FACILLIMVS, &, DIFFICILLIMVS, scribo, cum gemi-
na LL, ut producatursyllaba, quae alioqui brevis
esset: in quo me mouent exempla Poetarum. A-
lijs placet scribi unica L: cum quibus non disputo.
suum enim quisque amat; & ut in Prouerbio est
Sua cuique sponsa

Romae, in aede D. Priscaae, in Auentino

FAESVLAE, opidum Etruriae, cum Ae diphthongo
Graeca consuetudo, & lapides
Moguntiaci

Viterbij uero exstat Decretum quoddam Desiderij
Longobardorum Regis, Longobardici s litteris
conscriptum: in quo Fesulanis, sine diphthongo,
legitur

FA_

FALISCI, populi, non, PHALISCI. libri ueteres, &
lapides Capitolini

FAEX, cum Ae. libri ueteres

FANNIVS, duplici NN, familia Romana. libri ue-
teres, & lapides Capitolini

FECVNDVS, sine diphthongo. Varronis uerba sunt
ex lib. 3. de Latino sermone, apud Gellium lib.
XVI. cap. 12. & Nonium Marcell. Fenerator a
Fenore est cognominatus. Fenus autem dictum a
Fetu, & quasi Fetura quadam pecuniae parien-
tis, atque incrementis. et ideo & M. Cato, &
ceteri Aetatis eius, Feneratorem, sine A litte-
ra, pronunciarunt; sicuti, Fetus ipse, & Fecun-
ditas. appellata

In Fauſtinae minoris, & aliarum Augustarum
denarijs, & assibus, FECVNDITAS, siue, FECVND.
AVGVSTAE

FELIX, sine diphthongo. libri ueteres, lapides Capi-
tolini, & alij; & tres nummi argentei Andreae
Lauretani, unusq. Matthaei Forerij, sic omnes in-
scripti, FAVSTVS. FELIX. & aerei uiginti Rinal-
di Odonij, quorum octo, ab uno latere, IMP. COR-
DIANVS. PIVS. FEL. AVG. ab altero uero, FELI-
CITAS. TEMPORIS. Sex item eiusdem, ab uno la-
tere, CAESAR. AVG. F. DOMITIANVS. COS. II. ab al-
tero FELICITAS. PVBLICA. item sex, quorum pri-
mus

mus ab u
FELICITAS
LIA. PIA. F
tevtins. IMI
tus, IVLIA.
NVS. FELI
TIUM. FEL
sae, primu
P. P. COS. VI
cundus, al
ab altero
latere, HAD
TI. AVG. C
HADRIAN
CITAS. A
NERVAE
altero, I
MAMMAE
Septimu
P. P. ab a
IMP. CAES
CITAS. PV
NVS. PIVS
octomei
AVGVST
quintu
PIVS. F
III. P.
AETER
ptimus

mus ab uno latere, MARCIANA.AVG. *ab altero*
 FELICITAS. SAECVLI. *secundus ab uno latere*, IV-
 LIA. PIA. FEL. AVG. *ab altero*, FELICITAS. AVGVSTI.
tertius, IMP. COMMODVS. ANT. P. FEL. AVG. BRIT. *quar-*
tus, IVLIA. MAMMAEA. VENERI. FELICI. *quintus*, VE-
 NVS. FELIX. *sextus*, FAVSTINA. AVG. CRESCEN-
 TIVM. FELICITATI. & *nouem aerei Laurentij Mas-*
sae, *primus ab uno latere*, IMP. CAES. VESP. AVG. P. M.
 P. P. COS. VI. *ab altero*, FELICITAS. PVBLICA. S. C. *Se-*
cundus, *ab uno latere*, IVLIA. MAMMAEA. AVGVSTA
ab altero uero, FELICITAS. PVBLICA. *Tertius*, *ab uno*
latere, HADRIANVS. AVGVSTVS. *ab altero*, FELICITA-
 TI. AVG. COS. III. T. P. *Quartus ab uno latere*,
 HADRIANVS. AVG. COS. III. P. P. *ab altero*, FELI-
 CITAS. AVG. *Quintus*, *ab uno latere*, IMP. CAES.
 NERVAE. TRAIANO. AVG. GER. DAC. P. M. TR. POT. *ab*
altero, FELICITAS. *Sextus*, *ab uno latere*, IVLIA
 MAMMAEA. AVGVSTA. *ab altero*, VENERI. FELICI.
Septimus, *ab uno latere*, HADRIANVS. AVG. COS. III
 P. P. *ab altero*, FELICITAS. *Octavius*, *ab uno latere*,
 IMP. CAES. VESP. AVG. P. M. T. P. COS. . . . *ab altero*, FELI-
 CITAS. PVBLICA. *Nonus ab uno latere*, IMP. GORDIA-
 NVS. PIVS. FEL. AVG. *ab altero*, IOVI. STATORI. Et
oſtomei aerei, *tres ab uno latere*, IVLIA. MAMMAEA
 AVGVSTA. *ab altero*, FELICITAS. PVBLICA. *quartus*,
quintus & sextus ab uno latere, IMP. GORDIANVS
 PIVS. FEL. AVG. P. M. TR. P. III. & V. COS. I. &
 III. P. P. *ab altero*, VICTORIA. AETERNA. & PAX
 AETERNA. & P. M. TR. P. III. COS. III. P. P. *Se-*
ptimus, *ab uno latere*, IVLIA. MAMMAEA. AVGVSTA
 ab

ab altero, VENVS. FELIX. *Octauus*, ab uno latere
 IMP. DIOCLETIANVS. AVG. ab altero, FELICI-
 TAS. AVG. Et tres *Antonij Ritiardi, Asulani, ami-*
cissimi mei, & eruditi hominis, omnes ab uno latere
 IMP. GORDIANVS. PIVS. FEL. AVG. ab altero
 AETERNITAS. AVG. &, IOVI. STATORI. &
 P. M. TRIB. P. IIII. COS. II. P. P. Itē duo, quos *Io.*
Baptista Gauardus Asulanus mihi dono dedit, pri-
mus ab uno latere, IMP. CAES. AVG. P. M. TR. P.
 COS. VII. ab altero, FELICITAS. PVBLICA. *Al-*
ter, ab uno latere, IVLIA. MAMMAEA. AVGVSTA. ab al-
tero, FELICITAS. PVBLICA. Habeo & ipse nummum
argenteum, quem abhinc quinquennium, praestanti
humanitate, singulariq. doctrina, praeditus, Xystus
Medices, mihi dono dedit, in quo hae litterae legun-
tur, IMP. GORDIANVS. PIVS. FEL. AVG. Est item
alius argenteus, apud Antonium Augustinum, Epi-
scopum Ilerdensem, his litteris, FELIX. FAVSTVS
E littera duplici. Quo modo in alijs, C. NVMONIVS
VAALA se uidisse, testatus est mihi Fuluius Vrsinus
meus, pereruditus homo, antiquitatisq. acerrimus
indagator. In inscriptione quoque antiqua Reate, HO-
NOREEM legitur; & Aletri, sub porticu D. Mariae,
in tabula antiquissima V AARVS, duplici AA pro, Va-
rus. Videndus & Politianus in Cēt. siue Miscell. cur
 FELIX, & SERVEILIVS scriptum fuerit a uete-
 ribus. Sic, FOVRIVS, &, OPEIMIVS, &, MVSA,
 quae omnia in denarijs leguntur, qui sunt apud *An-*
tonium Augustinum

Romae, ad D. Rufinae, trans Tiberim

In

In Aedibus Bruti Vallen.

In Aedibus Masaeiorum

Ad Columnam Antonini, supra ostium cuiusdam domus

Ad D. Marci

In Aedibus Caesiis

In Musaeo eiusdem Cardinalis

In hortis Fabianini Montij

Via Flaminia, ad D. Andreae, prope Pontem Mulvium

Ad Forum Iudaeorum

Ad D. Petri in Monte aureo, trans Tiberim in pariete domus cuiusdam

Infra Capitolium, ad D. Io. in Mercatello, in pariete domus cuiusdam

Ad Forum Mali aurei in pariete cuiusdam domus

In aedib. Euryali Rufini, ad Busta Gallica

In domo de Valle

Ad D. Caeciliae, trans Tiberim

Ad D. Io. Lateran.

In domo priuata, inter Fontem Truij & Quirin.

Ad D. Mariae, in via, supra ostium domus cuiusdam

Apud me

Ad D. Mariae, in porticu

Ad D. Clementis

In Porticu Templi Iunonis

In Aedibus Sudorinorum, ad D. Rocchi

In Aedib. Aurelij Matthaeij, trans Tiberim

In

80 Orthographiae

In domo Io. Coritij, ad Forum Traiani

Ad D. Angeli, in Foro Piscario

Ad D. Paulli

In Aedibus Francisci Lischae

In uinea Io. Poggij, Episcopi Tropien.

Ad D. Mariae in Domnica, in Monte Coelio

In sacello, uia publica, inter D. Crucis in Hierusalem, & D. Io. Later.

Reate, in aedib. Laurentij Sonantij

Fabriani, in Aedibus Comitis Vbaldi

Mauentij

Bassiani

Fani, in Columna quadam

In Aequicolis

Fulginei

Beneuenti, ad D. Eustachij

Capuae, ad D. Vincentij

Nolae

Puteolis

Salerni

Ibidem, in Cathedr. Ecclesia

Compsae

In Arce Mondraconis

Traeneste

Labelli, Apuliae opidi

Extra Mirabellam

Mediolani

Pisis

Venetijs, in Turri Sancti Vitalis

Patauij, in Aedibus Alexandri Bassiani

Veronae

Veronae

Polae, post altare S. Matth. extra moenia

Flemj, in Aede D. Zeni

In scopulo Corcyrae Nigrae, prope Coenobium Sodalium Franciscanorum

FEMINA, sine diphthongo. libri uetres, Virgilius

Carpensis, & lapides

Romae, ultra emissarium Aquae Virg. supra ostium quoddam

Ad D. Stephani in Silice

Ad Pontem Cestium

Trans Tiberim, uia publica, ad D. Andreae

Nuceriae

Neapoli

Brixiae

Mutinae

In agro Vicetino, in monte Sumano

FENVS, & Feneror, sine diphthongo. sic enim
 „ uidetur sensisse Festus, cum, haec dixit: Fenus
 „ appellatur naturalis terrae Fetus: ob quam caus-
 „ sam & nummorum fetus Fenus est uocatum, &
 „ de ea re Leges Fenebres. Fenus, & Fenerato-
 „ res, & Lex de credita pecunia Fen ebris, a Fetu
 „ dicta, quod crediti nummi alios pariant, ut apud
 „ Graecos eadem res To'kos dicitur. Fenum quo-
 „ que Pratorum ab hac causa est appellatum
 „ quando idipsum, manens quotannis, nouum pa-
 „ rit. Vnde etiam Festuca uocata est. Idem

F etiam

etiam tradit M. Varro l. 3. de Latino sermone, cuius uerba supra recitauimus in uerbo, FECUNDVS. Quamquam lib. VI. scribat, aetate sua, ab alijs cum Ae, ab alijs sine A scribi solitum. Cloatius Verrius, in librorum quarto, quos inscripsit Verborum a Graecis tractorum, apud Gel. lib. XVI. ca. 12. Fenerator, inquit, appellatus est (ait Hypsicrates, grammaticus; cuius libri sane nobiles sunt super ijs, quae a Graecis accepta sunt) quasi φεινέρο τέρον, ἀπὸ τοῦ φείνεται, ὅτι τὸ χρεστότερον: quoniam id genus hominum speciem ostendent humanitatis, & commodi esse uideantur inopibus nummos desiderantibus. Huius inconstantiae signa sunt in antiquis & lapidibus, & libris; cum alii, Fenus; alij, Faenus, habeant

Romae, ad D. Laurentij in Lucina, in Columella.

Anagninae quoque, ad D. Paulli, exstat antiquae inscriptionis fragmentum, in quo FOEN. cum Oe legitur. An autem de Fenere, uel Feneratoribus, ibi mentio sit, iudicium alijs relinquo

FESCENNINVS, duplici NN. Virgilius Carpensius Aen. lib. VII

„ Hi Fescenninas acies, aequosq. Faliscos &c Quamuis Festus a Fascino uideatur deducere

FETIALES, cum T. Graeca consuetudo, libri, & lapides

FE-

FETVS, sine diphthongo. *V*arro, uerbis, supra recita-
tis; libri ueteres, et *Virgilius Carpens*is, et lapides
Romae, infra Capitolum, supra cuiusdam donus
ostium

FLAMEVS, color, unica *M*. libri ueteres. *Festus* et-
iam unica *M* uidetur scripsisse; cum dixit; *Fla-*
meum colorem dictum esse, eo quod eo uteretur
Flaminis uxor *Flaminica*. *Flamen* autem unica
M, scribi, nemo, paullo humanior, nescit

FLAMININVS, non, *FLAMINIUS*, ut in multis li-
bris; *Quinctiorum* cognomen. lapides Capitolini

FLAMINIUS, gentis Romanae nomen, unica *M*. la-
pides Capitolini

FLAMMA, duplici *MM*. libri ueteres, *Virgilius Car-*
pensis, & lapides
Romae, in Musaeo *Carpensi*.

FOEDARE, pro, *Inquinare*, cum *Oe*. libri ueteres,
*Virgilius Carpens*is, & lapides
Romae, ad Forum *Traiani*, ante *Aedes* *Io*
Coritii.

FOEDVS, cum *Oe*. libri ueteres, *Virgilius Carpen-*
sis, & lapides
Camerini.
Romae, in Foro *R*.

In Basilica quoque Lateranensi cuiusdam Decreti
fragmentum exstat, in quo FOEDVS, cum Oe le-
gitur

FRENTANI, non, FERENTINI, legitur in libris
ueteribus, ac in Ptolemaeo, & Strabone. φρεν-
τανοί enim apud eos legitur

FRENVN, sine diphthongo. libri ueteres, & Virgi-
lius Carpensis

FRETVM, legitur in antiqua inscriptione
Tegeani, in Calabria

FVFICIVS, unica F. libri, & lapides
Romae, in Aedibus Gasparis Scapuccij,
Canonici Lateran.
Asisij, in Foro
Caesena, in Aed. clarissimi uiri, Iuliani
Fantagucij

FVFIDIVS, unica F. libri ueteres, lapides Capitoli-
ni, & alij
Romae, ad D. Aegidij
In Aedibus Atilij Delphinij
Pontis Curui, ad D. Angeli

FVFIVS Kalenus, legitur in argenteis nummis, non
Fusius

GENI-

GENITRIX, non, GENETRIX. non enim dici-
mus, GENETVS, sed, GENKTVS. Praeterea sic
est in antiquis lapidibus

Romae, infra Capitolium, supra cuiusdam
domus ostium

Galeate, in Templo

Nummus tamē aereus, quem ipsi uidimus, Alexan-
dri Toti, ab uno latere habet, FAVSTINAE.
AVG. PII. AVG. FIL. ab altero uero, VENERI
GENETRICI. Et alius aereus Laurentij Massae
ab uno latere, LVCILLA. AVGVSTA. VENVS. GE-
NETRIX

Et antiquus lapis, Romae in insula Tiberina, GENE-
TRIX, habet

GENVCIVS, cum C, familia Romana. libri, lapides
Capitolini, & alij

Romae, apud Rainutium Farnesium Card.

GENICIVS, Nuceriae, ad D. Mariae ad Montem

GLAEB A, cum Ae diphthongo. ex antiquissimis li-
bris, & ex Virgilio Carpenfi

GOTHI, populi, cum Adspiratione. libri, et lapides
Romae, ad Pontem Salarium, tertio ab
Urbe lapide

F 3 HA-

HADRIENVS, & HADRIA, cum Adspiratione
 Pontanus, libri ueteres Latini, contra Graecos
 qui Adspirationem abijciunt; & nummus argen-
 teus Alexandri Toti, in quo est, HADRIANVS.
 AVGVSTVS. & tredecim Andreae Lauretan
 qui sic omnes habent, HADRIANVS. VVG. &
 duo argentei Rinaldi Odonij, auunculi mei, iti-
 dem inscripti. quattuor eiusdem, HADRIANVS.
 AVG. COS. III. P. P. tres eiusdem, IMP. CAE-
 SAR. TRAIAN. F. HADRIANVS. AVG. alter eius-
 dem, IMP. CAESAR. HADRIANVS. TRAIANVS. AVG.
 & septem ae rei eiusdem, HADRIANVS. AVG. COS
 III. P. P. & triginta tres eiusdem, IMP. CAESAR. TRA-
 IANVS. HADRIANVS. AVG. & duo eiusdem, SABINA.
 AVGVSTA. HADRIANI. AVG. F. & tres aerei Lauren-
 tii Massae, ab uno latere omnes, HADRIANVS
 AVG. COS. III. P. P. ab altero uero, primus, AFRICA. se-
 cundus, SPES. P. tertius, FORTVNA. AVG. Eiusdem
 tres, IMP. CAESAR. TRAIANVS. AVG. PONT. MAX. TR.
 POT. COS. II. Eiusdem duo, HADRIANVS. AVG. COS.
 III. P. P. ab altero uero latere, PAX. AVG. Eiusdem
 duo, IMP. CAESAR. TRAIAN. HADRIANVS. AVG. P.
 M. TR. POT. COS. III. Eiusdem duo, HADRIANVS.
 AVGVSTVS. P. P. ab altero uero latere, HILARI-
 TAS. AVG. Eiusdem ab uno latere, HADRIANVS.
 AVGVSTVS. ab altero uero, FELICITATI. AVG. COS.
 III. PP. Eiusdem ab uno latere, HADRIANVS. AVG.
 COL. P. P.

COS. III. P. P. *ab altero*, FELICITAS. *Eiusdē*, *ab uno latere* HADRIANVS. AVG. COS. III. P. P. *ab altero*, FOR-
 TVNAE. *Eiusdē*, IMP. CAES. T. AEL. HADR. ANTONIVS.
 AVG. PIVS. PP. *Eiusdem*, HADRIANVS. AVGVSTVS. *a latere uero*, COS. II^l. *Eiusdem*, HADRIANVS
 AVG. COS. III. P. P. *Eiusdem*, FAVSTINA. AVGV-
 STA. HADRIANI. AVG. PII. *Eiusdem ab uno late-*
re, SABINA. AVGVSTA. HADRIANI. AVG. PII. *ab al-*
tero uero, PIETAS AVG. *Eiusdem*, SABINA. AVGV-
 STA. HADRIANI. AVGVSTI. *Et uius Antonii Ri-*
tardi, *Asulani*, *hominis eruditi* HADRIANVS.
 AVGVSTVS. & *mei*, *tres aerei*, *primus ab uno*
latere IMP. CAES. TRAIAN. HADRIANVS. AVG. *ab*
altero, PONT. MAX. TR. POT. COS. III. S. C. *secun-*
dus, *ab uno latere*, HADRIANVS. AVG. COS. *ab*
altero, S. C. *Tertius*, *in quo est*, IMP. TRAIANVS
 HADRIANVS. AVG. *Vidi & Romae apud uetera-*
mentarium quendam nummos aereos Hadriani
quadraginta sex, *in quibus hoc nomen semper*
adspiratur. & *lapides omnes*

Romae, via Nomentana

In mole Hadriani

Ad Aedes Mariani Coccini, in Foro

Traiano

Sub Porticu Capitolina

In Aedibus Capranicorum

In Domo Caesia

In Vinea Carpens

F 4

Effoß.

Effoss. Romae, anno ∞ DLXII. dum ibi essem

aduersus Aedes Marsilij Caphani

In Aedibus Masaeiorum

Tiferni, in Vmbria

*Cyperani, quod opidulum e Fregellanorum reli-
quijs constructum est, in pariete hospitij
cuiusdam publici, tab. marm.*

Formijs, uia Appia

Perusij

Fundi extra Urbem, in Porticu D. Francisci

Suessae, inter Capuam, & Formias

*Anagninae, in Cathedrali Ecclesia, in tabulis dua-
bus marmoreis, quarum uni primus, alteri
uero postremus uersus deest*

Auximi, in Piceno

Surrenti

Extra Mirabellam

Pisis

Brixiae

Tergeste

Tarraconae, in Hispania

*Ad Emeritam Augustam, Romanorum quondam
nobilissimam Lusitaniae Coloniam, a militibus
emeritis, ab Aug. Caesare deductis, appellatam
in uia Militari, singula miliaria singulis colu-
mnis distincta sunt: in quibus Hadriani nomen
legitur*

*Aquiflaviae, in Lusitania, quae nunc Villa est satis
nobilis, Chaves uulgo appellata, ad Sacellum An-
geli custodis, in columna*

HAEDI,

HAEDI, cum *Ae.* ex antiquissimis libris, Virgilio
 Carpenſi, & Vaticano, & Velio Longo in libello
 de Orthographia, & M. Varrone de Serm. Lat.
 „ lib. IV. cuius haec sunt: Hircus, quod Sabini Fir-
 „ cus, &, quod illic Fedus, in Latino rure Hedus
 „ quod in Vrbe, ut in multis, A addito, Haedus

HALICARNASSVS, gemina ss. Graeca consuetudo

HANNIBAL, cum Adſpiratione. ex libris antiquis-
 ſimis Latinis. Graeci enim, ut antea dixi, Adſpi-
 rationem reiecerunt. lapides
 Florentiae

HARIOLVS, inquit Donatus in Terentium, quasi
 FARIOLVS; a Fatis, & a Fando. H enim pro F
 & item F pro H in multis locutionibus mutaban-
 tur. An ab halando? nam halitu solent exclude-
 re uelut mortalem animam, ut diuinam recipiant
 Hispani quoque Fumum uulgaris sermone appel-
 lat Humum, & Ferrum dicunt Hierro.

HARVSPEX, cum Adſpiratione. Donati uerba sunt
 „ in Terentij Phormionem act. 4. sc. 4. Haruspex
 „ ab Haruga nominatur. nam Haruga dicitur ho-
 „ stia, ab hara, in qua concluditur, & seruatur. Ha-
 „ ra autem est, in qua pecora includuntur. Plautus
 „ Rusticus, hircus, hara, Mostellaria. Haec Dona-
 „ tus. Accedunt lapidum testimonia
 Romae, ad D. Marci, in aedib. Papirij Capiſuchij
 In

In Aequicolis.

Aquini

HASTA, cum Adspiratione. libri ueteres, & lapides

Romae, in Aedibus Atilij Delphini.
Fulginei

HAVE, cum Adspiratione. libri, & lapides

Romae, in hortis D. Petri ad Vincula
In Aedibus Io. Zabreræ, ad Fontem Triniij,
In Musæo Carpensij

Neapoli

Vulsinijs

Ostiae, ad Ecclesiam Cathedr

Sassinae, in Cathedrali Ecclesia

Pataniij

Salerni

Pisis

Romae, in Aedibus Marij Oddi

In hortis Iulij Tomarotij

Ibidem

Alias quoque praetereo. nam sunt Arimini plures,
in quibus Haue legitur, & Ostiae. Aue autem,
sine Adspiratione, raro admodum scriptum anim
aduerti

Mediolani, in Aedibus Io. Iacobi Triuultij

HECATE, cum Adspiratione. Graeca consuetudo
& lapides

Romae

Romae, ad D. Petri

HEHE, dolentis. libri ueteres

HELVO', cum Adspiratione, & unica l. Festus, his
 „ uerbis: Heluo, dictus est, immoderate bona sua cō
 „ sumens, ab Eluendo. Cui adspiratur, ut auiditas
 „ magis exprobretur. fit enim uox incitatio.

HERACLEA, Sintica non Sentica, reperiō scriptum
 apud Ptolemaeum, Linium lib. XLII. & XLV.
 & Pli. lib. IIII. cap. X.

HERENNIUS, duplici NN. lapides Capitolini, &
 alij; & duo nummi argentei Andreae Lauretani
 quorum unus, HERENN. alter, HER. ETRV-
 SCILLA. AVG. item alius Alexandri Toti, M. HE-
 RENNI

Romae, ad D. Paulli
 Ad D. Saluatoris, trans Pontem, D. Mariae
 In domo Carpenſi
 Firmi, in Piceno
 Nepete, in Cathedrali Ecclesia
 Neapoli uero, cum Ae, Haerem. legitur

HERES, & HEREDITAS, sine diphthongo. libri uete-
 res, Festus, & lapides

Romae, in Aedibus Procuratorum
 Ibidem

In Aedi-

In Aedibus Capranicorum

In Aedibus Alexandri Iuuenalis, ad D.

Mariae Rusticellae

Ad Forum Piscarium, in Aedibus Angeli

Velarini

In Aedibus Curtij Saccotij

In Aedibus Paulli Pinij, ad D. Mariae

Rotundae

Ad D. Paulli de Regula

In aedibus Zabrerorum

Ante Aedes Bubalorum

Ad D. Agnetis

Ibidem

In hortis Pabinianini Montij

Via Cassia, tertio ab Vrbe lapide

Ad hortos Sallustianos, in uinea quadam

Mutinae

Praeneste

In opido D. Germani

Neapoli

Salerni

Surrenti

Perusij

Mediolani

HIBERNVM, cum I. libri ueteres, & lapides

Casini, in Basilica D. Mariae

HIBERVVS, cum Adspiratione legitur in lapide

Romae, in domo Caesia

HIEMS,

Hiem

Ety

Var

quid

des.

aut

ius b

cave

P, m

alter

tur,

Prim

scrib

Hi

pi

HIEMS, cum 1. libri ueteres, Virgilius Carpensius, et
 Etymologia. deducitur enim ab Hiando, ut ait
 Varro. nam ἀπὸ τῆς ὕειν deduci non placet, ut
 quidam putant. praeterea sic habent antiqui lapi-
 des. Quidam, HIEMPS, scribunt, contra lapidum
 auctoritatem, & Terentij Scauri sententiam, cu-
 „ ius haec sunt, ex libro de Orthographia: Hiems
 „ carere P littera debet. quia in uersibus nūquam
 „ P, nec B propinqua eius respondet: sine quarum
 „ altera nusquam in Latinis ea nomina declinan-
 „ tur, quae per & Graecam uocem efferuntur; ut
 „ Princeps, Caelebs; quia, Principis, & Caelebis,
 „ scribitur

Romae in tabula aenea, apud Capranicos

HILARVS, cum Adspiratione, & 1. libri, & la-
 pides

Romae, in Musaeo Carpensio

Ad Agonem

Ad D. Agnetis

Ad D. Mariae, cognomento Maioris
 in Exquilij

In aedibus Atilij Delphini

In aedib. Populi Romani, ad D. Mariae in Via

In hortis Fabianini Montij

Ibidem

Via Cassia

Extra Ostiam, in ripa Tiberis

Pontis curui

Reate

Aletri

Aletri

Iuxta Cyperanum Opidum

Fani

Trans Tiberim, ad D. lo. de Malua

In Pulchro uiridario summi Pontificis

Bergomi

In quibusdā tamen inscriptionibus ILARVS, legitur

Romae iuxta aedes Carpensēs

In opido Vico mercato

HIRTIVS, cum T. libri, Graeca consuetudo, num-
mus aureus Caesaris dict. in quo, C. CAES. COS.
TER. A. HIRTIVS. PR. & lapides: contra eorum
opinionem, qui deducunt ab Hirco
Romae, in aed. Atilij Delphini
Ferentini

HISTRIO, cum adspiratione. Festus, Graeca con-
suetudo, & lapides
Romae, in Aedibus Masaeiorum

HOLVS, & **HOLERA**, cum Adspiratione. ex Festo
& Nonio, qui inter Adspirata connumerant, &
ex antiqui Kalendarij Fragmento, quod est, in
Aedibus Capranicorum

HORTI, cum Adspiratione. libri ueteres, Virgilius
Carpensis, Georg. lib. IV. & lapides
Romae, in Musaeo Carpenſi
Ibidem

In

*In Aedibus Atilij Delphiniij
Ad montem Iordanum, in taberna quadam
In hortis Sallustianis
Gratiani, opidi Montis ferrati*

HY^MMILLIMVS, gemina LL, ut syllaba producat; sic
ut in, Facillimus, Simillimus: de quibus suo loco.
Nec aliter ueteres scripsisse uideo

HYPSAEVS, cum Adspiratione. libri ueteres, &
nummus argenteus egregij uiri, Io. Andreae Aue
roldi, in quo est, H YPSAE. AED. CVR. C. HY-
PSAE. PREIV. & alius Aloysii Mondellae, qui
sic habet, P. H YPSAE. AED. CVR. & alius Alexan
dri Toti, sic inscriptus, P. H YPSAEVS AED. CVR.
C. H YPSAEVS. COS. PREIVE. CAPTV

IACEVA-

I

IACETANI, non, **LACETANI**, populi. libri ueteres, &
Graeca consuetudo. Strabo enim lib. III. & Pto-
lemaeus nominat τῆς ἱακινθῆς. Emendandus &
Linus, & Plinius

IAPVDES, populi, Istriae finitimi, non, **IAPIDES**
Capitolini triumpho, & Graeca consuetudo

IDAEA, cum Ae, scribo, epithetum Matris Magnae
Deum. lapides
Romae, in aedibus Colotianis
Ad D. Martini, e regione Montium

IDEA, uero, sine diphthongo; cum est id, quod mente
concipimus

ICCIRCO, non, **IDCIRCO**, scripserim libentius
quemadmodum & Accedo, Accipio, Accommo-
do, Accumulo, & similia: quo lenior pronuncia-
tio sit. contra tamen in quibusdam lapidibus, &
in inscriptione, Forosempronij

IGVVIVM, non, **INGVIVM**, aut alio modo. antiqui
lapides
Fulginei

ILLIC, non, **ILLHIC**. libri ueteres, & Virgilius
Carpensis

ILLY-

ILLVSTRIS, malo, quam, **INLVSTRIS**, ut, electus
quam, Inlectus; Illudo, quam, Inludo. cur enim
non consulatur Auribus? quarum esse iudicium
superbissimum, dixit Cicero in Oratore. Ut o-
mittam, Scaurum, ueterem Grammaticum, idem
sensisse

IMBER, sine Adspiratione. Festus, libri ueteres, &
Virgilius Carpens
Quamuis deducatur *ἰμβρ* τοῦ ἱμβρ. Graece, ἰμβρ
dicitur

IMMO, duplici m m. libri ueteres, & Virgilius Car-
pens

IMPERIOSSVS, gemina ss. lapides Capitolini

INCESTVS, sine diphthongo; a Graeco, *Ανικεστος* Fe-
stus & Q. Papirius Grammaticus, qui deducunt
ab In, & Castus; A, in E, mutata

INCHOO, malim, quam, **INCOHO**: in quo sequor
Festum, cuius ego iudicium magnifacio, & Terē-
tium Scaurum, qui a Chaos deducunt: postremo
Seruium. cuius haec sunt uerba, lib. 111. Georg.
„ Apud Latinos nullum uerbum est, quod ante O fi-
„ nalem habeat O, excepto Inchoo: quod tamen
„ Maiores aliter scribebant, Adspirationem inter
„ ponentes duabus uocalibus, & dicebant, Inchoo.
„ tria enim habebant Nomina, in quibus C litte-

G

„ ram

„ ram sequeretur Adspiratio, Sepulchrum, Orchus
 „ Pulcher; e quibus Pulcher tantum hodie recipit
 „ Adspirationem Quibus uerbis, quae planissima
 sunt, mutatam scribendi consuetudinem signifi-
 cat; & , Inchoo, exclusum; Inchoo, receptum
 Quod si quis morem Maiorum imitari malit, &
 Inchoo, scribere; non, Inchoo: utatur hac ratione
 Quoties eadem uocales haerent, placuisse Ma-
 ioribus, eas disiungi, interposita H; & dixisse; CO-
 HORS, quamuis deducatur a uerbo, COORIRI; et
 MIHI, non, MII; NIHIL, non, NIIL; VEHEMENS, non, VE-
 EMENS, REPREHENDO, non, REPREENDO. Quam-
 tamen consuetudinem posterior sustulit consuetu-
 do, ut Seruij uerbis liquet. Pontanus, in Libel-
 lo de Adspiratione, & Georgius Valla, lib.
 XXXIII. Expetendorum, & fugiendorum, IN-
 COHO, scribunt: quibus trium antiquorum, quos
 nominavi, auctoritatem antepono. Cum haec
 scripsissem, ueterum quoque lapidum testimo-
 nio meam sententiam confirmari animad-
 uerti

Romae, in Musaeo Carpensij

Venusiae

„ Adde, quod Diomedes tradit, ex Iulio Modesto, &
 „ Verrio Flacco. is enim sic, lib. I. cap. 4. Inchoani
 „ ab, Inchoo, sic dicendum putat Iulius Modestus
 „ quia sit compositum a Chao, initio rerum. Quod
 „ Verrius Flaccus in postrema syllaba adspiran-
 „ dum probauit. Cohaum enim apud ueteres Mun-
 „ dum significat. inde subtrañtum, Incobare. Tran-
 „ quillus

„ quillus quoque, his assentiens, libello suo plenissi-
 „ me Aedem inchoatam differuit.

INCREBESCO, dixerim; &, **INCREBUI**, in
 praeterito; non, **INCREBESCO**; &, **INCRE-
 BUI**. sequor enim similitudinem: quia nul-
 lum uerbum huic similis est, quam, **Erubesco**,
 quod facit, **Erubuit**, in praeterito. ut enim a **Ru-
 ber**, fit, **Rubeo**, **Rubes**; & a **Rubes**, addita **Co**, fit
Rubesco: sic, a **Creber** deductum est inusitatum ho-
 die uerbum, **Crebes**; unde factum est, **Crebe-
 sco**, &, **Increbesco**. Non enim me mouent **Ni-
 gresco**, & **Macresco**. nam deducuntur a **Nigro**,
 & **Macreo**: cum, **Rubesco**, a **Rubeo**; &, **Cre-
 besco**, a **Crebo**. Nemo autem negat dici, **Eru-
 besco**, &, **Erubuit**: nemini igitur dubium esse de-
 bet, quin similiter dicatur, **Increbesco** & **In-
 crebuit**: cum, ut a **Ruber**, **Rubeo**, **Rubesco**
 sic a **Creber**, **Crebo**, **Crebesco** deducantur. ma-
 lo enim comparisonem facere inter simillima,
 & a simillimis deducta, cuiusmodi sunt haec
 duo uerba, deriuata a nominibus, desinentibus
 in **Ber**, quam inter ea, quae paullo distant lon-
 gius; qualia sunt, **Nigreo**, & **Macreo**. Nam,
 quod aiunt uiri docti, ideo scribendum, **Increbe-
 sco**, quod a nominibus ijs, quorum patrius casus
 exit in **Ri**, ut, **Integri**, **Sacri**; fiat, **Integrare**,
Sacrare: ostendi iam, sic excipi ab hac regula, **In-
 crebesco**, ut excipitur **Erubesco**. Quod autem ij-
 dem affirmant, **Rubesco**, unde fit **Erubesco**, non a

G 2 Rubro,

Rubro, sed a Rubore formari, ut Palleſco, a Pallore; Puteo, a Putore; Foeteo, a Foetore; Candeo, a Candore; Calco, a Calore: non negauerim, a Putore, Foetore, Candore, Calore, deducta haec esse uerba, Puteo, Foeteo, Candeo, Calco: sed, a Rubore derivatum Rubesco, & a Pallore, Palleſco, non conſeſſerim. quis enim non uidet, Rubeo quidem a Rubore deductum; Rubesco tamen, a Rubeo, non a Rubore; eademq. ratione, Crebeo, a Creber; & a Crebco, Crebesco.

INDUTIAE, cum T, quasi Inductae, scribendum putato. Gellius etiam cum T scribendum existimauit
 „ cuius haec sunt uerba, li. i. cap. xxv. Ex multis
 „ quae iam audiuius, uel legimus, probabilius id
 „ quod dicam, uidetur. Indutias sic dictas arbitramur, quasi tu dicas, Inde uti iam. Pactum Indutiarum eiusmodi est, ut in diem certum non pugnetur, nihilq. incommodi detur; sed ex eo die postea,
 „ uti iam omnia Belli iure agantur. Quod dicitur
 „ dies certus praefinitus, pactumq. fit, ut ante eum
 „ diem ne pugnetur, atque, is dies ubi uenit, inde
 „ uti iam pugnetur: ico. rco ex ijs, quibus dixi, uocibus, quasi per quendam coitum, & copulam, nomen Indutiarum connexum est. Aurelius autem
 „ Opilius, in primo librorum, quos Musarum, inscripsit, Indutiae, inquit, dicuntur, cum hostes inter sese, utrimque utroque, alteri ad alteros impune, & sine pugna, ineunt. inde ab eo, inquit, nomen esse factum uidetur, quasi Inuiiae, hoc est, Initus

» tus, atque Introitus

INFITIOR, cum T. libri ueteres. Festus quoque
Infitari dictum putat, quasi Creditum fraudare
Qua definitione, uidetur Infitor deducere ab
Infiteor

IN PRIMIS, malo, quam, **IMPRIMIS**. aut ali-
ter: ut differat a secunda persona uerbi Imprimis
Cum N ante P in M mutetur

INTERNUNDINIUM, non, **INTERNUNDINVM**
Victorinus Afer Grammaticus scribendum prae-
cipit: cuius haec sunt uerba: Internundinium, scri-
bendum. ut enim, Interlunium, & Trino-
ctium; ita Internundinium, quod nouem dies
inter se continuos habeat, non quod nono
die sit

IRRITARE, RR geminata: quod uerbum, ait Dona-
tus, a Canibus esse deductum, qui, restrictis denti-
bus, R litteram imitantur. libri ueteres, & Virgi-
lius Carpensius

ISTIC, non, **ISTHIC**. libri ueteres, & Virgilius
Carpensis

ITIVS portus, de quo Caesar, & Strabo lib. 1v. non
Iccius. libri ueteres

IV, pro IIII, plerique ueteres scribebant: quos imitarer, assentientibus lapidibus

Romae, in Obelisco Campi Martij

VCVNDVS, non, IOCVNDVS. pluris enim apud me est Ciceronis auctoritas, quam omnes & lapides et Grammatici, si qui sunt, qui aliter sentiant. Quamuis potest & a loco deduci. Is igitur sic, libro 2. de Finibus: Hanc incunditatem transfer in animum. Iuuare enim, in utroque dicitur ex eoque Incundum. Nec desunt tamen ueteres lapides, in quibus, IVCVNDVS, scriptum sit

Romae, in Musaeo Carpenſi

Ibidem

Ibidem

Ibidem

Ibidem

In eiusdem hortis

In Aedibus Atilii Delphini

Ad Forum Iudaeorum

Ad Aedem Trinitatis, ad Pontem Xystum

Ad D. Rocchi, in Aedibus Sudorinorum

In Aedibus Hier. Spannochi, ad Aculeam

S. Maunthi

Neapoli

Neapoli tamen in lapide, IOCVNDVS, cum scriptum est

IVPPITER, duplici PP, scribo ex antiquis libris
Praeterea, sic esse in ueteribus aureis, argenteis
aereisq.

aereisq. nummis, affirmavit mihi eruditissimus
homo, mihiq. coniunctissimus, Fulvius Ursinus:
Sic etiam habet antiqua inscriptio, quae hodieq.
Patauij uisitur, in pariete unius portae eorum
murorum, qui uetustiore Ciuitatis partem in-
trorsus circumeunt: prope Pontem D. Benedicti
Eam portam cum IO. BAPTISTA. RHAMNVS-
SIVS, Venetae Reip. X. Virum Consilij à se-
cretis, uir doctissimus, aereis Andreae Naugerij
& Hieronymi Fracastorij, uirorum illustrium,
imaginibus, priuato sumptu, publice superio-
ribus annis exornaret, ut erat elegantis ingenij,
& totius antiquitatis admirator egregius, ad-
dita perantiqua Arae dedicatione, ex ruinis
Salonae, Urbis Delmatiae, iamdiu eruta, ad
studiosae posteritatis solatium, luculenter in-
staurauit. cum enim Rhamusius penes se per mul-
tis annos Patauij in suis hortis continuisset mu-
tilum lapidem, Salonae inuentum, ab amicis ex
Illyrio sibi iamprae dono missum, (habuit enim
is, domum Patauij, ad D. Petri, in Vico Pa-
riarchae, elegantioribus picturis, & pulcher-
rimis antiquorum monumentis, excultam, in qua
saepe Venetijs, tamquam ex assiduis curarum flu-
tibus in portum, post publica X. uirum munera,
relaxandi animigratia, cum amicis, & iucundio-
ribus sodalibus, se recipiebat) & forte fortuna in
integrâ post modum effracti lapidis lectione, amico-
rum ope, per uetusto quodam codice adiutus, incidisset
ratus, se gratum Antiquitatis studiosis, facturum, si

eiussmodi pulcherrimam formulam dicandae A-
rae in publicum proferret, non multis ante annis
quam uita excederet, sculptis affabre non paruo
sumptu noua marmorea in tabula, quae antiquo
lapidi deerant, notis, & utroque ad amissim com-
pactio, ueterem nobis inscriptionem, iniuria tem-
porum collapsam, ingenuo labore eleganter resti-
tuit

Romae quoque effossa fuit superioribus annis uetus
inscriptio, in Monte Coelio, ad D. Mariae in Do-
minica, in qua IVP, in fine lineae; TER uero, in
principio alterius, est fractus etenim lapis. Nunc
est in aed. Hieronymi Alterij, ad D. Marci

IVRISCONSULTVS, reperio in antiquis lapidibus
non, IURECONSULTVS. plerisque tamen placet
IURECONSULTVS
Romae, ad Theatrum Marcelli

IVRISDICTIO, quid sit, ipsa compositio declarat. nam
quod Iurisconsulti quidam recentiores, Latinae
expertes elegantiae, distinguunt. Iurisditio, &
Iurisditio; inepte faciunt: cum, Iurisditio inusita-
tum apud ueteres uerbum sit

IVVENTIVS, familia Romana. lapides Capitolini, &
alii
Romae in aed. Sudorinorum, ad D. Rocchi.
Ad D. Io. Lateran.
Venetiis, apud Grimanium Patriarcham
Colo-

Colo-
Brix
Ibid

Colognolae, in Agro Veron.

Brixiae

Ibidem, in Templo omnium Sanctorum

KAESQ

K

KAESO, cum K. ex lapidibus Capitolinis, & alijs. Et cum diphthongo. Praenomen fuit Fabiorum Quinctiorum, Atiliorum, & Aemiliorum

KALENDAE, cum K. libri ueteres, & lapides Capitolini, & alij: praeterea Servius Honoratus, Dio medes lib. 2. cap. 1. Terentius Scaurus, & Victorinus Afer

Romae, in hortis Carpensibus

Ibidem

Ibidem

In domo Caesia

In hortis Colotianis

In domo Episcopi Ferratini

In Aedibus Atilij Delphinij

Ibidem

In Aedibus Capranicorum

In Aedibus Benzoniurum, ad D. Marci

In Aedibus Io. Coritij, ad Forum Traiani

In Capitolio, in Aedibus Conseruatorum

Ibidem

Ad Arcum Gallieni, in Aede D. Viti.

In Aedibus Hieronymi Picij

Extra Portam Flumentanam, in uinea Hier. de Ceulis

Via Ardeatina

Interamnae

Prope Charticetum, Fani opidum

Neapoli

Neap
Por
Medio
Lini
In opid
Ecc

Neapoli, ad D. Mariae Maioris, in Aedibus

Pontani

Mediolani, e regione Aedis D. Petri in

Lintre

In opido D. Germani, ad Cathedralem
Ecclesiam

LACRI-

LACRYMAE, sine Adspiratione, & cum Y: ut a Graeco, $\Delta\alpha\chi\rho\upsilon$ or deducatur. quod etiam libri ueteres, & lapides confirmant; in quibus est, *Lacrumae*, v pro Y usurpata. ut in, Sulla, pro, Sylla. Tri sci tamen Romani, *Lachrumae*, cū Adspiratione, dicebant, ut ait Gellius, lib. 2. cap. 3. & Cicero in Oratore

Romae, in hortis Carpensibus

Ad Portam Appia

In Insula Tiberina

Romae, extra portam Flaminiā, in uinea quadā

In domo Caesia

Mediolani, in templo D. Augustini

In duobus tamen maxime ueteribus libris, Cypriano & Virgilio Carpensi, *Lacrimas*, cum I, scriptum animaduerti: sicut & in quibusdam lapidibus. ex quo liquet, in ijs uerbis, quas a Graeco deducuntur, certam non fuisse scribendi rationem: cum alij pro Y, scriberent, v; alij, I

In alio quoque lapide, *LACHRIM.* scriptum notauit

Romae, in Aedibus Atilij Delphinij

LAECA, cum Ae, Porciae gentis cognomen. libri ueteres, & nummus argenteus Antonij Augustini, uiri doctissimi, Episcopi Ilerdensis, in quo est,

M. POR-

M. POR
ditiſſi
itiden

LAELIVS,
pides C
Romae

LAENA, c
cit a G

LAENAS, c
pillius
des Ca
Ro

LAETORI
res. Eſi

LAEVA, c
ſenten
Roma

LAEVIN
bri a

LAPICIE
a Ca
Serr

M. PORCIUS. LAECA. & alius ornatissimi, & eruditissimi uiri, patricij Veneti, Francisci Molinij, itidem inscriptus

LAELIVS, familia Romana, cum Ae diphthongo. lapides Capitolini, & alij
Romae, in aed Euryali Rufini, ad Buxta Gallica

LAENA, cum Ae. genus uestimenti. Festus, qui dedit a Graeco, $\chi\lambda\alpha\iota\nu\eta$: & libri ueteres

LAENAS, cum Ae. Popilliorum cognomen. (Cur Popillius Laenas dictus sit, uide Cic. in Bruto.) lapides Capitolini, & alij
Romae, in aedibus Alexandri Rufini

LAETORIVS, cum Ae. familia Romana. libri ueteres. Est & Plaetorius, alia familia

LAEVA, cum Ae. Festus, & lapides: contra Nonij sententiam, qui deriuat a Leuando
Romae, in Aedibus Arberinorum

LAEVINVS, cum Ae. cognomen Valeriae gentis. libri ueteres, & lapides
Asisij, in Foro

LAPICIDINA, malim scribere, quam, LAPIDICINA; cum a Caedendis lapidibus dicatur, ut ait Varro, de Seru. Lat. lib. VII. libri ueteres, & lapides
Romae,

110 Orthographiae
Romae, ante Sacrarium D. Paulli

LARISA, unica s. libri ueteres, & Graeca consue-
tudi. & nummus argenteus, in quo, ΛΑΡΙ-
CAΙΩΝ

LATERNA, scriberem; non, ut quibusdam placeat
Antiquitatem nimis conſectantibus, Lanterna
Poetae

LEAENA, cum Ae diphthongo. a Graeco, Λεαίνα

LEMANNVS, lacus, duplici NN. libri ueteres

LETVM, sine diphthongo, & sine Adſpiratione. pla-
cet enim Prisciani ſententia, qui deducit a Leo
Les, quo ueteres utebantur pro Deleo, quod o-
mnia Mors deleat. Appuleius quidā Grammati-
cus deducit a Luo; ideoq. ſcribi uult cum Ae diph-
thongo: quod Mihi non perſuadet. Varro, & Fe-
ſtus, a Graeco Λέων deriuatum putant. quod ſi ita
eſt, cum Adſpiratione ſcribi debuit, quam in anti-
quiſſimis libris nondum uidi: ideoq. Prisciani opi-
nionem libenter ſequor, aſſentientibus & anti-
quis lapidibus

Romae, in Aedibus Atilij Delphini

LIBEN-2

LICINIVS, non, LICINNIVS. libri, & lapides

Romae, ad D. Caeciliae, Trans Tiberim

Ibidem

Ad forum mali aurei

In aed. Atilij Delphini

Ad D. Salvatoris, in Lauro

In Capitolio

Via publica, inter D. Mariae Maioris, & D. Crucis in Hierusalem

Brixiae

LIGVLA, a Doctis scribitur; LINGVLA, a Grammaticis. Martialis lib. ult.

„ Quamuis me Ligulam dicant Equitesq. Patresq.
„ Dicor ab indoctis Lingula Grammaticis

Festus, Lingulam, per deminutionem Linguae, dici etiam putat. Sospater Carisius, lib. 1. Lingulam
usu

LIGVRRIO, duplici RR. libri ueteres

LIGVS, non, LIGVR, cognomen Aeliae gentis. lapides
Capitolini

LIMETANVS, non, LIMITANVS, cognomen Mamilij, le-
gitur in uetere nummo. Alexandri Toti, C. MA-
MIL. LIME. N.

LISVM, non, LYSSVM. libri ueteres, & Strabo
lib. VII

LITERAE, duplici TT. libri ueteres, Pandectae Flo-
rentinae, & lapides.
Praenestae

LITVS, unica T, Pierius ait scribendum ex antiquis
libris, & ex Analogia; cum deducatur a Lido; si-
ue, Lino: & ex lapidibus. Sic etiam scriptum est
in Virgilio Carpenfi
Romae, in domo Caesia
Praenestae

LYCCEIVS, duplici CC. libri, & lapides
Romae
Casini
Luceriae

Arretij quoque sunt lapides, in quibus Luceius, du-
plici CC, scriptum est: ut quidam notarunt

LYCI-

LYCILIVS
Romae
Ibidem
In uiria
Bubali
In hortis
In Aed.
Ad D.
Viperini
Neapoli
Recaneti,
Patavii
Parmae, in

LYRGAVO
scriptum
cin. &
inquit C

LYSCINVS
men. ex
pitolini

LYTATI
familia
mi ar
Toti

LVCILIVS, unica l. libri ueteres, & lapides

Romae in Aedibus Capranicorum

Ibidem

In uiridario ornatissimi uiri, Pauli

Bubali

In hortis Carpensibus

In Aedibus Domitij Cauallerij

Ad D. Ioannis, ante Portam Latinam

Viperni, in Latio, in Sacello quodam

Neapoli

Recaneti, in Piceno

Patauii

Parmae, in Ecclesia quadam

LVRGAVONENSES, non, ILLVRGAVONENSES
scriptum est in uet. lib. apud Caes. lib. 1. de bel.
ciu. & apud Liu. Populi, proximi flumini Ibero,
inquit Caesar

LVSCINVS, non, LVSCINIVS, Fabriciorum cogno-
men. ex Plinio, lib. XI. cap. 37. & ex Fastis Ca-
pitolinis

LVTATIVS; non, LVCTATIVS; aut, LVTTATIVS
familia Romana. lapides Capitolini & duo num-
mi argentei, Andreae Lauretani, & Alexandri
Toti, sic inscripti, L. LVTAT

H

M;uel,

M; uel, **M**; uel, **M**; uel, **M**; pro Manius, ueteres scri-
 bebant. Praenomen est, a Mane deductum; ut a
 Luce, Lucius: quo usi sunt Valerij, Curij, Aemilij
 Acilij, Aquilij, Otacilij, Pomponij, Iunentij, Ma-
 nilij Nummi duo argentei, Andreae Lauretani,
 & Rinaldi Odonij, in quibus est, **M**, ACILIVS.
 III. VIR. VALETIV. item duo, Odonij, & Molinij,
 sic inscripti, **M**. GORDIVS. Et in alio argenteo Ale-
 xandri Toti, **M**. FONTEI. Et in alio eiusdem
M. AQUIL. Et in alio eiusdem, **M**. FONT. TR. Vi-
 de & P. Consentium

- M**, Romae, Ad D. Petri
 Ad D. Catharinae de Senis, in uia Iulia
 In aed. Populi R. ad D. Mariae in uia
 Allifis
 Dentecani, in Apulia
 Romae in aed. Cecchinorum **I**
M Venetijs, ad D. Iustinae, in Aede Delphinia,
 quae ad Orientem Aedi accubat, Basis mar-
 morea
M Romae, Ad D. Eustachij
 In aenea tabula repert. Romae
 In aed. Atilij Delphini
 Praeneste, in summo Templo
 Romae, ad D. Io. Laterani in hospitio publico

MAECE-

MAECEN
 ma syla
 Romae,
 In Aedi
 In domo

MAECIVS

Neapol
 Ibidem
 Ibidem, a
 In aed. S
 In aene
 Lanunij
 Tibure,
 Verona

MAENIVS
 lapides

MAEREO,
 ceo, test
 pides
 Rom
 gan
 In opi
 Pisan

MAECENAS, Cilliniorum cognomen, cum Ae in pri
ma syllaba. Graeca consuetudo; & lapides
Romae, in hortis Colotianis
In Aedibus Atilii Delphinii
In domo Hadriani Fusconij, Episcopi
Aquinatis

MAECIVS, cum c. libri, & lapides

Neapoli

Ibidem

Ibidem, ad D. Paulli

In aed. Sudorinonum, ad D. Rocchi

In aenea tabula repert. Romae in Quirinali

Lanuuij, emplo

Tibure, in pariete hospitij publici, ad Forum

Veronae, ad D. Clementis

MAENIVS, cum Ae diphthongo. libri ueteres, &
lapides Capitolini

MAEREO, Tristor, cum Ae. deauctur enim a Mar
ceo, teste Varrone. quod antiquissimi libri, & la-
pides confirmant

Romae in domo Caesia, ara marmorea ele-
ganti

In opido Fabrica, pro Foribus Aediculae

D. Ioannis; ex Pierio

Pisauri, in aed. Marini Gotii, Epidaur

MAESIVS, cum Ae, libri ueteres, & lapides

Foro Sempronij

Brixiae, in aet. Camill. Aduocat

Suessae

MAGALIA, &, MAPALIA, scribi potest. Seruius in

„ Virg. Aen. lib. IV. his, uerbis: Magalia & Mapa

„ lia, idem significat. Sed, Magalia Ma, producit;

„ Mapalia, nero, corripit: ut, & raris habitata Ma

„ palia tectis. Festus Pompeius Mapalia nominat

Magar autem, lingua Punica, uillam significat

MALLEOLVS, gemina, LL, cognomen Publiciorum

lapides Capitolini

MAELIVS, reperio in antiquis lapidibus

Via Flaminia

MAMILIVS, familia Romana. libri ueteres, et num

mus Alexandri Toti, in quo est, C. MAMIL LI-

MEAN

MANILIVS, familia Romana. lapides Capitolini

MANLIVS. lapides Capitolini, & alij

Firmi, in Piceno

MARCIVS, non, MARTIVS, familia Romana. la-

pides Capitolini, & alij; & duo nummi argentei

Andreae Lauretani, sic inscripti, MARCIA. OTA

CIL.

CIL. SEVERA. AVG. & alius *Alexandra Toti*,
 in quo est, Q. MARC. LIBO. item alius eiusdem
 Q. MARC. & alter aereus *Rinaldi Odonij*, qui sic
 habet, ab uno latere, MARCIANA. AVGVSTA.
 ab altero uero FELICITAS. SAECVLI. & alius
 aereus *Laurentij Massae*, ab uno latere, MAR-
 CIA. OTACIL. SEVERA. AVG. ab altero uero
 CONCORDIA. AVG. & *Marcus uates*, in anti-
 quis libris semper cum C. Nam, quod Cicero in
 ” Oratione pro Balbo scripsit, Veterem illam spe-
 ” ciem foederis Martiani semper omni sanctiorem
 ” Marte duxerunt: in eo ad pronunciandi potius
 quam ad scribendi, consuetudinem spectauit: cum
 inter Marcianum, & Martem similitudo quae-
 dam sit, & quasi a Marte Marcianum deductum
 esse uideatur: cum re uera, a Marcus, Marcius de-
 rivatum sit; ut a Quinto, Quintius; a Tito, Ti-
 tius; a Manio, Manilius: & alia nomina non pau-
 ca, a Praenominebus deducta

Romae, in hortis Fabianini

Montij

Ad D. Io. Laterani

In aed. Horatij Fusci

Trans Tiberim, ad D. Saluatoris

In Foro Piscario in domo Laurentij

Velleij

Ad D. Mariae in uia, apud Octavianum

Pantagathum

In uiridario Paulli Bubali

In aed. Zabrerorum, ad Fontem Trinij

H 3

Ad

*Ad Montem Citatorum, tabella Tiburtina, parieti
affixa domus cuiusdam*

*Ad radices Quirinalis, in domo quadam
In hortis Carpens.*

*Ad DD. Cosmae, & Damiani, prope Cloacam
D. Luciae*

*Ad Agonem, in Aedibus Cardin. Sar-
raceni*

Ad D. Mariae, de Consolatione

Ad Tabernas obscuras

*Stimiliani, quod opidum est in Sabinis, ad
Tiberim*

Venusiae

*Neapoli, in Aedibus Hadriani Gulielmij
Casini*

Inter Capuam, & Minturn

Extra Mirabellam

Ibidem

In Apulia

Aquini, ad Cathedr. Eccles.

Auximi

Cassiliani, tertio a Tuderto lapide

In agro Veronen.

MARTIALIS, a Marte, cum T, scribo. ex antiquis
lapidibus

Romae, in Mole Hadriani

*Prope Mausoleum Augusti, parieti affix. cuius-
dam domus, via publ.*

MASSA-

MASSANISA, non, MASINISSA, Numidiae Rex
Graeca consuetudo

MATHO, non, MATO, Pomponiorum Cognomen. la-
pides Capitolini. *Vide & Cic. in Oratore, & Po-
lydium*

MAVRETANIA, non, MAVRITANIA. libri ueteres
nummus aereus Graecus, his litteris, MAYPF-
TANIA. & lapides.
Romae, ad D. Stephani in Coelio monte
Ad Agrippinam

MAXIMILLIANVS, duplici LL, est in antiquo la-
pide
Extra Mirabellam

MEMMIVS, duplici MM. libri, & lapides, & num-
mi argentei duo Andreae Lauretani, quorum al-
ter C. MEMMIVS. IMP. alter uero, C. MEMMIVS
C. F. QVIRINVS. MEMMIVS. AED. CERIA-
LIA. PREIMVS. FECIT. & duo alij Aloysii
Mondellae, in quibus est, I. MEMMVIS. GAL.
item duo, Matthaei Forerij, & Ioannis Mariae
Sculptoris, itidem inscripti

Romae, in hortis Carpens.
Ad D. Blasii de Fossa
In Foro Romano, ad D. Hadriani
Ad D. Paulli

H 4

MESCI-

MESCINIVS, cum SC, scribo, ex antiquis libris, &
ex nummis duobus Antonij Augustini, Augusti
Caesaris. in quorum uno ex aduerso, Martis Sta-
tua, his litteris, in basi. S. P. Q. R. V. PR. RE.
CAES. & in circulo, L. MESCINIVS. RVFVS. In
altero, columna, his litteris: IMP. CAES. AVG.
LVD. SAEC. &, XV. S. F. & in arcu, L. MESCI
NIVS... VIR. deest autem RVFVS. III

MESSALIA, gemina LL, Cognomen Valeriorum a
Messana Vrbe capta. Macrobius, lib. I. Saturn. la-
pides Capitolini, & alij
Neapoli, in aed. Hadriani Gulielmii

METIVS, unica T, Ex Horatij libro, de Arte Poeti-
ca, & lapides. Praeneste. METTIVS, autem du-
plici TT. ex nummo argenteo Rinaldi Odonij, sic
in scripto, M. METTIVS. de quo mentio apud
Caes. li. I. de bel. Ci. sed mendose. perperam enim
legitur M. Titius, pro, Mettius, item ex alijs Rai-
nutij Farnesii Cardinalis, itidem in scriptis; & ex
antiquis lapidibus
Romae, ad D. Caeciliae, Trans Tiberim
Apud Hannibalem Carum
Caietae
Dentecani, in Apulia
Sutrij, in maximo Templo

MINATIA, familia. lapides
In Sabinis, prope Bisentium, in loco, qui dicitur
Tre

Tre Cannelle

*Nominat & Velleius Minatium Magium, atque
uum suum*

MINVCIVS, cum C. familia Romana. libri, lapides
Capitolini, & alij. Suffragatur & Graeca con-
suetudo, nummusq. ergenteus Aloysii Mon-
dellae, sic inscriptus, MINVCI. C. F. AV-
GVRI

Romae, apud Episcopum Ferratinum

In Aedibus Capranicorum

In Aedibus Atilij Delphini

*In domo priuata, inter Fontem Trini, &
Quirin.*

In hortis Fabiani Monti

Perusii

Aletri, ad D. Ianuarij

Patauij, apud Alexandrum Bassianum

MINICIVS, reperio quoque in antiquis lapidibus

Brixiae, in Foro

Tibure, ad D. Vincentij

MISTVS, non, MIXTVS, a themate, Misceo, Mi-
scui, Mistum. ex Prisciano. In ueteribus tamen li-
bris, Virgilio Carpenfi, & antiquis lapidibus
MIXTVS, cum X. legitur

*Romae extra portam Flaminiam, in uinea qua-
dam*

MOE-

MOECHOR, cum *Oe.* libri, & Graeca consuetudo

MOENIA, cum *Oe.* unde *Murus* dicitur, *Oe.* in v. conuersa: quem a, modum & Coerare, pro, Curare. antiqui lapides & *Virgilius* *Carpensis*
Allifis

MOESIA, provincia cum *Oe.* lapides. Eadem cum
Musia, sine *Mysia*
Romae, ad *Tabernas* obscuras
In domo *Caesia*
In Aed. *Atilij Delphiniij*
Tibure, ad *D. Vincentij*
Prope Tiburim, ad pontem *Lucanum*
Firmi, in *Piceno*
In Aedibus tamen *Colotianis* est antiqua inscriptio, in qua, *MAESIA*, cum *Ae.* legitur

MONTVOSVS, scriptum uideo in antiquis libris.
Montosus tamen *Virgilius* dixit libro. v. *Aen.*
„ *Et te, montose, misere in proelia, Mirse*

MONVMENTVM, non, **MONIMENTVM**; ut *Documentum*, *Nocumentum*, *Emolumentum*. libri, & lapides: etsi in quibusdam lapidibus aliter legatur
Romae, in domo *Hadriani Fusconij*, *Episcopi Aquinatis*
Ad Forum Traiani, in pariete domus

Ad

*Ad D. Caetiliae, Trans Tiberim
In hortis Carpens.*

Trans liberim, in pariete domus

Ibidem

Tuderti

Reate

Saepini, in Samnio

Extra Auellinum

Canusii

Veronae

Bouarni, in agro Brixiano

Vide, Munim.

Romae, ad D. Paulli

Vide, Monim

Romae, in hortis Carpens.

Ibidem

In hortulo Matthaeciorum, trans Tiberim

In Aedibus Atilij Delphinij

In Aedibus Mafaeiorum

In Aede DD. Quattuor Coronatorum

Ad D. Paulli

In Vaticano, ad uineam quandam

*MVCIVS, non, MVTIVS. lapides Capitolini, & alij
Graecaq. consuetudo, & nummus argenteus Ful-
uij Vrsini, in quo est, Q. MVCIVS. Q. F. SCAE-
VULA*

Romae, in Aedibus Porcariorum

Apud Episcopum Ferratinum

Infra

*Infra hortos Sallustianos, in uinea
Ad D. Sebastiani, in uia Appia
Reate*

MVLTA, an, **MVLCTA**, scribendum sit, si Etymologiam sequimur, obscurum: cum, ut ait Gellius, *Sabinum uerbum sit. Ego assentior doctissimis uiris, qui, Multa, libentius, quam, Mulcta, scribunt: cum quibus consentiunt libri ueteres, & lapides*

Firmi, in Agro Piceno

MVMMIVS, familia Romana, gemina **MM.** lapides
*Capitolini, & alij
Romae, iuxta aedes Carpensēs*

MVNATIVS, cum **T**, familia Romana, libri, & lapides
*Capitolini, & alij
Romae, uia Cassia, in uinea quadam
Trans Tib. ad D. Bartholomaei
Viperni, in Latio, in Sacello quodam
Firmi, in agro Piceno
Prope Caietam, in Templo rotundo*

MVRENA, sine diphthongo, Cognomen Liciniae gentis. libri ueteres, & lapides Capitolini: quamquam obstat Graeca consuetudo. Graeci enim
Μυρωνα

NAE, pro, Certe, quidam sine diphthongo scribunt
ex ueterum librorum auctoritate, (ut dicunt,) &
ex Donato, in Andriae Prologum. quod non
probo. Sospiter enim, lib. 2. Nae dictum existi-
mat, quo modo apud Graecos. Nai: itaque cum
diphthongo scribendum. Praeterea Donati locus
non ita mihi perspicuus uidetur, ut ex eo, quod
ipsi dicunt, elici posse uideatur. De ueterum uero
librorum auctoritate, ipsi uiderint

NAEVIVS, cum Ae. libri, & lapides

Sorae

Cyperani, in Templo

Pisauri, non procul a Curia Ducis

Extra Mirabellam, opidum, octauo a Benevento
lapide

Mutinae

In quibusdam tamen lapidibus simplici E, Neuus
scriptum est

Romae, Apud Atilium Delphinium

In Ciuitate Portuensi

Martialis lib. I

Naenius, sex cyathis; septem, Iustina bibatur;

Quinque, Lycas; Lyda, quattuor; Ida, tribus

NAVTVS, cum T, familia Romana. lapides Capi-
tolini

NEDVM

NEDVM, *separatim scribo; quia, sicut, Non multa
Non nulli, &, Non nihil, separatim scribimus; sic
reliqua uidentur scribenda, Nonnumquam, Ni-
hil dum, Non dum, Nec dum, Ne dum*

NEFAS, & *similia, cum F. lapides
Romae, ad Pontem Salarium, tertio ab Vrbe la-
pide
Lanuuij, in Aede Sacra*

NEGLIGO, *placet; non, ut in antiquis plerisque &
lapidibus, & libris, Neglego; aut, Neclego. Dici-
mus enim, Colligo, Deligo, & similia. Quamuis
aliter legatur in antiqua inscriptione
Romae, sub Porticu Capitolina*

NEGOTIVM, *cum T. Componitur enim ab Otium
libri, & lapides
Romae, in Archu Septimij Seueri, in Foro Boario
Ad D. Petri Basilicam
Ad D. Petri, in dcmo Hortensii
Palini
Ad Agonem, in Aedibus Cardinalis Sarraceni
Ad Theatrum Pompeij
In Insula Tiberina, in pariete cuiusdam do-
mus
Interamnae, ad maximum Templum
Mediolani*

NIMIO PERE, *aduerbiũ, etsi duobus ex uerbis ui-
deo esse compositum, non tamen seuingenda sunt:
sed*

*sed eadem ratio seruanda, quae in Magnopere,
Maximopere, Itaque libentius dixerim, Ni-
miopere, quam, Nimio opere*

NON DVM, disunctum scriberem. quod significa-
re uidetur Cicero in Prooemio librorum de In-
„ uentione, his uerbis: Non dum diuinae religio-
„ nis, non humani officij ratio colebatur.
In antiquis tamen lapidibus coniunctim legi-
tur

Romae, in domo Caesia

In hortis Carpens.

In aed. Atilij Delphinij

NORBANVS, non, NORBANIVS, familia non uide-
tur: cum, familias in Ius terminasse, satis con-
stet

NVMICIVS. lapides

Romae in hortis Carpens.

NVMMVS, duplici MM. libri ueteres, & lapides, &
Prologus Plautinae fabulae Trinummus. contra
ueteres aliquot libros

Romae, ad D. Mariae de Consolatione

In Aed. Curtij Saccotij

Ad D. Paulli

*Contra tamen in sequentibus
n domo Arberinorum*

Ad Agonem

NVM-

NVM QVAM, ex antiquis monumentis, non, NVN-
QVAM. Sic & Quamquam, Vtrumque, & si-
milia

Vide, Vtramque, Neapoli, in aed. Hadriani
Gulielmij

Quemquam, Ad Lirim omnem

Quamquā, Neapoli, in aed. Hadriani Gulielmi

Quaecumque, Romae in Musaeo Carpiensi

Quotiesquomque, Romae ad Theatrum Marcelli

Namque, Romae, in hortis Carpens.

Quantulacumque, Romae in domo Caetia

Vtrorumque, Romae, in hortulo Matthaeiorum
trans Tiberim

Contra tamen, Nunquam, Romae, in aed. Cec-
chinorum

Tanquam, in aed. Masaeiorum, e Caeritib. allat.

NVNCIVS, cum C. lapides

Salerni, Ad D. Angeli

In Virgilio tamen Carpiensi, cum T; legitur; & in
Regionum Fragmento, sub Porticu Capitolina

OBSCENVS

OBSCENVS, sine diphthongo deducitur enim a Sce-
na, quam Graeci, Σκην. quasi contrarium Sce-
nae, quod in Scena, multis praesentibus, pronun-
ciare non liceat. male enim Priscianus deriuat
ab Obs & Cano

ONVS, sine Adspiratione. libri ueteres: quamquam
nonnulli libri, Honus, cum H: & Varro dictum pu-
tat, Honos, ab Honesto Honere; et, Honestus, quia
Honeratus. Pontanus, & Gellius lib. 2. c. 3. cum
H scribendum censuerunt. in hoc lapides sequor,
& Consuetudinem, cui seruire Orthographiam
Quintilianus lib. 1. Instit. Orat. scriptum reli-
quit: Orthographia, inquit, Consuetudini seruit
„ ideoq. saepe mutata est. Et Victorinus Afer in Li-
„ bello de Orthographia, sic: Antiquitatem poste-
„ rior Consuetudo uincit
Ausculi, in Suburbio

OPIDVM, si Etymologiam sequimur, unica p. scribe-
„ mus. Varro enim, lib. 1v. Maximum, inquit, ae-
„ dificiū est Opidum, ab Ope dictum, quod munitur
„ opis caussa, ubi sint; &, quod opus est ad uitam
„ gerendam, ubi habitent tuto. Vel, Opida, quod
„ opere munibant moenia, quo muniti essent. Et Fe-
„ stus: Opidorum, inquit, originem optime refert Ce-

„cero, Lib. I. de Gloria. eamq. appellationem usur-
 „patam esse existimat, (sic enim lego, non, ut in
 „uulgatis, Eamque appellationem usurpationem
 „appellatam esse exist.) quod opem darent. Isido-
 „rus quoque, Lib. xv. cap. 2. Haec, inquit, est ori-
 „go Opidorum, quae, quod Opem darent, iccir-
 „co Opida nominata dixerunt. Quamuis eodem
 loco supra, a quibusdam dicat Opida nominata
 quasi, ab Oppositione murorum. In uetere in scri-
 ptione Opidum & unica p, & duplici, scri-
 ptum est

Alteri, sub Porticu D. Mariae, in Tabula anti-
 quissima

Vide, OPPIDVM, duplici pp

Romae, in tab. aenea apud Capranicos

Florentiae

Viterbij, in decreto Desideri Regis Italiae

Alcantarae

OPORTET, unica p. libri ueteres, & lapides
 Romae, in tab. aen. apud Capranie

OPPERIOR, duplici pp. libri ueteres, & Virgilius
 Carpensis

OPPORTVNE, duplici pp. libri ueteres, Virgilius
 Carpensis, & Analogia

OSISMI, populi, non, OSISINI, de quibus Cae-
 sar. lib. II. de bello Gall. in extremo, & Orosius.
 libri

libri

OSTIA,

„que ad

„beris

„suis li

In affa

OSTIVM

lius Ca

Neap

OTACIL

LIVS

aliq.

ni, a

MAR

aereu

altero

OTIVM

„matio

„terae

„conf

„bet,

sente

ducia

„ritat

„ducia

tuit

libri ueteres, & Ptolemaeus, *Ostia*

OSTIA, urbs, sine Adspiratione. Linius, lib. I. *Vf-*
 „ que ad mare imperium prolatum, & in ora Ti-
 „ beris Ostia urbs condita. Idem tradit Diony-
 sius lib. 3

In assibus Neronis Imp. POR. OST.

OSTIVM, sine Adspiratione. libri ueteres, Virgi-
 lius Carpensis, & lapides
 Neapoli, in aed. Hadriani Gulielmij

OTACILIVS, non, OTTACILIVS, aut OCTACI-
 LIVS, familia Romana. lapides Capitolini, &
 alij. & duo nummi argentei Andreae Laureta-
 ni, aliusq. aereus Rinaldi Odonij, sic inscripti,
 MARCIA. OTACIL. SEVERA. AVG. & alius
 aereus Laurentij Massae, cum iisdem litteris: ab
 altero uero latere, CONCORDIA. AVGG.

OTIVM, cum T. libri ueteres, & Q. Papirius Gram-
 „ maticus, plane, his uerbis: In his syllabis sonus lit-
 „ terae z immistus inueniri tantum potest, quae
 „ constant T, & I, & eas sequitur uocalis quaeli-
 „ bet, ut Tatius, Otia, Iustitia, & similia. Cuius ego
 sententiam sequor libentius, quam eorum, qui In-
 ducia, & Ocium, cum C. scribunt, Donati aucto-
 „ ritate adducti. Donatum enim scripsisse dicunt, In-
 „ ducia, quod inde Ocium. quod falsum puto. nā po-
 tuit scribere Indutiae, quod inde Otium. quod sentē-

1 2 tiam

132 Orthogr. Ratio
tiam meam confirmat. cui subscribunt antiqui
lapides

Romae in insula Tiberina in basi

PAEN

PAEN
net
Fen
ex

PAEN
Car

PAEN
Rom

PAEN
qu

PAEN
Pa

PAL
la

PAL
» Q
» pe
» m

PAENE, pro, Fere, cum Ae, & sine Accentu. libri
ueteres, & lapides omnes. Eiusmodi sunt, Sane
Ferme, Profecto, & similia: quae sine Accentu
ex antiqua consuetudine, scribo
Romae, in aed. Atilij Delphinij

PAENITET, cum Ae. libri ueteres, & Virgilius
Carpensis

PAENVLA, cum Ae. lapides
Romae, extra portam Flaminiam, in uinea qua-
dam

PAENVRIA, cum Ae. libri ueteres, & Analogia
quod Paene urat

PAETVS, cum Ae. lapides
Patauij, apud Cartolarios, in cella uinaria

PALAESTRA, cum Ae. ex Graeca consuetudine, &
lapidibus
Romae, in domo Caesia

PALPEBRAE, cum B, scribo. sic enim usus retinuit
„ Quamquam ita scripsit Carisius lib. I. Palpetras
„ per T, Varro ad Ciceronem XIII. dixit: sed Fabia
„ nus de Animalibus primo, Palpebras, per B.

I 3 „ Alij

„ Alii dicunt, Palpetras, genas; Palpebras autem
 „ ipsos pilos

PAPIRIVS, cum I, non cum Y. libri ueteres, lapides
 Capitolini, & alij

Romae, trans Tiberim in hortis Aurelij Mat-
 thaei

In Aedibus Porcariorum

In Sabinis

Venusiae, ad Fontem Othi, ubi uulgo dicitur

La Piazzola

Fulginei

Aletri

In opido D. Germani, ad Cathedralem Ecclesiam

Napoli, in aedibus Hadriani Gulielmij

Tergeste

PAPVS, unica P, Cognomen Aemiliorum. lapides
 Capitolini, & alij

Romae, ad Arcum Gallieni, in Aede D.

Viti.

PARCIMONIA, scriberem, nō, PARSIMONIA. sic
 uti enim dicimus, Querimonia, Alimonia, a Que-
 ror, & Alo; cur non & Parcimonia, licet dicere
 assentientibus lapidibus. Nam, si a supino deriua-
 rentur haec Nomina, Questimonia, Altimonia-
 que diceremus. quod non dicimus. non igitur a su-
 pino sed a principe uerbi ipsius, deducuntur

Montis plani, (sic uulgo dicitur) ad D. Anto-
 nij

PARI-

PARILIA, & PALILIA, dicitur: a Pale, pasto-
rum dea; L, in R mutata: ut, Clustumina Tri-
bus, & Crustumina. Victorinus Afer, Palilia di-
cendum negat, & a Pario deducit. quem sequor
assentiente etiam kalendario, uetere Romano,
quod hic, in extremo libro, cum Patris inter-
pretatione, imprimendum curauimus. Cari-
sius, lib. 1. Palilia, inquit, dicuntur. Pales
enim dea pastoralis est. cuius dies festus. nisi
quod quidam, a partu Iliae, Parilia dicere ma-
luerunt

PARRICIDA, duplici RR. libri ueteres, & Ety-
mologia

PATRICIUS, cum C. libri ueteres, Graeca consue-
tudo, & lapides
Romae, in domo Caesia
Via Ostiensi, IV. ab urbe lapide
Fulginei.

Haec cum scripsissem, incidi in Velleij Pater-
culi historiam. Quam cum legerem, Patricios di-
ctos reperi, senatorum, qui patres dicebantur
filios, eo quod patres ciere possent

PAVLLVM, & PAVLLVLVM, LL geminata, ut
sensit Terentius Scaurus, in Libello de Orthogra-
phia, cuius haec sunt uerba: Sine dubio peccant
qui Paulum, & Paululum per unum L scribunt

I 4 cum

, cum alioqui prima positio eius duplici hac littera
enunciatur, Pollum, & Posillū. libri, & lapides.

Romae, Ad Pontem Cestium.

Ne quis uero miretur, Pulcrum in eadem inscriptio-
ne sine Adspiratione scriptum esse (de qua scri-
bendi ratione quaedam & Cicero in Oratore) au-
diat Terentium Scaurum, antiquum Grammati-
cum. Pulchrū, inquit, quamuis in consuetudi-
ne adspiretur; nihilominus tamen ratio exsili-
ter & enunciandum, & scribendum persuadet:
ne una omnino dictio, aduersus Latini Sermonis
naturam, media adspiretur: cum alij à Graecis
putent esse translatum, quasi Pulchrū πολλόν
χρῶμα, quippe multum nitoris & elegantiae,
significaret. Sunt tamen non hebetis ingenij uiri,
qui nomina huiusmodi, in Crum exeuntia, a uer-
bis deduci uelint, a Fulcio, Fulcrum; a Sepelio, Se-
pulcrum; a Polio, Polcrum; mox, consuetudine,
Pulcrum. Carisius quoque, lib. I. Pulcrum, in-
quit, Varro adspirari debere negat: ne duabus cō-
nantibus media intercedat Adspiratio: quod mi-
nime rectum Antiquis uidebatur. unde & Se-
pulcrum hodieq. manet, quod sit Seorsum a Pul-
cro, propter recordationem doloris

PAVLLVS, IL geminata, Cognomen Aemiliae gē-
tis. lapides Capitolini, & alij; & nummi argētei
tres Andreae Lauretani, Alexandri Toti, &
Aloysii Mondellae, sic oēs inscripti, PAVLLVS
LEPIDVS. CONCORDIA. PAVLLVS. TER.

Vide

*Vide & Velium Longum, de Orthographia
Romae, in Basi Tiburtina*

Ad D. Mariae in uia

*Ad Agonem, in domo quadam: olim in Aedibus
Colotianis*

In Aedibus Masaeiorum

In hortis Carpens.

Ad Cur. Sabell.

In Basilisca Lateranen.

In Thermis Constantinianis

Saepini, in Samnio

In Aequicolis

Caerete

Extra Mirabellam

Brixiae

Ibidem

Ibidem

Ibidem

Ibidem

Ibidem, ad Cathedralem Ecclesiam

*Gambarae, in agro Brixiano, ad D. Petri Tem-
plum*

*Ad D. Mariae, uulgo, de Inuergnano
Mediolani*

*Vnica tamen L, legitur in quibusdam inscriptioni-
bus*

Romae, apud Octauium Pantagathum

*Ad Forum Piscarium, in Aedibus Angeli Ve-
larini*

In aedibus Euryali Rufini, ad Busta Gallica

In

In aedibus Atilij Delphiniij

Ad D. Augustini, in domo quadam

Ad Salonae aquae originem, in Trinaltiorum
hortis

Tibure, ad D. Siluestri

In Agro Arpinati, supra Fibrenum fluvium

Senogaliae, in Piceno

Veronae

Brixiae, ad aedem D. Afrae, in sacello subterra-
neo

Montisplani, (sic vulgo dicitur) ad D. Anto-
nij

Mediolani

PECVNIA, per C, & non per Q, scribendum est: (in-
quit Carisius lib. I. Instit.) quoniam Q. litte-
ram nusquam uolunt ueteres poni alias, nisi ut
duae uocales sequantur, quarum prior sit v. la-
pides omnes

In inscriptione tamen, quae est Venusiae, ad Fontem
Othi, cum Q, Pecunia male legitur

PEDIVS, non, PAEDIVS, familia Romana. libri ue-
teres, Poetae, lapides Capitolini, & alij

Foro Sempronij, in Piceno, in hortis Polydori
Rustij

In-

Interamnae

PEDVCAEVS, non, PEDVCEVS; aut, PAEDVCEVS
libri ueteres, & lapides

Mutinae

Interamnae

Romae, in Piscina publica, in Tiburtin.

PENITVS, non, PAENITVS, ut uideo scriptum esse
in quibusdam libris. Poetae enim primam corripiunt

PENNVS, duplici NN; Cognomen Iuliae gentis. libri ueteres, & lapides Capitolini

PENARIVS, &, PENARIVS, reperitur in uulgatis libris; PAENIARIVS autem in antiquo lapide, quamuis mendose cum diphthongo: nam Poetae primam corripiunt
Puteolis, in hortis Pro regis

PERENNIS, non, PEREMNIS. ex antiquis & libris & lapidibus
Romae, ad D. Io. & Paulli
In aed. Francisci Lischae
Ad Columnam Antonini, in aed. Bubalorum

PERPERNA, non, PERPENNA; Cognomen familiae Romanae. lapides Capitolini, & alij

Romae

Romae, ad D. Paulli

Romae tamen, ad D. Helenae, retro Thermas Constantinianas, est antiqua in scriptio, in qua, Perenna, legitur

PETILIVS, LL geminata, familia Romana. lapides Capitolini, & nummi duo argentei Andreae Lauretani, aliusq. Rinaldi Odonii, sic inscripti, L. PETILLIVS. CAPITOLINVS. Iuuenatij tamen est antiqua in scriptio, in qua PETILIVS, unica L legitur

PETIVS, unica, & duplici TT, reperio in antiquis inscriptionibus

Unica, Romae, ad Forum Iudaeorum

Duplici, Rocae, iuxta Neapolim, in domo clarissimi Comitis de Seminara

Aquilae, intra Aedem s. Secundi

PHOEBVS, cum Oe. Graeca consuetudo, & lapides Romae, ad Columnam Antonini, in Aedibus Bubalorum

In Aedibus Capranicorum

Ad D. Mariae, in Foro Iudaeorum

In domo Caesia

In Foro Romano

In adscensu Capitolii, in domo quadam

In aedibus Rainutii Farnesii

Reate, ad D. Petri

PI-

PIGNVS, Pigneris, dicebant ueteres; Pignus, Pignoris, posteriores. lapides

Pigner. Romae, ad D. Mariae, in uia, in monasterio

Pignor. Romae, in Musaeo Carpenfi
Ad Agonem

PIRAEVS, cum Ae diphthongo in secunda syllaba Graeca consuetudo

PLAETORIVS, cum Ae, familia Romana. libri, & lapides

Romae, ad D. Mariae in Porticu

In aed. Io. Zaberae, ad Fontem Truij

In Aequicolis.

Item quattuor nummi argentei Andreae Lauretani quorum unus, L. PLAETORIVS. CEST. IMP. secundus, M. PLAETORIVS. AED. CVR. EX. S. C. tertius, M. PLAETORIVS. CEST. EX. S. C. cum alio Alexandri Toti, idem inscripto. quartus, M. PLAETORIVS M. F. AED. CVR. & alius Matthaei Forerij, cum iisdem litteris

PLANCIVS, cum C, deductum a Plancia gente nummus argentus Andreae Lauretani, sic inscriptus, CN. PLANCIVS. AED. CVR. & lapides Romae, in aed. Masaeiorum

PLAVTIVS, cum T, familia Romana. libri, lapides Capitolini, & alij; & nummi duo argentei Andreae

*dreae Lauretani, quorum unus, A. PLAVTIVS.
AED. CVR. EX. S. C. alter, L. PLAVTIVS. & a-
lius Io. Mariae Sculptoris, sic inscriptus, C.
PLAVTIVS. PLANCIVS. & alius Matthaei Fo-
rerij, cum his literis, A. PLAVTIVS. AED. CVR.
EX. S. C. & alius eruditissimi hominis, clarissi-
miq. Comitij, Constantij Landi, in quo est, L.
PLAVTIVS*

*Romae, in uirid. Pauli Bubali, ad Aquam Virginē
PPENA, cum Oe scribo, ex antiquissimis libris, Vir-
gilio Carpenſi, & lapidibus; praeterea ex Grae-
ca derivatione. Graeci enim, Ποιν*

Romae, in Musaeo Carpenſi

In Aedibus Atilij Delphinij

• *In Aedibus Alberici Cibo, Carrariae Principis,
ad Agonem*

*Ad D. Antonij, e regione Hospit. Anglorum
Neapoli*

*POETELIVS, cum Oe. lapides Capitolini, & alij
Romae, in Musaeo Carpenſi
Ad Cur. Sabell.*

*POLLA, duplici LL, deductum a Paulla. libri uete-
res, & lapides*

Romae, ad D. Mariae in uia Aquini

Albacinae, Fabriani pag.

Neapoli

Brixiae, in Foro

*POLLIO. LL geminata, Cognomen Asinae gentis
lapides Capitolini, & alij
Romae, uia Latina*

In

*In ea
Apud
Charit
Casini
Ad Liv
Mediol
Contra tam
Romae,
In agro
POMERIV
Romae,
cam
Ante A
Hinc licet inte
dinem apu
Pomerius
deductum
Linus, Et
pro, Curare
lib. 2. de Le
Quae aliqu
Antiquaria
fratruan
POPILLI
Romae
In hor
Trans
Brixia
Gottbo
Pet
Vinea
Romae*

In edib. Porcarioru

Apud Atilium Delphinium

Charticeti, Fani opid.

Casini, in Templo D. Mariae, in pavimento

Ad Lirim fluvium

Mediolani

Contra tamen in quibusdam inscriptionibus

Romae, in aedibus Arberinorum

In agro Bellunensi

POMERIUM, sine diphthongo. libri, & lapides

Romae, affix. parieti, ante D. Luciae Cloac-
cam

Ante Aedes Caesias

Hinc licet intelligere, quod uideor iam saepe monuisse, consuetu-
dinem apud ueteres ualuisse plurimum: cum, Pomerium, non,
Pomoerium. scriberent. licet a Pone, & Moeros, id est, Muros,
deductum non ignorarent, ut ait Varro, lib. 4. de Serm. Lat. et
Luius, lib. 1. nā in alia qui, pro V. surpabant. Oe ut Coerare,
pro, Curare; Moeri, pro, Muri; Oesus pro, usus, apud Ciceronem
lib. 2. de Legibus; Moesia, pro, Musia, siue Mystia, & similia.
Quae aliquando, si uita, ualendo, et otium suppetet, ex nostris
Antiquarum Inscriptionum libris cognoscentur. Vide hic in-
fra nostram ueterum Notarum Explanationem, in, OE, pro, V

POPILLIVS LL geminata. lapides Capitolini et alij

Romae, in Aedibus Atilij Delphini

In hortis Carpens.

Trans Tib. in Aed. Aurelij Mattheaeij

Brixiae, ad Aedes Patronianas

Gottholongi, (sic dicitur) in agro Brixiano, ad D.

Petri

Vnica tamen L legitur in sequentibus

Romae, in hortis Carpens.

Ad

Ad D. Eustachij

In aedibus Capranicorum

Ibidem

Ad D. Thomae, prope Templum Pacis

Ad D. Paulli

Praeneste

Ibidem, in summo Templo

Tibure, ad D. Paulli

Patauij, apud Cartolarios, in cella uinaria

POPPLICOLA, non, PVBLICOLA, P. Valerij Cognomen. lapides Capitolini, & alij. Linius etiam, lib. 2. huius Cognominis causam ponit, quasi a Populo coleretur; his uerbis: Latae deinde leges, non solum, quae Regni suspitione Consulem absolverent, sed quae adeo in contrarium uerterent, ut Popularem etiam facerent. inde Cognomen factum Poplicolae est. Valerius quoque, lib. IV. c. I. P. Valerius, inquit, populi maiestatem uenerando, Poplicolae cognomen affecutus est Romae, apud Masaeios. Erut. uia Sacra In agro Brixiano

POPPAEVS, gemina PP, & cum Ae diphthongo. libri, lapides Capitolini, & alij Quamuis aliter legatur, in uetere lapide Romae, in aedibus Porcariorum

PORCIVS, cum C, familia Romana, a Porco; ut ab Asino,

Asino, Asinius; ab Oue, Ouius; a Gallo, Gallius. libri, lapides Capitolini, & alij; & nummus argenteus Antonij Augustini, & alius Francisci Molinij, sic inscripti, M. PORCIUS. LAECA Romae, ad D. Laurentij, extra muros Ad Forum Mali aurei

POSTTRIDIE, quidam duplici TT scribunt: quasi Post triduum. quos non sequor. in omni enim re delectus est habendus. Eadem ratione scribunt & Transcribo, Asstitit, Pedissequus, Alissequus & similia

POSTVMIVS, familia; &, POSTVMVS, Cognomen sine Adspiratione, contra Etymologiam. (Prut. in Sulla. τὸ ὕστερον τῆς πατρὸς τῆς αὐτοῦ τῆς γένεως. Plautus Aulularia: Post mediam aetatem qui ducit uxorem domum, si eam senex anum praegnantem fortuitu fecerit: quid dubitas, quin sit paratum nomen puero Postumus? lapides Capitolini, & alij; & nummi duo argentei Andreae Lauretani, quorum unus, A. POSTVMIVS. A. F. ALBINVS. BRVTI. F. COS. alter, A. POSTVMIVS. COS. & alius Alexandri Tori & alius Matthaei Foverij, duo Rinaldi Odinij & alius, quem duobus adhuc annis, antequam diem suum Romae, obiret, mihi dono dedit Constantius Landus, Comes; cuius hominis mirifica probitate, praestantiq. doctrina ualde delectabar cum iisdem litteris

K

Romae

Romae, ad D. Marci, in aedibus Horatii Mu-
ti

Ad D. Paulli

In Palatio Nerva

In Hadriani Mole

Neapoli

Ibidem

Putcoli

Canusis

Mediolani, apud Vicum Galeratum

Brixiae, in Templo omnium Sanctorum

Concesii

Bagnoli, in Templo D. Processi, & Martinia-
ni

Patavii, in aedibus Francisci Quirini

Inuenio & POSTIMIVS, in antiquo lapide

In aedibus Caesii

PRAEMEERO, PRAESEFERS, PRAESEFERT
unica dictione scribo: quamquam ex tribus compo-
natur. usu enim in unam transit: sicuti, Quemad-
modum, Quamobrem, & similia

PRAESERTIM, cum Ae. libri ueteres, Virgilius
Carpensis, & lapides
Romae, In Aedibus Masaeiorum

PRAESTINCVERE; scribo; non, PERSTRINGERE
aut, PRAESTRINGERE, ex auctoritate veterum
librorum

PREN-

PRENSVS; non, PREHENSVS, Terentius
Scaurus praecipit scribendum : quod deducatur
a Prendo, non, Prebendo. cui assentiunt ueteres li-
bri, & Virgilius Carpensis

PRETIVM, sine diphthongo. libri, & lapides
Praeneste

PRO, sine Adspiratione; ut, Pro Iuppiter. Festus,
& Virgilius Carpensis, Aen. lib. IV

PROCILIUS, non, PORCILIUS. libri, & num-
mus argenteus Aloysii Mondellae, in quo est, L.
PROCILI. F. & lapides

Romae, ad D. Antonij, prope Aculeam S. Mauchi.
Ad D. Thomae, prope Templum pacis.

Nominatur a Caesare C. Val. Procilius. ubi antiqui
libri, Procillus, uel, Troacillus.

PROCONSUL, unico uerbo scribendum, licet existi-
mare, cum Suetonius, & Plinius, Proconsulatus
Gellius, Proconsulare, unico uerbo, dixerint. Ve-
teres contrahabant PRO. COS. itaq. scriptum in
lapidibus Capitolinis, & alijs, animaduerti. quae
scribendi ratio molestas Grammaticorum quae-
stiones uitabat. librarij postea, alij, Procon-
sul, uariatis casibus; alij semper, Pro con-
sule, produxerunt. Ego libenter Antiquo-
rum consuetudinem imitarer, ne cum alterutra
parte, sui quasi iuris possessionem tenente, liti-

gare necesse habeam. Quod si alterutram ad partem cogar inclinare, libentius scripserim, Proconsul, Proconsulis, Proconsuli, & quae sequuntur in quo me ualde mouet similitudo; cum, Abnepos, & Pronepos; non Ab nepote, uel, Pro nepote, omnes dicant. quod si hoc conceditur, (nec dissentire quemquam uideo) ualeat eadem ratio in Proconsul, & Propraetor, & similibus. Veteres autem non modo, PRO. COS. pro, Proconsul; sed etiam, P. Q. pro Populusque, separatim scribebant: quod nos unico uerbo scribere omnes consueuimus. Nec me mouet exemplum illud, in oratione, ut opinor, pro lege Manilia, cum L. Philippus dixit, se mittere Pompeium ad Bellum Mithridaticum, non Pro consule, sed Pro consulibus. respexit enim ad originem compositionis, & ad significationem nominis, non ad usum scribendi, aut loquendi. In epistola etiam x. lib. xvi. Fam. legitur Nobis, qui Proconsulibus sumus, negotium dederat ut curaremus, & c. in uulgatis. Quo loco omnes ueteres libri, nulla uarietate, Procōsules, habent. Diuus autem Augustinus, in libro de Grammatica, Ab E, inquit Littera uocali nullum Latinum, nisi iuncta praepositione, masculinum inuenitur; ut, Proconsule, Propraetore. Ergo iuncta praepositione, sunt Latina, ut dixi, Propraetore, Proquaestore. nam ueteres nominatiuo casu, Proconsul, dicebant; attendentes, nullum nomen apud Latinos, uirilis generis, in E exire. Proconsul etiam unica dictione legitur in antiquo lapide,

pide, superiore anno ad D. Stephani in Coelio
monte effosso

Antea quoque eiusdem inscriptionis exemplum
exstabat, ad Agrippinam

Item eiusdem fragmentum, in Aedibus

Atilij Delphini

In Aede D. Priscaae, in Auentino

In Aedibus Masaeiorum

Ibidem

Ad D. Alexij

In domo Caesia

Ibidem

In hortis Fabianini Montij

Ad Agrippinas

Ad Busta Gallica, in Aedibus Euryali

Rufinij

Ad Forum Traiani

Pisauri, ad DD. Decentij, & Germani

Ausonius quoque Edyll. v. dixit

„ Proconsul genitor, Praefectus antunculus in-
stant

PROELIVM, cum OE. Virgilius Carpensis, lapides
Capitolini, & alij

Romae, apud clariss. virum, Pyrrham Tha-
rum

PROSCENIVM, sine diphthongo deducitur enim a
Scena. contra tamen antiqui lapides. Vulsinijs

PUBLICIVS, & POBLICIVS, in antiquis lapidi-

K 3 bus

bus inuenio: cum tamen, eandem significari gentem, minime dubitem. Sed, quia ueteres, primum Poblus, deinde, Publius, dixerunt; hinc & Poblus, & Publicus, deducta sunt. lapides Capitolini, & nummus argenteus Io. Andreae Aueroldi, & alius Io. Mariae Sculptoris, & alius Matthaei Forerij, & alius Alexandri Toti, PBLICIVS, habent. Mihi posterior consuetudo, quae suauitatem in pronunciando quaesuit, magis placet: quam confirmat nummus argenteus Andreae Lauretani, & lapides Publici. In Vico Triputij, Agri Lupien.

Patauij

In agro Brixiano, ad D. Mariae, ultra Herbuscum

Publici. Romae, in aedibus Podocatharorum, prope D. Luciae Cloacam

In Musaeo Carpenfi

Infra Capitolium, ad Forum Traiani in Tiburtin. ad Theatr. Marcelli

Neapoli

PVBLILIVS, non, POBLILIVS, familia. lapides Capitolini, & alij: etsi ijdem lapides, paullo post POBLILIVS habeant

Romae, in aedibus Domitij Canallerij

In aedib. Masaeiorum, e Caeritib. allat.

Narniae, ad Portam antiquissimam

PVPIVS. lapides

Romae

Romae, in aed. Masaeiorum

Puteolis

Senogaliae, in Picene

Bergomi

K 4

Q.scribe-

Q

Q. scribebant ueteres, cum copulantes particulam
Que, significarent: quod & lapides Capitoli-
 ni, & alij, qui &, *Que*, producte habent, plane
 testantur

Romae, In Aedibus Atilij Delphini

*In domo Vincentij Palumbij, ad D. Mariae in
 uia*

Iuxta Aedes Carpensēs

Ibidem

Ad D. Mariae, in Foro Iudaeorum

Ad D. Clementis

Ibidem

Via Flaminia

*In Foro piscario, ad D. Angeli, in pariete do-
 mus*

*Ad clium Capitolinum, in Aed. Lucij Bucca-
 bellij*

Ad D. Mariae, Trans Pontem

Ad D. Celsi

In Aed. Bruti Vall.

In aed. Fabij Crescentij

*Ad Cloacam D. Luciae, in domo Podocatharo-
 rum*

*Prope uiam Iuliam, in Foro negotiatorio, in Pa-
 riete quodam*

Ad D. Pauli

Ibidem

Ad

*Ad D. Mariae Cruciferorum, ad Fontem
Triuij*

Trans Tiberim

In Taberna quadam, prope Fontem Iulij III.

Via Flaminia

Via Flaminia, quae ducit ad Pontem Muluium

*A Praeneste tertio lapide, extra opidulum, quod
uulgo Zagaruoli dicitur, in Ecclesia, allatum ex
Nymphaeo, quod sub radice Montis fuit, ubi
adhuc fons pulcherrimus*

Aquini, ad Cathedr. Eccles.

Neapoli

*QVAMOBREM, QVEMADMODVM, Sicut, Sicuti
Velut, Veluti, Quamprimum, Quamplurimum
Quamplures, Quandoctissimus, Perbelle, Perdo
cte, Admodum, Propterea, & similia, uni-
ca dictione scribo: quae, cum sint composita,
usu tamen in unam naturam coierunt. libri, &
lapides*

*QVATTVOR, duplici TT. Virgilius Carpensis, Pan-
dectae, Poetae, & lapides*

*QVERELLA, sine diphthongo, & duplici LL. libri
ueteres, Virgilius Carpensis, & lapides. Eodem
modo & Loquella, in Virgilio Carpensi, Aen.
lib. IV*

*QVAEROR, sine diphthongo. libri ueteres, et lapides
Romae*

Romae, in insula Tiberina

In domo Caesia

Romae, ad Montem Iordanum

Ad D. Mariae Gratiarum, infra Capitolium

In Coenobio D. Pauli, via Ostiensi

Ad D. Marcelli

In Suburbio Reatino

In agro Brixiano

Male tamen QVAERELLA, cum diphthongo, legitur

In hortis Carpens.

QVIDQVID, & QVIDQVAM; non, Quicquid, aut Quicquam. dicimus enim, Quodque, & Quidque quamquam uideo etiam in uerbo Acquirō D in C mutari. Sed haec non satis firma ratio uidetur cum scriptum etiam in antiquissimis monumentis animaduernerim, Adquirō; etsi, Acquirō scribam. Accedit illa ratio, quod in, Quisquis, a quo Quidquid deducitur, nullam litteram mutamus nec dici potest, in Quidquid ideo mutari D in C, ut pronuntiatio leniatur. nam mihi quidem sonus aliquanto asperior uidetur in, Quicquid, quam in Quidquid. Confirmant nostram opinionem Quin-tilianus, lapides, & Virgilius Carpens, in 2. Aen. ibi

Quidquid id est; timeo Danaos, & dona ferentes Interamnae, ad Maximum Templum

QVINCTVS, QVINCTIVS, QVINCTILIVS
QVIN-

QVINCTILIANVS, & QVINCTILIS, cum CT
scribo; secutus lapides Capitolinos, & alios; et si
quidam lapides sine C. Admonet enim Etymo-
logia, ut, quemadmodum a Relinquo, Relictus,
a Coquo, Coctus; sic, a Quinque, Quinctus, deri-
uemus

Romae, in aedibus Capranicorum
Repert. in Foro Romano, ad Aedem Saturni: ante
Templum D. Hadriani, nunc prope aedes Farne-
sianas

Ferentini, in Latio, in uinea
HisPELLI

In agro Veronen.

Contra tamen in sequentibus

Romae, ad D. Marci

In aed. Hier. Spannochij, ad Aculeam

S. Manthi

Ad Aquam Virg. in uiridario Paulli
Bubali

Ad D. Mariae, Trans Pontem

Ad Agonem, in Ecclesia D. Agnetis

In aedibus Benzoniorum, ad D. Marci
Tibure, ad D. Mariae

QVOMODO, & QVOQVO MODO, & similia, quis
dubitet separatim scribenda esse? sicuti etiam scri-
bitur, Quodam modo. Eiusdem generis sunt, Si
quis, Prius quam, Postea quam, Ante quam, Pro-
pterea quod. quod libri ueteres uidentur confir-
mare

QVO-

QVOTIDIE, quod componitur ex Quoto die, cur
non scribam, cum Antiquis? Quintilianus
enim Aetate sua Cotidie dictum significat. ue-
rum enim in hoc uetustiore consuetudinem ma-
gis probo. alioqui, ut Cotidie, sic & dicendum es-
set, Cotannis. quod ineptum, & contra consuetu-
dinem esset, assentiente Virgilio Carpenfi. lapides
COTTIDIANVS, habent

Romae, in aed. Masaeiorum, e Caeritib. allat. 2.
Quotidie uero duplici TT. Poetae scribunt, me-
tri caussa: ut, in, RELIGIO, RELIQUIAE, RET-
TVLIT

QVOTIES, non, QVOTIENS, item & TOTIES ex
aurum suauitate, scribo; & ex lapidibus. Contra
tamen in quibusdam.

Romae, extra portam Flaminiam, in uinea quadam

RAETI

R

RAETI, Populi, cum Ae diphthongo. libri Graeci
& lapides

Prope Caietam, in Templo rotundo

Messanae, in Sicilia

REGIVM, Italiae opidum, sine Adspiratione

RELIGIO, unica L. libri, & lapides. Poetae addunt L, ut producat^r prima syllaba, quae brevis natura est

Romae, in Ianiculo, ad D. Onuphrij, in adscensu

In Aedibus Colotianis

In aedib. Masaeiorum

In aedibus Porcariorum

In aedibus Hieronymi Picij

Ferentini, in Latio, in uinea

RELIQVIAE, unica L. fit enim a Reliquo. Poetae addunt L, ut prima syllaba producat^r. alioqui locum in carmine non haberet. lapides

Romae, ad Campum Florae, in pariete domus Clementinorum Vrbeuet.

In aedibus Atilij Delphinij

In aedibus Pauli Pini, ad D. Mariae

Rotundae

In hortis Carpens.

REMMIVS

REMMIVS, non, **REMNIVS**, aut **RHEMNIVS**, reperitur in antiquo lapide

Romae, apud Achillem Statium Lusitanum

REPREHENDO, sine diphthongo, & cum Adspiratione, contra ueteres aliquot libros. corripitur enim in secunda syllaba apud Poetas

RETVLIT, in soluta oratione; **RETVLIT** in carmine. nam natura sua, cum deducatur a **Refero** facit **Retuli**. sed Poetae addunt **T** ad producendam primam syllabam, sicuti addunt **L** in **Religio**, & **Reliquiae**. **Rettulit** tamen, duplici **T** est in Capitolino Marcelli Triumpho & in sequenti inscriptione

*Neapoli, in aedibus Hadriani
Gulielmij*

RHEGIVM, Siciliae opidum. cum Adspiratione. Strabo lib. **VI**. derivat αὐτὸ τῆ Παγῆνας, idest a **Frangendo**. libri, & lapides **Tegeani** in Calabria

ROBIGO, non, **RVBIGO**. unde ueteres **Robum** dixere, teste Festo Pompeio. **Virgilius Carpensis**

ROMILIVS, non, **ROMVLIVS**, familia Romana. libri ueteres

RVEVS

RUFVS, RUFINVS, & RUFINIANVS, unica f.
 sex nummi argentei Andreae Lauretani. in pri-
 mo est, RUFVS. III. VIR, in secundo, RUFVS. in
 tertio, RUFVS. S. C. in quarto, Q. POM. RUFVS.
 COS. in quinto, Q. POMPEIVS. RUFVS. COS. in
 sexto, L. SERVILIUS. RUFVS. & tres item ar-
 gentei Rinaldi Odonij, duo sic inscripti, RUFVS.
 III. VIR. tertius autem, Q. POMPEI. Q. F. RV-
 FVS. COS. & lapides

Romae, infra Capitolium, ad D. Mariae in
 Ara caeli.

In hortis Carpens.

Ibidem

In Musaeo Carpens.

Ad D. Andreae

In Aedibus Alexandri Rufini

Ibidem

Ad D. Mariae in via

In Aedibus Atilij Delphinij.

In Capitolio

Ad D. Augustini, in domo quadam

Ad D. Io. ante portam Latinam

Ibidem

Praeneste

Ibidem

In Aequicolis.

Allifis, in Campania

Ferentini, ad D. Ioannis, & Paulli Cathedrale

Templum

Telesiae, in Ecclesia

Sentini

Sentini

Capuae, ad Ripam Vulturni

Neapoli, in aedibus Petri Pigbiolae

Iuxta Neapolini

Mirabellae, in aedibus Ferdin.

Guindacij

Ibidem

Extra Mirabellam

Luceriae

Placentiae, ad D. Paulli

Ibidem, ad D. Antonij

Materni, in agro Brixiano, apud Benacum

Asisij, in Umbria

Inguj, in Theatro Gabriellae Familiae

Feltriae

RVLLIANVS, non, ROLLIANVS. libri ueteres

RVTILIVS, non, RVTILVS. familia Romana. Ru-
tilus enim est Nautiorum, & Marciorum cog-
nomen

SACRA

Romae, apud Fulvium Ursinum

TORVS, sine Adspiratione. libri ueteres, Virgilius Carpensius, & lapides. Dictus autem Torus, ut inquit Seruius in Virg. Aen. lib. I. & V. a tortis herbis: uel, ut ait Varro, de ling. Lat. lib. IV. a Toruo. Vtram uero etymologiam sequamur, sine adspiratione certe scribendum
Mediolani, in Templo D. Augustini.

TRANSFERO, & deriuata, cum N S scribo, ratione habita compositionis, et ueterum librorum auctoritate: assentiente Donato, in Terentij Phormionis Prologum. Prope Tiburim, ad Pontem Lucanum. In quibusdam tamen inscriptionibus contra scriptum uidimus

Romae, in Aedibus Hortensii Palini

TRIBOCI, populi, non, **TRIBOTI**. Graeca consuetudo

TRIVMPHO, cum PH, non cum F, ut quidam putant. Cicero in Oratore, libri, & lapides
In Quirinali, in domo Pomponij Laeti.
In Aedibus Capranicorum
In Quirinali, in domo quadam
Prope Tiburim, ad Pontem Lucanum

Nummum quoque argenteum se uidisse apud Laurentium Medicem, ait Politianus in Miscellaneis;

neis; hac inscriptione, TRIUMPHVS. & alium
his litteris, TRIUMPVVS

TVCCIVS, duplici CC, familia. ex antiquis lapidibus

Romae, ad D. Clementis

Capuae

Putcolis, in hortis Proregis

TVRRANIVS, duplici RR, & unica N. lapides

Romae, ad D. Mariae in Via, in scala quadam

In aedib. Masaeiorum

In aedibus Bruti Vallen.

Bellunij

TVS, sine Adspiratione. libri ueteres, & Virgilius

„ Carpensis. Carisius quoque, lib. 1. Instit. Tus

„ inquit a Tundendo, sine Adspiratione dicitur

„ quamuis Iulius Modestus *ὁ τὸ τὸ δὲ τὸ*, tractum

„ dicat. Vide & Porphyrionem in Horat. Carm.

lib. 1. Od. 30

TVSCIA, sine Adspiratione. libri, & lapides

In aedibus Capranicorum

Narniae, ad Portam antiquissimam

Interamnae, apud Statium Donatum

Florentiae

Arpini

Praeneste

TVSCV=

TVSCVLANVS, *sine Adspiratione. libri, & lapides*
Tridenti

TVELARIVS, *unica L. libri, & lapides*
Romae, in domo Caesia
In aedibus Capranicorum
Sic, & Tutela, unica L.
In hortis Carpens.
In hortis Euryali Rufini

TYRANNVS, *Graeca Consuetudo, libri, & lapides*
Romae, in Arcu Constantini
Ad Pontem Salarium, tertio ab Vrbe lapide

VACINIA, duplici CC. Virgilius Carpensis, & Vaticanus

VALETUDO dixerim libentius quā, VALITUDO, Cōtra Analogiam, & ueteres aliquot libros. uideo enim Horatium in Sermonibus dixisse, Valetudo producta secunda syllaba; quae, si, Valitudo, dicas breuis erit. Verisimile igitur est, alios, Valitudo alios Valetudo, pronunciaſſe, in quibus Horatium; fortasse a duplici Supino, Valitum, & Valetum; ut ab Soleo, Solitum, & Soletum; unde Obsoletum, Exsoletum. quamuis Priscianus Obsoletus ab Obs, & Oleo deducat; et Obscenus, ab Obs & Cano. quod nimis absurdum uidetur: potest enim, ut a duplici praeterito, Soleui, factum est duplex Supinum, Solitum, et Soletum, itidem fuisse a Valeo duplex praeteritum; Valui, unde Valitum; &, Valeni, unde, Valetum, ex quo, Valetudo; Nummus quidem argenteus Andreae Lauretani, & alius Rinaldi Odonii, sic habent, M. ACILIVS. III. VIR. VALETIV.

VARVS, unica R. lapides, & nummi argentei tres Andreae Lauretani, & unus Matthaei Forerij, sic inscripti, C. VIBIVS. VARVS. etsi Victorinus Afer, antiquus Grammaticus, aliter sentiat

Romae

Romae, in Area Apollinari
 Ad D. Rufinae, Trans Tiberim
 Tibure, ad D. Siluestri
 In agro Veronen.

VATTIVS, duplici TT scribo, ex Victorini senten-
 tia

VELLAEVS, scriptum reperio in antiquo lapide
 Canusii

VELLICASSES, non, VELLIQCASSI, populi. libri
 ueteres, Plinius, & alij

VENELI, populi, non, VNELLI. libri ueteres. Plo-
 maeus, Oue' veloi.

VENEO, pro, Vendor; sine diphthongo. ex Pandectis
 Florentinis, & antiquis lapidibus
 Romae, ad Agonem

VETTIVS, duplici TT. nummus argenteus apud
 Rainutium Farnesium, Cardinalem, in quo est, T.
 VETTIVS. IVDX. & lapides Apud Suetonium
 in D. Iul. Caes. c. 17. nominatur L. Vettius In-
 dex: ut fortasse ex hoc nummo in eo restituendum
 sit, L. Vettius Iudex

Romae, in hortis Armellinorum
 In uiridario Pauli Bubali, ad Aquam Vir-
 ginem
 In hortis D. Alexij, in Auentino

M 3 Ad

Ad D. Agnetis

In aedibus Colorianis

In Capitolio, in aedib. Conseruatorum

In Foro Romano

*In monte Coelio, ad D. Stephani, prope Na-
nicellam*

Ad D. Eustachij

Sentini

Asisii, ad D. Paulli

In Agro Fulginate, ad D. Marcelli

Firmi, in Piceno

Neapoli

Venusiae, ad Fontem Othi

Mediolani

Gratiani, opidi Montisferrati

VERRUCOSSVS, duplici RR, & duplici SS. ut, *Im-
periossus. lapides Capitolini*

VERTEX, cum E, non, **VORTEX**, scribendum ait
*Quintilianus lib. I. quo etiam loco, primum Sci-
pionem Africanum ita scripsisse, tradidit. Sospa-
ter, Vorticem, a Vorando; Verticem, a Vertendo
dicta putat*

VIBIVS, unica B scribo, ex Capitolinis lapidibus
& alijs. Nummi ueteres Antonij Augustini, C.
VIRIVS. PANS A. Audio tamen inscri-
ptionem esse *Arcadiae, in Apulia, in porta
Ecclesiae*

Ecclesiae D. Petri, in qua duplici BB scriptum sit

VICENSIMVS, numquam scribo; sed, *Vicesimus Tricesimus, & similia: Aurium sensu comprobante, contra ueteres aliquot libros, & lapides*

omae, ad Agonem

In nummo uero argenteo Io. Sambuci hac litterae leguntur

IMP. CAESAR. TRAIANVS. HADRIANVS. P. M.

(TR. P. COS. III

RELIQVA. VETERA. H. S. NOVIES. MILL. APO-

(LIT. A. S. C

VICETIA, non, VINCENTIA. libri, & lapides

Vicetiae

In Agro Vicetino, in Monte Sumano

Leonici, in Agro Vicetino

VILICVS, duplici LL. libri, & lapides. etsi quidam lapides unica L

Duplici, Capuae, ad D. Benedicti

Pausylipi

Vnica, Romae, In Collegio Iesuitarum

In aedibus Atilij Delphinij

Ibidem

VINDICO, non, VENDICO. libri ueteres, *Festus Pandectae Florétinae, Analogia, (dicimus enim*

M 4

Vindex

Vindex, non, Vendex) & lapides

Romae, ad D. Helenae, retro Thermas Constantinianas

In uindario Paulli Rubali, ad Aquam

Virginem

In Foro Romano

Tuderti

VINICIANVS, *Coeliorum cognomen. Male in Fam. lib. IIX. Vicinianus. & in Caesare, Vintianus. argenteus nummus & libri ueteres*

VIRDVMARVS, *non, VIRIDOMARVS, Gallorum dux, a M. Claudio ad Claſtidium interfectus. lapides Capitolini. Seruius, Aen. VI*

VIRGILIUS, *malo, quam, Vergilius. Pierius quoque primam syllabam cum I, scribi maluit. cuius rationes, uisum est, ut hic adscriberem, quo certius in hoc nomine scribendi ratio cognosceretur. Sic igitur ille, in extremo Commentario in IV.*

Georgicon Librum: Non alienum fuerit, a suscepti operis negotio, si, quo modo Virgilij nomen sit scribendum, ipse quoque, cum tot alijs, qui argumentum huiusmodi amplexi sunt, quaesiero. I, siquidem, an E, potius sit huius nominis uocalis prima, litteratissimis illis, qui superiori Aetate claruere, uiris (Politianum significat) haud parum negotij faceſſit. Atque illud in primis non ierim infitias, in Romano Codice passim, VERGI-

LIVM,

„ LIVM, & VERGILI, per, E uocalem secundam
 „ scribi. sed enim id ea de caussa factum crediderim
 „ quod mutatio litterae I in E, atque itidem E in I
 „ sit toto eo Codice frequentissima: ut, Sublimes in
 „ aethere Nisus; pro, Sublimis: Quique nouas ali-
 „ tes; pro, Alitis. Aut, Phyllides ignes; pro, Phylli-
 „ dis. Tum, Regidas motare cacumina quercus; pro
 „ Rigidas. fuerunt enim saecula, quae I litteram
 „ odio quodammodo prosequi uisa sunt. Contra
 „ quae libentius E, per I litteram proferre mallent
 „ Hinc MIRCIRIVS ab antiquis dictus, Varrone
 „ teste, qui nunc MERCVRIVS. Et ex eadem origi-
 „ natione Commircia illi per I, secunda syllaba
 „ quod nos Commercia per E libentius enunciare
 „ uolumus. Quid, quod, ELIGANTER, secunda syl-
 „ laba per I scribendum praecipit Caper, quod ab
 „ Eligo descendat? nemo unus tamen dictionem ita
 „ proferre nunc auderet. Pari modo idem auctor
 „ EXINTERAVIT, quod ex interioribus uerbum
 „ emanarit & scribendum, & pronunciandum, mo-
 „ net. cum nos tamen τα ἐν τερα, dictionem Grae-
 „ cam, agnoscamus, unde uerbum id conformaueri-
 „ mus. Et, ne taedium afferat singulorum nomē cla-
 „ tura, sexcenta huiusmodi praeteribimus. Ut mi-
 „ nus me moueat, quod in Pandectis quoque illis
 „ quae nunc Florentiae publice asseruantur, libro
 „ ipso Iustiniani Principis, ut creditur, archetypo
 „ non aliter, quam per E, nomen id notetur. Sint
 „ Commentaria Tiberij Donati, grandioribus nota
 „ ta characteribus; sint codices alij, atque alij, hu-

„ ius

„ ius uel illus Auctoris, in quibus VERGILIUS,
 „ per E scriptum inueniatur; Aetatis quippe id con-
 „ suetudine, non ratione, factum contenderim; tot
 „ aliis nominibus, quod ad has litteras pertinet,
 „ pro temporum uarietate, uariantibus. quod si a-
 „ liqua reperiuntur monumenta, in quibus VERGI-
 „ LII nomen per E notatum sit; certe longe plura
 „ sunt, in quibus VIRGILIUS per I legatur. Et, ne
 „ de Marone dictum dubitemus, uisebatur in Foro
 „ Traiani proximis his annis monumentum id
 „ quod HONN. IMPP. in Claudiani, poetae luculen-
 „ tissimi, memoriam erexerant, in quo, praeter Lati-
 „ nam inscriptionem, quae facti consilium, & Clau-
 „ dianum meritum, indicaret, Graece insuper
 „ κατ' ἐπιτομὴν incisum distichon legebatur huius-
 „ modi

EIN. ENI. ΒΙΡΓΙΛΙΟΙΟ. ΝΟΟΝ. ΚΑΙ
 (ΜΟΥΚΑΝ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΝ. ΡΩΜΗ. ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΗΣ
 (ΕΘΕΚΑΝ

„ Ex quo manifestum est, VIRGILII Maronis no-
 „ men in monumentis publicis per I notatum fuisse.
 „ An uero memorem Graecos Codices, in quibus
 „ Virgilij nomen habeatur? sane apud Stephanum.
 „ in dictione ΜΑΥΤΕΑ, nomen hoc per ιωτα legitur
 „ non per Εψιλόν. ἐξ αὐτῆς ἢ Βιργίλιος ὁ ποιητής. Sed
 „ haec requirere non est consilium. nam obijcient
 „ in Suidae collectaneis Aergilij Maronis nomen
 „ per E legi, in dictione, Αργιανός qui Virgilij Geor-
 „ gicon Metaphrasim fecit. Sed id magis absurdum
 „ quod

„ quod in eodem loco VERGILLIVS, LL. gemina-
 „ to legitur, Βεργίλλιος; uti etiam in antiquis ali-
 „ quot monumentis non negarim inueniri. quam-
 „ quam id ea ratione factum est, (de uocali tantum
 „ loquor) quod VIRGILIVM a uirga plerique di-
 „ ctum agnoscebant, id scilicet a Matris somnio
 „ desumptum. Virgam uero recentiora illa tem-
 „ pora per E, ut nunc quoque uulgo dicitur, VER-
 „ GAM, primo dicere, inde VERGILIVM,
 „ eadem scribilibene, scribere coeperunt. Sed
 „ enim, si ab Etymo nominis huius rationem pe-
 „ tamus, Virgilio nomen a Virginali facie, uel
 „ modestia, inditum, interpretes affirmant; eumq.
 „ PARTHENIATA uocatum, tam ueterum
 „ scripta, quam inscriptiones librorum eius ostem-
 „ dunt in quibus tot Codicibus uetustis notatum
 „ inspicitur

P. PARTHENIATIS. VIRGILII. MARONIS.

„ Accedit huc Epigramma Graecū, quo Dido que-
 „ ri uidetur, alienum quid Virgilium a sui nominis
 „ significatione fecisse, cum pudicissimae feminae
 „ tam foedas impudicitiae notas inuffit. ad id enim
 „ adludit finis ille

Περὶ δὲς δῖτροι ἀγνὸν ἐσωπλίσσασθαι Μάρωνα
 Τοῖα καὶ ἡμετέροις φέσσασθαι σοφοσύνης

„ Quare, siue Etymon a Virga, siue a Virginali spe-
 „ cie; unde illi tam celebre nomen; VIRGILIUS
 „ per I, scribi debere uidetur. Quod uero apud Ro-
 „ manos in antiquorum monumentis nomen id per
 „ E non numquam notatum inueniatur, ut apud

„ Ange-

„ *Angelum Colotium, in eius hortis*

C. VERGILIUS. MARTANVS. COLONVS

„ *Hos, aequo aliquo dato iudice, percunctari uelim*
 „ *si tantum illis monumentis tribuunt, ut, quid-*
 „ *quid in illis inspexerint, pro lege habeant; cur*
 „ *non & reliqua eodem modo scribenda censent*
 „ *quo singula eodem marmore scripta sunt; quippe*
 „ *VERGILIUS LL. geminato; BONE, & CARE, abs-*
 „ *que diphthongo, in Acquisitino casu. cur, quia in*
 „ *alio marmore peruetusto, Romae, Q. BERGI-*
 „ *LIVS, legitur, non itidem praecipiunt, BERGI-*
 „ *LIVS per B mutam, non per V digammon scriben-*
 „ *dum esse. Nam, quod alibi legatur*

M. VERGILIUS NARCISSVS. VIXIT. ANN. XIII

„ *non magis me mouerit, quam, VERGINIA, &*
 „ *VERGINIVS, praeter Analogiae rationem, per*
 „ *E, quodam in monumento scriptum. Pari senten-*
 „ *tia, hodie, haudquaquam ego DEANA scripserim*
 „ *quod ad D. Eustachij legerim, DEANAE. D. D. ne-*
 „ *que, MENERVA, LEBER, & MAGESTER, quae*
 „ *per E protulisse Veteres, Fabius attestatur. Ne-*
 „ *que, IOVE, datiuo casu; tametsi Aquilae, intra*
 „ *Aedem Sancti Secundi, notatum sit*

IOVE. OPTVMO. MAXVMO. T. PETTIVS. T. F

„ *Neque itidem, DIE, & VICTORE; pro, DII, &*
 „ *VICTORI. quae idem apud Veteres Quinctilia-*
 „ *nus agnoscit. Verum ego plurima, quae super hoc*
 „ *dici possent, de industria praetermitto; qui certo*
 „ *sciam, clarissimos litteratura uiros, quorum lucu-*
 „ *brationes propediem in lucem spero prodituras,*
 „ *satis*

- „ *satis superq. ijs, qui e litteram in eo nomine ada-*
 „ *marunt, respondisse. Haec Pierius. Contra tamen*
Coelius Rhodiginus Antiq. lect. lib. vii. cap. 4.
& Politianus Epistolarum lib. v. & Miscella-
neorum cap. LXXVII. Pierij tamen sententiam
magis probo. etsi Sutrij, in maximo templo, Vergi-
lius, per e, legatur

VNGVENTARIVS, non, VNGENTARIVS. libri uete-
 res, & lapides. quamquam in alijs contra
Romae, apud Atilium Delphinium
Venusii, Apuliae opidi, in Templo Annun-
ciatae

VOLCANVS. libri ueteres, Virgilius Carpensis, &
Vaticanus. Vnde & in lapidibus Capitolinis
 VOLCANALIA; assentiente Kalendario uo. ere
Romano, & aliis lapidibus
Romae, ad D. Mariae in Via Lata
In domo Caesia
Repert. in foro Romano, ad Aedem Saturni, ante
Templum D. Hadriani, nunc prope Aedes Far-
nesianas

VOLTURCIVS. lapides
Romae, ad Agonem, prope D. Agnetis, in gradib.
cuiusdam scalae

VOLTURNVS. ex antiquis libris, & eodem Kalen-
 dario

VOLVSE-

VOLVSENVVS, non, VOLVSIENVVS. ex antiquo lapide,
de, meo. Eodem modo scriberem, Saluidenus. Nā
& Postumulus dicitur. Possidenus, Sentini

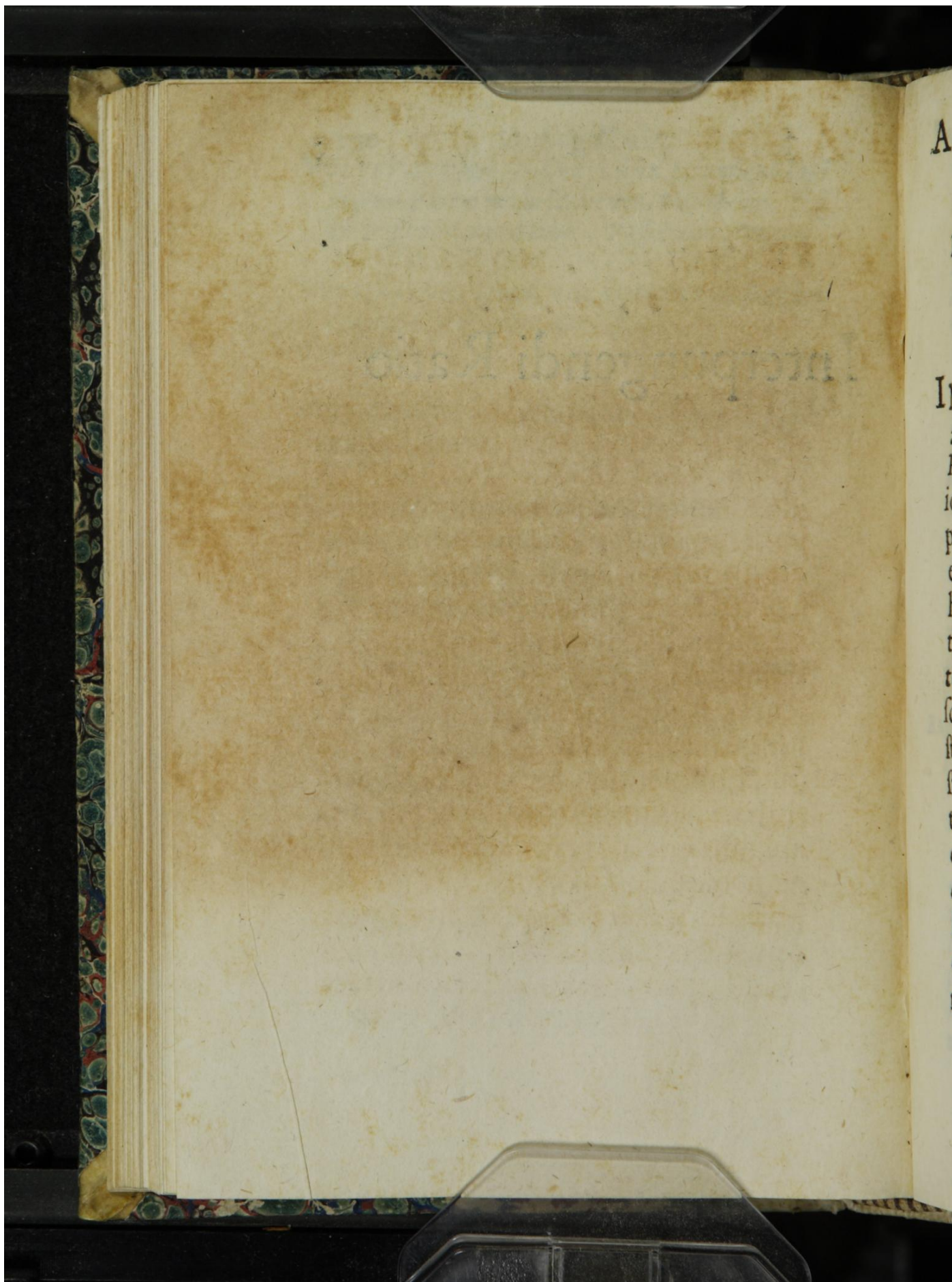
VVLSINIENSES, non, VOLSINIENSES. lapides
Capitolini: etsi aliter alii lapides.
Vulsinijs

• VVLSO, non, VOLSO, Manliorum Cognomen. lapides
Capitolini

XANTHIPPE, cum aspiratione. lapides
Romae, in aed. Paulli. de Horologijs
In hortis Fabianini. Montii
Parmae in Ecclesia quadam

ZMYRNAEI, Populi. libri ueteres, & lapides: quam
quam in alijs legatur, Sdmyrnaei
Romae, in Aede D. Crucis, ad Forum
Indaeorum
Malphiae

Interpungendi Ratio

ALDVS. MANVTIVS

PAVLLI. F

FRANCISCO. MORANDO

S. P. D.

INTERPVNGENDI rationem
 ad Orthographiam pertinere, iudicas
 FRANCISCE. MORANDE
 ideo hanc etiam partem, hortatu im-
 pulsi tuo, elaborabimus: de qua cum
 eruditos homines dissentire constet
 hoc ipsum argumento est, huiusce ar-
 tis, ac studij scientiam non esse con-
 temnendam. equidem usu didici, ob-
 scuras saepe sententias, si recte di-
 stinguantur, illustrari; contra, di-
 stinctionis uitio, loca multa ita per-
 turbari, atque peruerbi, uix ut ali-
 quando intelligi, aut ne intelligi qui-
 dem umquam possint. Quocirca
 hoc de genere aliquid praecipere
 operae pretium uidetur. nec tamen
 recuso, quin, meliora si quis attule-
 rit

N

rit

rit, opinio nostra corrigatur. Et
ut ab infimis ad summa, quasi per
gradus adscendamus

INTERPUNGENDI rationem
ad Orthographiam pertinere indicat
FRANCISCO. MORANDO
ideo hanc etiam partem horti im-
pulsu tuo, elaborabimus: de qua cum
virescentes homines discunt, con-
hoc ipsum argumentum est, huiusce
tis, ac scilicet scilicet non est con-
temperantiam, equidem in didicis ob-
scuras saepe sententias, si recte di-
stinguantur, illustrant, contra, di-
stinctionis ratio, loca multa ita per-
turbant, atque pervertit, ut in ali-
quando intelligi, aut ne intelligi pos-
sem unquam possint. Quocirca
hoc de genere aliquid praecipere
operae pretium videtur, ne tam in-
recto, quam, meliora si quis attende-

PRIMUM

PRIMUM illud sciendum est, minimam esse distinctionem auersum semicirculum, qui hoc modo designatur, quam alij Virgulam, alij Comma, non nulli Semipunctum appellant: ea uero non integram sententiam, nec sententiae partes terminat sed nomina, uel uerba distinguit, quae modo aliquid differant, ut, cum dicimus, Vir probus, & eruditus: aut, Grauitate, studio, contentione & in similibus. seruit etiam uerbis, non eadem significantibus, hoc modo: Hortari, orare, mone-re. sed quaedam uirtutes, usu nimio, delabuntur in uitium. Sic animaduerti, si omnibus uerbis, uaria significantibus, haec apponatur nota, non modo non explicari sententiam, sed etiam impediri, ut, si uelis, quot uerba sint, totidem distinguendi notas apponere, quia non eadem uerborum omnium significatio uideatur. quod interdum accidit

EADEM nota, si cum unico puncto coniungatur, ut sit haec; aliter usurpatur. modo enim distinguit contraria nomina, hoc modo: Publica, priuata; sacra, profana; tua, aliena. quo in exemplo, satis constat, neque unicum sufficere semicirculum & ea nota, quae gemino puncto describitur sic: nimium sententiam retardari. interdum etiam locum habet in ijs locis, ubi non contraria nomina sunt, sed sententia ita uariatur uerbis, ut, si semicirculum apponas parum sit; si gemina puncta nimium. uti exemplo cogitabam: sed effluxisse

N 2 exem -

exemplum satis apertum sensi, in proxima superiore sententia. cuius generis occurrunt plurima in antiquorum libris. quamquam cur parcam operae? cum praesertim inter omnes notas hanc, de qua nunc agimus, esse omnium difficillimam intelligam. exempla igitur haec erunt: Ratio docet, si aduersa fortuna sit, nimium dolendum non esse; si secunda, moderate laetandum nam, si post illud, Non esse, addas semicirculum, quasi praecipiti cursu sententia feretur: quae tamen, cum bipartita sit, post priorem partem omnino debet parumper consistere. si uero bina puncta in eo loco malis adiungere, tantam separationem sententia non feret: cuius posterior pars a priore pendet: quandoquidem uerbum, Docet, utramque sententiae partem aequè regit. Simile hoc est: Tu, quid diuitiae ualeant, libenter spectas; quid uirtus, non item. Utamur etiam longiore ambitu, ut ostendamus, quid inter bina puncta, & punctum semicirculo impositum intersit. ad Torquatum ita scripsit Cicero: Et si ea perturbatio est omnium rerum, ut suae quæque fortunae maxime paeniteat; nemoque sit quin ubiuis, quam ibi, ubi est, esse malit: tamen mihi dubium non est, quin hoc tempore, bono uiro, Romae esse, miserum sit

SEQUITUR *geminatio puncti: cuius ea uis est, ut quasi medium locum obtineat inter punctum semicirculo*

micirculo iunctum, & unicum punctum. nam bi-
na puncta si cum puncto, & semicirculo compa-
rentur, plus ad sententiam disiungendam ualent
si cum unico puncto, minus. omnino autem usur-
pantur, cum sententia uel duas, uel plures, habet
partes, quae suis singulae uerbis reguntur, per se
consistunt, absolutaeque sunt: ut, quemadmodum ex
integris membris fit integrum corpus, item ex in-
tegris partibus sententia consistat uniuersa. Exē-
plum hoc erit, ex eadem Ciceronis epistola: Et si
quocumque in loco quisque est, idem est ei
sensus, & eadem acerbitas ex interitu rerum
& publicarum & suarum: tamen oculi au-
gent dolorem, qui ea, quae ceteri audiunt, in-
tueri coguntur, nec auertere a miseris cogi-
tationem sinunt. Interdum autem ita longe
progreditur sententia, ut non uno tantum loco
sed iterum, & saepius gemino puncto distinguen-
da uideatur; praesertim cum integras habet par-
tes, in quibus non modo semicirculus, sed nec pun-
ctum cum semicirculo sufficiat

RESTAT unicum punctum, quo sententia concludi-
tur, ac terminatur. nec difficile cognitionem ha-
bet. quis enim non uidet, quo uerbo sententia finia-
tur? quamquam, ubi concisa sententia est, & con-
cisa item altera subsequitur, gemino puncto ego
quidem utor libentius, quam unico. ut in hoc
exemplo: Hospitium mihi para: cras enim
adero: & in hoc: De meis rebus nihil tibi

N 3

mando:

mando: tu, quid agendum sit, iudicabis. *Il-*
lud etiam a proposita narratione non alienum
uidetur, post unicum punctum si sequatur sen-
tentia, superiori non dissimilis, primum uer-
bum littera minuscula incipere; si uero dissimilis
maiuscula. quod si non solum dissimilis sententia,
sed omnino dissimile sequatur argumentum: tunc
ea, quae sequuntur, non solum unico puncto, et lit-
tera maiuscula, sed etiam aliquo interuallo, se-
iungenda sunt: ut appareat diuersae materiae
principium esse

INTERROGANDI nota quem sibi locum postulet,
 uerbum ipsum significat. in dolore autem, & in
 admiratione, si quis unico puncto, non interrogan-
 di nota, utetur meo iudicio recte faciet, ut in hoc
 exemplo: Quanta calamitas impendet reip.
 & in hoc: Quantas utilitates humano generi
 philosophia peperit. Interdum, licet manifesta
 interrogatio sit, Interrogandi tamen nota non uti-
 mur, ut, cum sententia usque eo producitur, ut il-
 la interrogandi uis, quae primis uerbis agnosce-
 batur, longiore paullatim spatio deminuta, eua-
 nescat. probetur exemplo: An tu putas esse bo-
 nos uiros, qui amicitias utilitate sua co-
 lunt, nihil ad humanitatem nihil ad ho-
 nestum, referunt; nec libenter ea curant
 quae ego nisi curarem praeter cetera, pror-
 sus me tua beneuolentia, in qua magnam
 felicitatis meae partem soleo ponere, in-
 dignum

dignum putarem

DE PARENTHESI pauca dicam. unum hoc tacere non possum, inepte facere, qui haec parenthesi includunt, Vt puto, Vt res indicat, Vt a maioribus accepimus, Quod equidem facile intellexerim, & similia; quae si semicirculo distinguantur, aut saltem puncto & semicirculo, satis erit. Parenthesi includi oportet ea quae nec sententiae partes sunt, nec ab ullo aut antecedente, aut subsequente uerbo reguntur: nec, si absint, detrimenti quidquam patitur sententia

DE ACCENTIBVS non sunt iteranda, quae iam diximus in littera A

NE ILLVD quidem negligemus, ut, quantum in nobis est, studiosis Orthographiae consulatur. animaduerti multos errare in diuidendis uerbis: quod in angustis librorum impressorum paginis fieri necesse est. Sed haec in simplicibus uerbis aperta cognitio est: nisi si quis ita hebeti ingenio est, ut syllabas ipsas non internoscant. in compositis autem plus requiritur industriae. quo de genere nihil possum praecipere, si, unde composita uerba sint, ignoretur. quod si compositionis origo pateat, simul diuisio syllabarum patebit. addam tamen exemplum. Exsules si diuidendum sit numquam ita diuidam, Exsules. cum enim

N 4 Exsul

Exsul, quasi Extra solum, dicatur; quis non intelligit, primam syllabam, Ex, non E, faciendam esse Sic Specto duabus syllabis ita diuido Specto, non Spec to. id cognoscitur in uerbo primitiuo, Specio a cuius supino deriuatum est Specto. Item, Distingo multi prauè diuidunt, Dis tringo: cum sit diuidendum hoc modo, Di stringo. siquidem a Di et stringo manifestè componitur. Huiusmodi sunt innumerabilia: quorum syllabas non incienter separabit, qui ad compositionis originem animum referet

EX

IN.

I P I

SVMP TA
EXPAVLLI. PATRIS
COMMENTARIO
IN. EPISTOLAS. CICERONIS
FAMILIARES
EPISTOLARVM. LIB. I I

EXTRAVAL. PATRIS
COMMENTARIO
IN EPISTOLAS CICERONIS
FAMILIARES
EPISTOLARUM LIB. I.

liqu
ri fi
dup
per
Prima
iter
Secun
mun
Tertia
xi,
Quar
no
me
Quin
Sexta,
ne f
Septim
Octav
hi per
hi
Non
pi
Deci
qu
Vnd
co

20
ET ER ES Numerorum notas uariarunt, primum quinto loco deinde decimo, mox quinquagesimo, tum centesimo, eodem in reliquis ordine conseruato, mutato numeri signo, quoties numerus a quinario ad duplum, & a duplo rursus ad quinarium peruenisset

Prima nota fuit i, unus, usque ad quattuor iterata

Secunda nota, v, quinque, in quinario primum numero uariata

Tertia, x, decem, in duplo quinario, ut iam dixi, mutationem recipiens

Quarta, l, quinquaginta, aucto post tertiam notam, idest post x, in quincuplum numero

Quinta, c, centū, duplicato quinquagenario

Sexta, ɔ, quingenta, & hic quincupli ratione seruata

Septima, cɔ, mille, habita dupli ratione

Octaua mutatio fuit, cum ad quinque millia peruenissent. nam, ne toties iterarent, cɔ his notis usi sunt, ɔɔ, quinque millia

Nona mutatio, a quincuplo in duplum, recepit has notas, ccɔɔ, decem millia

Decima, a duplo in quincuplum, ɔɔɔ, quinquaginta millia

Vndecima, & ultima, a quincuplo in duplum cccɔɔɔ, centum millia

Nec

Nec ultra notarum mutatio progressa est. Ita
sunt omnino undecim variae, deinceps a
nobis demonstratae, tamen iterandae

I, unus
v, quinque
x, decem
L, quinquaginta
c, centum
D, quingenta
M, mille
I⁵, quinque millia
II⁵, decem millia
I⁵ D⁵, quinquaginta millia
II⁵ D⁵, centum millia

Quam cognitionem legentibus non iniucun-
dam fore, sum arbitratus

Hoc etiam adiungam, a primo nota, I, ceteras
omnes fluxisse. nam, v, duae primae notae
sunt, infima parte coniunctae

Item, x, est quinarij numeri nota duplicata
cum duae, v, in acuto angulo coniugantur
At L, quid est, nisi prima illa nota, I, recta
& altera prostrata, simul iunctae? quo si ad-
dideris in summa parte aliam primam no-
tam, item prostratam, fiet centum. non
enim priscis temporibus, pro Centum, scri-
bebant, c, quod ad aetatem nostram per-
mansit: sed, I, quae erant tres primae no-
tae consociatae, una recta, duae prostratae
cum recta coniunctae, una in superiore
parte

part
fecer
men
proft
gura
do
uaria
ctae
nam
cio,
Mille
nota

20
parte, altera in inferiore. Quingenta uero
fecerunt, addita ad tres notas, quas proxi-
me nominaui, quarta recta, cum duabus
prostratis coniuncta, hoc modo \square qua fi-
gura duplicata, fecerunt Mille, hoc mo-
do $\square\square$. unde postea, librariorum arbitrio
uariae notae, quae, Mille, significarent, fa-
ctae sunt: quarum nonnullas ostendemus
nam ex \square fieri coeptum est, ∞ , & ω , &
 CIC , & CI , unde M deriuatum, quo pro
Mille hodie quoque utimur: cum olim
nota fuerit, non littera

parte, altera in inferiore. Quingenta vero
 fecerunt, additis ad tres notissimas proximas
 memoriam, quarta recta, cum duabus
 prolatas continens, hoc modo II qua fi-
 gur duplicata, fecerunt Mille, hoc mo-
 do III, unde posses, librorum arbitrio
 usque ad quatuordecim, Mille significarent, fa-
 ctas sunt prout nonnullis ostendimus
 nam ex II fecit copiam est, eo, & e, &
 cio, & CIO, unde n. denarium, quo pro
 Mille nobis quodque utitur: cum olim
 nota fuerit, non interea

KALE

E.

Int

V E T V S.
KALENDARIVM . ROMANVM
E . MARMORE . DESCRIPTVM

In Aedibus Mafaeiorum

Ad Agrippinam

In tabula marmorea, superne fracta

KALENDARIVM . ROMANVM

ET MARKMORE . DESCRIPTVM

In Aethiopia Masariensis

manipulus Agrippinus

In Aethiopia Masariensis, superne fides

A.K.I
B.F
C.C
D.C
E.NC
F.F
G.C
H.C
A.AG
B.EN
C.CA
D.C
E.EIL
F.EN
G.CA
H.C
A.C
B.C
C.C
D.C
E.C
F.C
G.C
H.C
A.C
B.C
C.C
D.C
E.F
F.N
G.C
XXX

A. K. IAN. P	H. K. FEB. N
B F	A N
C C	B N
D C	C N
E NON. F	D NON
F F	E N
G C	F N
H C	G N
A AGON	H N
B EN	A N
C CAR. N	B N
D C	C N
E EID. N	D EID. N
F EN	E N
G CAR	F L V P E R. N
H C	G N
A C	H Q V I R. N
B C	A C
C C	B C
D C	C C
E C	D F E R A L. F
F C	E C
G C	F T E R. N
H C	G R E G I E. N
A C	H C
B C	A E N
C C	B E Q. N
D C	C C
E F	X X I I X
F N	
G C	
I X X X	

D. K. MAR. N ^o	C. K. APR. N ^o
E F	D C
F C	E C
G C	F C LVDI
H C	MATRI. MAG
A N ^o HOC. DIE CAESAR	G NON. LVD
PONTIF. MAXIM. FACT. EST	H N ^o LVDI
B NON. F	A N LVDI
C F	B N LVDI
D C	C N LVDI
E C	D N LVD. IN. CIRC
F C	E N
G C	F N LVDICERERI
H EN	G EID. N ^o LVDI
A EQ. N ^o	H N LVDI
B EID. N ^o	A FORD. N ^o LVD
C F	B N LVDI
D LIB. N ^o	C N LVDI
E C	D N LVDI
F QVIN. N	F CER. N. LVD
G C	IN. CIRC
H C	F N
A N	G PAR. N ^o
B TVBIL. N ^o	H N
C Q. REX. C. F	A VIN
D C	B C
E C	C ROB. N ^o
F N ^o HOC. DIE CAESAR	D F
ALEXAND. RECEPIT	E C
G C	F N ^o LVD. FLOR
H C	G C LVDI
A C	H C LVDI
B C	XXX
XXXI	

A. K.
 BFC
 CC
 DC
 EC
 FC
 GNO
 HF
 ALEM
 BC
 CLE
 D N^o
 ELEM
 FC
 GEID
 HF
 AC
 BC
 CC
 DC
 EAG
 FN
 GTV
 HQ
 AC
 BC
 CC
 DC
 EC
 FC
 GC
 XXX

A. K. MAI. N

B F COMP

CC

DC

EC

FC

G NON N

HF

A LEM. N

BC

C LEM. N

D N LVD. MART.

IN. CIRC

E LEM. N

FC

G EID. N

HF

AC

BC

CC

DC

E AGON. N

FN

G TVB. N

H Q. REX. C. F

AC

BC

CC

DC

EC

FC

GC

XXXI

H. K. IV N. N

A F MART. CAR. MO

NET

BC

CC

D NON

EN

FN

G MENTI. IN. CA

PIT

H VEST. N. PR.

AN

B MART. N

CN

D EID. N

EN

F Q. T. D F

GC

HC

AC

BC

CC

DC

EC

FC

GC

HC

AC

BC

CC

DF

EC

XXX

F. K. IVL. N
 GN
 HN
 AN
 B POPLIE. N
 CNLVDIAPOLLIN
 DNON. N LVDI
 ENLVDI
 FN LVDI
 GCLVDI
 HCLVDI
 AN LVDI
 BCLVD. IN. CIR.
 CCMERK.
 DEID. N MERK
 EF MERK.
 FC MERK.
 GCMERK
 HLVCAR. N MERK.
 ACLVD. VICT. CAE
 SAR.
 BLVCAR. LVD
 CCLVDI
 DNEPT. LVDI
 ENLVDI
 FFVRR. N LVDI
 GCLVDI
 HCIN CIRC.
 ACIN CIRC.
 BCIN CIRC.
 CCIN CIRC.
 DC
 XXXI

EK. AVG. N
 FCFER. HOC. DIE
 C. CAESAR. HISP. VICIT
 GC
 HC
 ANON. F
 BF
 CC
 DC
 EN HOC. DIE CAESAR
 HISPALIN. VIC.
 FC
 GC
 HC
 AEID. N
 BF
 CC
 DC
 EPORT. N
 FC
 GVIN. F. P.
 HC
 ACONS. N
 BEN
 CVOLC. N
 DC
 EOPIC. N
 FC
 GVOLT. N
 HN H. D. ARAVICTO
 RIAE IN. CVRIA
 DEDIC. EST
 AF
 BF
 CC
 XXX

D. K. SEPT. N

B. K. OCT. N

HOC. DIE FER. NEP.

CF

E N

DC

F N

EC

G CLVDI. ROMANI

FC

H NON. F. LVD

GC

A FLVDI

H NON. F

B CLVDI

AF

C CLVDI

C

D CLVDI

CC

E CLVDI

D MEDI R.

F CLVDI

E AVGVST. N

G N LVDI

F FONT. N

H EID. N

GEN

A F. F. EQVOR. PROB.

H EID. N

B LVD. ROM.

AF

IN. CIRC.

BC

C C IN CIRC.

CC

D C IN CIRC.

D ARM. N

E C IN CIRC.

EC

F C IN CIRC.

FC

G C MERK.

GC

H C MERK.

HC

A C MERK.

AC

B N MER. H. D.

BC

C C AVGVSTI. NATA LIS

CC

LVD. CIRC.

DC LVD VICT.

D C

E C LVDI

E C

F C LVDI

F C

G C LVDI

G C

H C LVDI

H F

XXXI

A C

XXX

A. K. NOVEM. N

B

C

D

E NON. F

F FLVDI

G CLVDI

H CLVDI

A CLVDI

B CLVDI

C CLVDI

D CLVDI

E EID. N^o EPVL.

INDICT.

F F EQVOR. PROB.

G CLVD. PLEB. IN

CIRC.

H C IN CIRC.

A C IN CIRC.

B C MERK.

C C MERK.

D C MERK.

E C

F C

G C

H C

A C

B C

C C

D C

E F

F C

XXX

G. K. DEC. N

H

A

B

C NON. F

D

E C

F C

G C

H C

A AGON. N^o

B EN

C EID. N^o

D F

E CONS. N^o

F C

G SAT.

FERTAE

SATVRN.

H C

A OPAL. N^o

B C

C DIV. N^o

D C

E LAR. N^o

F C

G C

H C

A C

B C

C F

D F

E C

XXXI

BIS
PAVLLI. MANVTII
PATRIS
DE. VETERVM. DIERVM
RATIONE

SI. DVO dierum in genera distribui Annum oporteat, multifariam recte diuidetur, ut sic; An- nus constat ex Diebus uel Fastis, uel Nefastis aut sic: ex Diebus uel Festis, uel Profestis: aut sic ex Diebus uel Senatorijs, uel non Senatorijs: aut sic; ex Diebus uel Comitialibus, uel non Comitialibus. harum enim quattuor diuisionum, si separa- tim singulae considerentur, totū Annum quae- libet complectitur. Nos autem, cum de Diebus ea quae scitu digna censuimus, quaeq. ad Romanae historiae notitiā ualde pertinent, breuiter ostēde- re instituerimus; ex his diuisionibus utemur ea in qua quae maior pars est, (duas enim partes ha- bent singulae) ea, cum ea parte, quae in alijs diui- sionibus item maior est, cōparata, uberior aliquā- to esse cognoscitur. incipiemus igitur a nominatis in prima diuisione, Fastis, et Nefastis: quandoqui- dē Fasti, quae duarum primae diuisionis partium plenior est, plures in Anno sunt, quā quaecumq. pars in tribus reliquis diuisionibus latius patet hoc est, quā uel Profesti, uel non Senatorij, uel nō Comitiales. quod si quis opponat, in Kalēdario plu- res notatos esse dies littera C, quam littera F, un- de plures significantur Dies Comitiales, quam Fa-

O 4 sti; itaque

fi; itaque non recte me a Fastis, ut a plenore parte, exordiri: sciat, non a me Fastos modo uocari quos notatos littera F uidemus, sed omnes plane quibus fari tria uerba, Do, Dico, Addico, Praetori licebat: quorum e numero Comitiales erant, & ij, quos in Kalendario hae litterae demonstrant E N. N. P. Q. REX. C. Q. S T. D. F. P. quibus omnibus cum fari liceret; etiam si non id semper fieret; qua de causa notati sunt aliis litteris potius, quam F; ut indicetur, praeter Fari aliquid etiam fieri licuisse: non absurde mihi facere uideor, si ad Fastos, littera F notatos, qui quidem uere Fasti dici possunt, quod ijs aliud prorsus nihil fiebat, quo Praetor a iure dicendo impediretur, eos quoque dies aggrego, quibus, Fari semper quidem licebat, non tamen, quod liceret, fieri semper solebat. ut omnino tria essent genera, quibus de singulis agetur suo loco; primum Fasti ij, quibus fari semper & liceret, & solet; qui notantur littera F, suntq. omnes XXXIIX. hi & proprie erant Fasti, & toti: proprie quod per eos nisi cum aliquis casus extra ordinem interueniret, numquam Praetorius non dicebat; toti, quod, Fari, horis omnibus liceret. Alterum genus fuit; Fasti ij, qui & ipsi proprie Fasti erant, sed non toti; quod ijs quidem omnibus Fari, non tamen horis omnibus, liceret. erant autem hi, E N. N. P. F. P. E N. Q. REX. C. Q. S. T. D. quas litteras infra explanabimus. atque hi erant omnes LXV. Tertium genus Comitiales
fuere

fuere, casu Fasti, non proprie; quia, cum Comititia haberentur, tunc fari solum Praetor solebat hi modo toti erant Fasti, cum nulla scilicet Comititia haberentur; modo ex parte, cum haberentur illa quidem, sed minime per totum diem. hi CLXXXIV. erant. Nos igitur Fastos omnes uocamus; quibuscumque fari liceret, siue Fasti proprie, siue non proprie, essent. itaque, ab his profecti, paulatim progrediemur diuidendo, ut, qui nobis propositus est huius narrationis finis, eo perueniamus. Omnes Dies aut Fasti sunt, aut Nefasti: & Fasti, partim Festi partim Profesti: Festos plerosque partim Fastos, partim Nefastos fuisse; ut Quirinalia, Lupercalia, Terminalia; ex Kalendario cognoscitur. quibus enim Festis diebus, adscriptum est N, ii sunt Nefasti simul, & Fasti; Nefasti, priore parte; Fasti, posteriore Dies Feralia adscriptam habet F. qui festus proprie non fuit, sed gestandae ad mortuos cenae dicatus dies. quod quia non hora statuta fiebat; sed ut cuique commodum erat; ideo totus dies potuit esse Fastus. propterea, ut opinor, littera F notabatur. Festis porro diebus, non dubito, quin omnibus haberi Senatim licuerit. cuius rei exempla sunt in Antiquorum libris admodum multa, quam sollemne hoc non erat ut semper Diebus Festis Senatus haberetur; sed legitimum, ut haberi posset. sollemne autem illud, ac statum, ex more maiorum, ut Kalendis, Nonis, Idibus, haberetur. itaque in Kalendario neque Kalendis, neque

Nonis

Nonis, neque Idibus littera C, quae Comitiales dies significabat, per quos haberi senatus non poterat, neque diebus omnino ullis Festis adhaeret Profesti dies aut Fasti erant, aut Nefasti. & omnibus Profestis Nefastis haberi Senatum licebat Profastis autem Fastis non plane omnibus, sed ijs tantum, qui Comitiales non essent. quibus autem Profestis haberi Senatus poterat, ijs omnino Agi cum Populo non poterat. contra, quibus Profestis haberi Senatum non licebat, ijs Agi quidem cum Populo licebat, nec tamen semper agebatur: cum ea res ex eorum voluntate penderet, penes quos Populi cogendi potestas esset. non enim, quod licet, id etiam necesse est. Quod autem dixi, Comitialibus haberi Senatum non licuisse; declarant illa uerba, in epistola Ciceronis ad fratrem, quae tertia est, lib. II. Consecuti sunt dies Comitiales, per quos Senatus haberi non poterat. & illa in S. C. quod Coelius ad Ciceronem misit, Ep. fam. lib. IIX. Vtiq. eius rei causa per dies Comitiales Senatum haberent, S. Q. C. facerent. Quibus uerbis, quod extra ordinem a Senatu eo S. C. decretum est, id omnino fieri solitum non esse, dilucide constat. ita Senatus Fastis quibusdam haberi poterat, quibusdam non poterat: siquidem Comitiales inter Fastos iam retulimus. Nefastis autem haberi omnibus potuisse, iam diximus. Sane qui me torqueat, nodus est, mihi quidem per difficilis, in epistola ad Atticum lib. I. in qua, cum dixisset iam, Nam, cum dies uenisset rogationi ex S. C.

S. C.
Senatus
ferre
est,
beri
sunt
epistolae
C. n.
Pisone
uiam
& ei
ligion
Comitia
fuisse
stimo
enim
mis,
tionem
eius
deo
fuit
nus
cum
quibus
ceret
gem
nobi
vari
tiale
Fasti
non

- ” S. C. ferendae ; paucis post uersibus subiunxit
” Senatus uocatur. quod certe mos maiorum minus
ferre uidebatur. nam, si Rogationi ferendae dies
est, certe Comitialis est : quod si Comitialis; ha-
beri Senatum non licet : cuius rei testimonio
sunt ea, quae paullo ante recitauimus & ex
epistola ad fratrem uerba Ciceronis, & e S.
C. nisi si factum id extra ordinem dicamus ; ut
Pisonis Consulis iniquissimis conatibus ob-
uiam iretur : qui cum esset lator rogationis
& eius Rogationis, quam ex S. C. & de re-
ligione ferebat ; idem tamen erat dissuasor.
Comitialium magnus erat numerus : eosque
fuisse dies Fastos, quod supra dixi, ita exi-
stimo, ut mihi uidear affirmare posse. non
enim inani quadam coniectura, sed certa in pri-
mis, ut puto, ratione commoueor. nam in Ora-
tionibus Ciceronis, in Pisonem, de Prouin-
cijs consularibus, pro Sextio, mentionem ui-
deo fieri ea de lege, qua P. Clodius Tribu-
nus pl. sanxit, ut omnibus diebus Fastis Agi
cum Populo liceret. quo fit apertum, Fastis
quibusdam non id licuisse, quod, ut omnibus li-
ceret, lege Clodia sancitum est. quam tamen le-
gem non fuisse obseruatam, demonstratum est a
nobis in libro de Legibus Romanis. Nec uero ni-
rari satis possum ; cum Fastos aliquot fuisse Comi-
tiales, pateat ; qui uenerit in mentem Macrobio
Fastis, dicere, Lege agi licuisse, cum Populo
non licuisse ; Comitilibus autem utrumque li-
cuisse

cuisse. quorum alterum uere dictum constat, Comitibus, inquam, & Lege agi, & cum Populo licuisse: quia scilicet Comitiales erant de numero Fastorum: itaque et illud, omnium Fastorum commune habebant, ut Lege agi posse; et hoc praeter ea proprium, ut etiam cum Populo posset: Alterum autem de Fastis diebus, quibus ait lege agi licuisse, cum populo non licuisse, in prima parte uerum esse uideo; in secunda qui possit non esse falsum, haud facile reperio. qui enim Fastis agi cum populo non licet, cum Comitiales omnes fasti sint &, Comitibus agi licuisse cum populo, iam ostenderim? dixisset hoc modo: Fastis omnibus lege agi licet, cum populo non omnibus licet: nihil erat, quod reprehenderes: siquidem, quod docuimus, quibusdam Fastis agi cum populo poterat, quibusdam non poterat: quibus poterat, eos si quis Fastos, aut Fastos Comitiales diceret, non erraret; cum dies fuerit nullus Comitialis, quin idem & Fastus: sed Comitiales potius, quam Fasti, ut a reliquis Fastis proprio nomine distinguerentur; & Comitiales item potius, quam Fasti Comitiales, breuitatis causa, uocabantur. Verum quia libenter, quantum in me est, Antiquitatem soleo tueri; Macrobius, a quo multa didici, quasi gratiae referendae loco, ita conor excusare: ut cum Fastos nominauit, de ijs tantum intellexerit qui Fasti uulgo dicebantur, non etiam de ijs, qui etsi Fasti ipsi quoque erant, Comitiales tamen appellabantur. spectauit igitur non uerbi uim, quae
dies

dies
sue
con
bant
quib
uocab
se: cu
cum p
Comit
que. 2
die, no
re. cum
iudicib
ro. si u
Iudice
unum
caussa
misque
ter aliq
dum es
populo
ijs, qu
non ta
natur
primu
alijs lo
ad Qu
mnes
ge age
populo

dies omnes, quibus Praetor tria uerba sari posset
 siue Comitiales essent, siue non, complectitur; sed
 consuetudinem loquendi; quod Fastos nomina-
 bant eos, quibus tantum lege agi posset; cum eos
 quibus cum populo posset, Comitiales praecipuo
 uocabulo mallent appellare. Quaeritur hic fortas-
 se: cum Comitiales omnes essent Fasti; ijsq. &
 cum populo, & lege agi posset; cum populo, quia
 Comitiales; lege, quia Fasti; fieret ne simul utrum-
 que. Negatur. nam, etsi licebat utrumque eodem
 die, non tamen utrumque poterat eodem tempo-
 re. cum enim Populus in Forum conuenisset, quid
 iudicibus, aut litigantibus loci relinqueretur? por-
 ro, si uacaret locus, qui tamen posset Praetor, aut
 Iudices, in tanto strepitu, quantus coactae in
 unum locum multitudinis solet esse, eorum, qui
 causas agerent, orationes attentis auribus, ani-
 misque, ut par est, excipere sedata mente diligen-
 ter aliquid considerantibus opus est. itaque absur-
 dum est, credere, potuisse eodem tempore & cum
 populo agi, & iudicijs operam dari: sicuti Fastis
 ijs, qui Comitiales non erant, eodem quidem die
 non tamen eodem tempore, & Lege actum, & Se-
 natum esse habitum inuenio; sic, ut Lege ageretur
 primum, deinde Senatus haberetur. quod cum ex
 alijs locis, tum ex III. & XII. epistola libri II.
 ad Quintum fratrem intelligitur. Ergo, cum o-
 mnes Comitiales essent Fasti, non quia semper Le-
 ge ageretur, sed quia semper liceret, si modo cum
 populo non ageretur; (nec enim utrumque simul
 fieri

fieri, iam diximus) ita concludemus: Fastos, litte-
 ra F in Kalendario notatos, iurisdictionem omnes
 habuisti; Fastis, littera C notatis, & ius dici, &
 agi cum populo eodem die, non eodem tamen tem-
 pore, potuisse: ideoq. Fastos eos quoq. fuisse dico,
 non ex eo, quod fieret, sed ex eo, quod liceret.
 Haec de fastis: supersunt Nefasti. His omnino
 neque lege agi, neque cum populo licebat. cum
 enim opponantur Fastis, quorum e numero sunt
 Comitiales; eo iure, quod omnes Fasti, siue Comi-
 tiales, siue non Comitiales, habent, prorsus ca-
 reant necesse est. Festus etiā sic: Die nefasto apud
 „ Praetorem lege agere, religiosum erat. Caussas
 „ tamen agi, & Concionem haberi, & Legem pro-
 mulgari, licebat. nam neque Caussas agi, est Lege
 agi: neque Concionem haberi; aut, Legem promul-
 gari, est cum Populo agi. quae probare singula
 magni negotij non est. Agitur lege, cum Praetor
 tria uerba fatur, Do, Dico, Addico: qui est ulti-
 mus iudicij dies: cum uero caussis audiendis Prae-
 tor operam dat, Lege tunc non agitur. quare Fa-
 stos esse necesse non est omnes dies, quibus aut pro
 reo, aut contra reum dicitur: sed, Fastum eum qui
 dem esse, necesse est, quo Praetor, aut qui iudicio
 praest, cum consilio Iudicum sententiam ferre
 debet. itaq. in epistola III. libri II. ad Quinctum
 „ fratrem, Ad III. Idus, inquit, dixi pro Bestia, de
 „ Ambitu, apud Praetorem Cn. Domitium. Quem
 tamē diem (est autem III. Idus Februarij) Fastū
 non fuisse, Kalendariū indicat: notatur enim, ut

Nefastus

Ne-
 ab-
 lus
 cept
 te
 pulu
 die
 sto pa
 falli
 Popu
 Age
 ne al
 v. Ag
 magi
 fieri
 omni
 itaq.
 natu,
 quis, a
 gistrat
 is era
 c. au
 strati
 Foru
 cione
 pulo,
 Agi
 semp
 do: qu
 putu

Nefastus, littera N nec omnino de octo diebus, qui ab Idibus appellantur mense Februario Fastus ultimus fuit, ultimo tantum die, hoc est Idibus ipsis, excepto; qui Nefastus priore, Fastus posteriore parte fuit: notatur enim sic, NF. Conciones licet ad Populum haberentur, non tamen Comitiali tantum die, sed et fasto, qui Comitialis non esset, et Nefasto pariter haberi poterant. nolo enim quicquam in eo falli, quia fortasse, Agi ad Populum, & Agi cum Populo idem esse videatur: quae diversa sunt. nam Agebatur ad Populum, cum ad Populum concione aliquis habebat, ut Gellius docet lib. XIII. c. V. Agebatur autem cum Populo, ut ait Festus, cum magistratus ad Consilium aut Comitiam, vocabatur. quae fieri Comitiali dumtaxat die licebat. Concionari autem omnibus aequis diebus licuisse, exempla demonstrant. itaque quoties aliquod S. C. erat factum, dimisso Senatu, & S. C. ad populum recitato, magistratus aliquis, aut etiam privatus Senator, Concione ei a magistratu data, ad Populum verba faciebat. nec tamen is erat dies Comitialis. nam Comitialibus fieri S. C. aut omnino Senatum haberi non potuisse, demonstratum est. et Festus haec aperte distinguit, cum ait Forum est, in quo iudicia fieri, Cum Populo agi, Conciones haberi, soleant. Quo die igitur, Agi cum Populo, eodem, Agi apud Populum, licebat: quo autem Agi apud Populum, eodem, Agi cum Populo, non semper licebat. Exempla sibi quisque notet in legendo: quod facillimum est: sunt enim infinita. utaque puto me facere non inepte, quod is recitantis

quae

quae passim exstant, conterendum mihi tempus
 esse non existimem. Illud addendum unum uide-
 tur: Cum aduocabatur Concio, ut Populus aliquid
 suffragiis, rogante Mag. stratu, scisceret; tunc
 actum esse cum Populo, non ad Populum: cum
 uero Magistratus, aut etiam priuatus aliquis, ma-
 gistratu ei Concionem dante, ad Populum uerba
 faciebat, non ut suffragia deinde ferrentur, sed ut
 aliquid exponeretur; tunc non cum Populo, sed
 ad Populum actum esse. Aliud est igitur, Habere
 Concionem: aliud, Aduocare Concionem. Habere
 Concionem est Agere ad populum: Aduocare con-
 cionem, si aduocatur, ut suffragia ferantur, est
 Agere cum populo. ideo scripta sunt haec, apud
 „ Macrobius lib. I. Sat. Iulius Caesar Auspicio-
 „ rum lib. XVI. negat, Nundinis Concionem ad-
 „ uocari posse, id est, Cum populo agi, ideoq. Nun-
 „ dinis Romanorum haberi Comitia non posse. Ad-
 dita enim sunt illa uerba, Id est, Cum populo agi
 quia non semper, Concione aduocata, cum Populo
 agebatur, sed interdum ad Populum diutaxat
 Nundinis autem, cum Populo quidem agere
 non licuit; ex quo sequebatur, ut Comitia haberi
 non possent: ad Populum autem agere, hoc est con-
 cionem habere, certe licuit. non enim aduersatur
 illud quod a Cicerone scriptum est, lib. I. V. ad At-
 ticum: Ante diem X. Kal. Nundinae: Concio bi-
 duo nulla. Quibus uerbis, id quod factum non est
 non id, quod non licuit, ostenditur. nam, cum habe-
 ri Nundinis comitia non possent, quod non ex
 Macrobio

Macrobio tantum, uerum etiam ex Plinio lib. XIIIX. cap. III. cognoscitur: propterea ne concionandum quidem P. Clodius, Appius, Metellus putauerunt; qui proximis diebus, Comitiorum causa, Conciones habuerant. Superest de Lege promulganda. id enim de tribus, quae proposuimus, erat tertium. Ferendae Legis, et Promulgandae non eadem ratio fuit. Ferebatur die tantum Comitiali; Promulgabatur etiam non Comitiali siue Fastus, siue Nefastus esset. itaque C. Cato Tribunus pl. rogationem de abrogando Lentulo imperio, die non Comitiali, promulgauit. cum enim & post I V. Nonas Februarij, & ante IIX. Idus eiusdem mensis promulgauerit: quod ex epistola I I I. libri I I. ad fratrem colligitur: Comitiali die promulgare non potuit, ac ne Fasto quidem. primi enim duodecim Februarij dies Nefasti omnes fuerunt. Haberi autem Senatum per Nefastos omnes, licebat: nec per omnes tamen sed tantum, cum res postularet, habebatur; eorum Magistratum, quibus id iuris erat, arbitrati. ita Senatus in hoc praestare Populo uidebatur: quod agi cum populo per unum modo dierum genus, hoc est, per Comitiales, quae Fastorum pars erat haberi autem Senatum per duo genera, hoc est, & per Fastos eos, qui Comitiales non essent, & per Nefastos omnes, licebat. Erant praeterea Dies aliquot promiscui; quibus totis lege agi, neque omnino licebat, neque omnino non licebat; sed partim Fasti erant, partim Nefasti. horum tria erant

T genera

genera: alij. prima & postrema diei parte, Nefasti, media Fasti; qui dicebantur Intercisi; et in Kalendario his duabus litteris notatur, EN: quod est Endotercisi, pro Intercisi. Veteres enim Endo pro In usurpabant. itaque dixit Cicero lib. II. de legibus: Quos endo caelum merita uocauerint. Et Festus notat, Endotium pro, initium. Varro autem lib. III. de re Rust. Endo suam domum. Alij priore parte Nefasti, posteriore Fasti: qui notantur ipsi quoque duabus litteris, NP, sed coniunctis, hoc modo NP: quod ualet, Nefastus primo, cuiusmodi fuisse dies fere omnes Festos, inspecto Kalendario, cognoscitur. Nonnulli. priori parte Fasti, posteriore Nefasti: qui notatur sic, F. P. quod, Fastus primo significat. quo ex genere uidemus in Kalendario Vinalia fuisse. Dies eos, qui priore parte aut Fasti erant, aut Nefasti, de Veteribus, quod meminerim, nemo nominat. de Fastis autem media diei parte hoc est de Intercisis, Varro sic lib. V. de lingua Lat. Intercisi dies sunt per quos mane & uesper est Nefas medio tempore, inter hostiam caesam, & exta porrecta fas: a quo, quod fas tum intercedit, Intercisi dies; aut quod Intercisum nefas. Patet iam, his litteris, quae sunt in Kalendario, F. N. C. F. P. NP. EN, sex dierum genera significari, Fastos, Nefastos, Comitiales, Fastos primo, Nefastos primo, Intercisos. Quod si tui ueniat in mentem, hac duarum litterarum conexione N non significari, quod nos diximus, Nefastus primo sed potius, Nefas Praetori: huius opinionem argumen-

gumentum primo e coniectura, uel ex ipsa potius ut ego sentio, ratione ductum, deinde etiam Historiae ueteris infirmat auctoritas. argumentum est hoc. Nemo, cui pauciora sufficiunt, pluribus utitur quid opus erat, ut ij Dies, quibus adscriptum uidemus N, Nefasti esse indicarentur, duas potius litteras, quam unam, apponere? Cui NP, inquam, non N? praesertim cum Nefasti dies omnes hac una littera, N, notentur: sicuti & Fasti, eorum quasi aduersarij, una littera, F, demonstrantur. Age, dicat aliquis, leue hoc esse, planeque nugatorium argumentum. quod sane mihi uidetur contra quid Ciceroni respondebitur? mendacij ne, & falsitatis, quasi testem corruptum, aut inscientem, arguemus non ita, ut opinor, quisquam desipiet. Sunt igitur

„ haec in Epistola, Risi, Ciceronis uerba, libro. II. ad
 „ fratrem: Cognosce nunc Idus. Decimus erat Coelio
 „ dies. Domitius ad numerum indices non habuit. Quibus uerbis, cum Idus Februarij de quibus Cicero loquitur, Fastum ex parte diem fuisse, satis constet: quandoquidem eo die Praetor Domitius, ut de reo cognosceret, sententiamque ferret, in Forum descendit: sequitur, ut N, quod Idibus omnium mensium, exceptis Iunijs, in Kalendario adscriptum uidemus Nefastus dies omnino significari non possit. Eodem in libro altera est Epistola, quae sic incipit: Sextius noster absolutus est ad 11. Idus Mart. qui dies, si eo die Sextius absolutus est, certe Nefastus plane non fuit, fuit autem, cum ei sit adiunctum, priore quidem parte Nefastus, posteriore autem Fastus: sic

uti & idus Februarij, de quibus proxime diximus. & omnes dies, quibus in Kalendaris NP appositum animaduertimus. Aggrediamur nunc quando & de Dierum ratione, & de litteris, eos significantibus, satis multa, atque etiam, ut arbitramur, satis uera dicta; alias, quae in Kalendario sunt, litteras; aut concisas, eoq. obscuriores dictiones interpretari: ut, quos Antiquitas capit eorum commodo pro nostra uirili parte consulamus.

KALEN-

229

KALENDARIII. ROMANI
EXPLANATIO

F. *Fastus dies*

C. *Comitalis*

N. *Nefastus*

I A N.

NON. *nonae*

AGON. *Agonalia. Ovidius*

EN. *Endotercisus; pro, Intercisus*

CAR. *Carmentalia: quod sacra tum, & feriae*
Carmentis. Varro

EID. *Idus*

F E B R.

LUPER. *Lupercalia: quod in Lupercali Luper-*
ci sacra faciunt. Varro

QUIR. *Quirinalia: a Quirino; quod huic Deo*
feriae ad Q. fratrem lib. 2.

FERAL. *Feralia. ab inferis, & Ferendo, quod fe-*
runt tum Epulas ad sepulcrum, quibus ius ibi Pa-
rentare

TER. *Terminalia: quod is dies Anni extre-*
mus constitutus. duodecimus enim mensis fuit Fe-
bruarius

REGIF. *Regifugium. Ovidius. quamquam est*
inter Cuidium, & Kalendarium, de Die Regifugij
controversia. ille enim assignat ei Februarij diem

P 3 XXIII

XXIII, in Kalendario autem uideo ad XXIV. esse appositum. nec sane, si modo Regifugij dies N fuit uidetur esse potuisse die XXIII, hoc est Terminalibus; qui N dies fuit. alioqui dies idem & N & N fuisset

EQ. Equiria. Varro, Festus, Ovidius

M A R T.

LIB. Liberalia. Varro

QVIN. Quinquatrus. Varro

TVBIL. Tubilustrū: quod eo die in Atrio sutorio Sacrorum Tubae lustrantur. Varro l. v

Ovidius lib. 2. Fast. & Festus

Q. REX. C. F. Quando Rex Comitauit, Fas. Varro, Festus

A P R.

CIRC. Circenses

FORD. Fordicidia: a Fordis bubus. Bos forda, quae fert in uentre, quod ea die publice immolantur boues praegnantes in Curijs. complures a Fordis caedendis Fordicidia dicta. Varro libro. v. Ouid. l. 4

CER. Cerialia. Varro

PAR. Parilia: a Pariendo, ut ait Victorinus Afer Alij, Palilia, a Pale; quod eo die Feriae ei deae fiunt. Varro l. v. Ovidius lib. xv. Fast. Festus in uerbo, Pales; & Parilibus. Tibull. el. 6. lib. 2. Propertius in iv.

VIN. Vinalia: a Vino. Varro

ROB.

ROB. Robigalia: dicta ab Robigo, secundum sege
tes. Varro

FIOR. Floralia. Ovidius, Plinius

M A I.

COMP. Compitalia

LEM. Lemuria. Varro, Ovidius

LVD. MART. IN CIRC. Ludi Marti in Circo. Ovi
dus

Q. REX. C. F. Quando Rex comitiauit, fas

I V N.

MART. CAR. MONET. Marti, Carnae Deae, Mone
tae Iunoni. Macrobius, Ovidius

IN. CAPIT. In Capitolio

VEST. N F. PR. Vestae, Nefas Traetori

MAT. Matri Martiae Ovidius

Q. S T. D F. Quando Stercus defertur. Varro, Fe
stus, Ovidius

I V L.

POPLIF. Poplifugium; pro, Pupulifudium

APOLLIN. Apollinares

MERK. Merkatus

VICT. CAESAR. Victoriae Caesaris

NEPT. Neptunalia

FVR. Furinalia

A V G.

FER. Feralia

HISP. VIC. *Hispaniam uicis*PORT. *Portunalia*VIN. F. P. *Vinalia. Fas Praetori. Varro, Plinius*CONS. *Consualia. Plutarchus*VOLC. *Volcanalia. Varro*OPIC. *Opiconsua. Varro*VOLT. *Volturnalia. Varro*

H. D. ARA. VICTORIAE. IN. CVRIA. DEDIC.

■ ST. *Hoc die Ara Victoriae in Curia dedicata est*

S E P T.

FER. NEP. *Feriae Neptuno*F. EQVOR. PROB. *Feriae Equorum probando-
rum. Valerius Max. lib. II*LVD. CIRC. *Ludi Circenses, in Augusti die na-
tali. Suetonius, Dio*

O C T.

MEDITR. *Meditrinalia*, a *Meditrina Dea*
*Varro*AVGVST. *Augustalia*FONT. *Fontinalia. Varro*ARM. *Armilustrum. Varro*

N O V.

EPVL. INDIGT. *Epulum indictum*LVD. PLEB. IN. CIRC. *Ludi Plebei, in Circo.*
Suetonius

D E C.

AGON. *Agonalia*

S A T.

Explanatio

33

SAT. Saturnalia. Macrobius

OPAL. Opalia. Varro, Macrobius

DIV. Diualia. Diuae Angeronae dies festus. Is
dies a Varrone lib. v. de ling. Lat. appellatur Ange
ronalia, ab Angerona, cui sacrificium fit in curia. Ma
crob. Saturn. I. XII. Kal. Ian. feriae sunt diuae An
geronae cui Pontifices in sacello Volupiae sacrum
faciunt

LAR. Larentinalia. Varro, Ovidius, Plutarchus

DE . VITIATA
V O C A L I V M
A C . D I P H T H O N G O R V M
P R O L A T I O N E

A L D I . P I I . M A N V T I I . R O M A N I

A V I

Πάρεργον

se
to
to
is
ue
ma
ac
ne
eff
Na
I i
est
ma
pro
bar
mu
fun
ut
adr
mu
pri
tet
tur
uo
his

Porro
Et son

o c loco non uidetur silentio prae-
 H tereundum, quod de Aī diphthon-
 go hic scribitt, his uerbis. Ἡ γὰρ δὲ
 σει μακρὰ ἐλάττων ὅτι τῆς φύσει μακρᾶς ἐπεὶ καὶ Α
 τὸ φύσει μακρὸν μᾶζόν ὅτι τῆς Α διφθόγγου τῆς ἐχέουσιν
 τὸ Ι ἐκφονεῖται. ὁ γὰρ τριῶν ἔργον δύο σφραττωτῶν
 ἰσχυροτέρως ὅτιν ἐκείνων. Quandoquidem
 uel hinc colligi potest, Aetate nostra, &
 maiorum, ab hinc annos octingentos,
 ac plus eo, perperam Diphthongos om-
 nes, & pronunciari, & pronunciatum
 esse, praeterquam Au, & Eu, apud Graecos
 Nam apud Nos & illas perperam. Si enim
 I in Aī diphthongo ἐκφωνητέον, ut supra
 est scriptum, uidelicet A natura longum
 maius esse Aī diphthongo, quae I quod
 pronuncietur, habeat, perperam, ac bar-
 bare eam nunc proferimus, cum E legi-
 mus. Nam & A & I in ea sonum habere
 suum debent confusum in unam syllabam
 ut ab A incipias, & in I desinas, quem-
 admodum in Au & Eu diphthongis faci-
 mus. Praeterea, Diphthongos omnes pro-
 prias hoc modo pronunciandum esse, pa-
 tet ipso nomine. Diphthongus enim dici-
 tur, quod duos φθόγγους, hoc est sonos &
 uoces habeat. id quod & Terentianus ait
 his Trochaicis

Porro uocalem secuta, uim tenet uocalium

*Et sonos utrosque iungit: unde Diphthongos eas
 Graeciae*

*Graeciae dicunt magistri, quod duae iunctae simul
Syllabam sonant in unam, uiq. gemina praeditae*

At si A, E; O, & E, I; & O, v, legas ut
nunc barbare legimus, non diphthongos
sed monophthongos pronunciando facies
cum sonum utriusque, quae in diphthon-
go propria est uocalis, iungere debeas in
unam syllabam. Nam I in O, diphthongo
propria ἐκφωνούμενον dicitur a Grammati-
cis: contra ἀκφωνήτων in Diphthongo im-
propria. Atqui, si A, E sonat, nec A, nec I
profertur. & etiam in O, diphthongo ἐκφω-
νούμενον, quemadmodum in A, & in E, diph-
thongis, esse debet, ut ab O paruo inci-
pias, & desinas in r. Sonum autem O,
diphthongi, idest V, ut nunc male pronun-
ciamus, & uocalem apud antiquissimos ha-
buisse, existimo. Signum est, quod nunc
quoque, quod Graeci Δύο, nos Duo dici-
mus; & quod illi Μῦς, Θύλη, Ρωμυλος, Nos Sus
Mus, Thule, Romulus dicimus; & alia id
genus sexcenta. Eodem modo H & α & E
& O non recte pronunciamus. Nam H &
E proximum, ac paene eundem sonum ha-
bere debent, hoc est E, ut H proferas cla-
rius, & sub palato, E uero minore sono in
guttore. Exempli gratia, ut H proferas ut
E, Latine loquens, in dictione, *Debes*. E
uero, ut E in dictionibus hisce uulgari-
bus, *Che dice, Che pane mangia, Che uino be-*
ne,

ue, cum barbare loqueris, ut nunc uulgus.
 Sic Ω magnum proferendum . ut in di-
 ctione *Bono*, cum Latine nunc loquimur.
 Nam apud Antiquos nostros O breue, &
 O longum non eundem sonum habuisse,
 existimo; O uero paruum, ut O, in eadem
 dictione *Bono*; si, ut uulgus, dixeris, E *bo-*
no homo, & mio amico . Sic eas litteras pro-
 nunciari debere, Terentianus praecipit,
 cum dicit

Litteram namque E uidemus esse ad η τ α proximam
Sicut O ϵ , Ω uidentur esse vicinae sibi

Temporum momenta distant, non soni natiuitas

H praeterea non I, sed E longum, sonare de-
 bere, ostendit etiam Eustathius, in Home-
 rum, inquiens: Βῆμιμητόν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς
 Idem . Βῆβῆ φωνῆς προβάτων σημαντικόν . καὶ φέρε-
 ται τὰρ Αἰλίῳ Διονυσίῳ χρῆσις Κρατίνε τοιαύτη . ὃ
 δ' ἡλίθιος ὥσπερ προβάτον βῆβῆ λέγων ἐαδίζει . O-
 ues uero non Vi Vi, ut nunc Βῆ Βῆ bar-
 bare pronunciamus, sed Be Be Balant; &
 est Balant, pro, Belant, a Βῆ, mutatione
 H in A dorice, ut Μῆτηρ, mater . Vnde
 & id colligimus, & sic pronuncianduum, ut
 B apud Nos profertur, non ut V conso-
 nans, uel F digamma Aeoli cum . Alpha igi-
 tur, & Beta, & Graecis ipsis dicendum,
 ut Nos dicimus, non Alpha, & Vita.
 id quod ex Hebraeis acceptum est; qui,
 Aleph, & Beth, non Vith dicunt . Sed
 de

de his in Fragmentis nostris longe plura.
 Vbi etiam, Γ, Κ, Λ, Ν, sequente Ι, uel Υ, uel
 Ε; uel Ο; perperam a Graecis nunc pro-
 nunciari, ostendimus; sicut apud Nos, &
 diphthongos omnes, & C, & G, sequente
 Ι, uel Ε, & Ti, sequente uocali

D

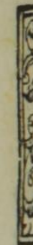
A

DE EPISTOLIS
COMMENTARIUS

ALDI. MANVTII
PAVLLI. F.
ALDI. N.

Ad M. Antonium Muretum,
amicorum κορυφαῖον .

2

en
pate
med
adm
cui
ri p
id
rale
niam
uel
cum
Str
can
pu
got
rog
Flo
nan
uit
fus

PISTOLARVM omnium quae materia sit, quae que nos hortentur saepe, interdum etiam impellant ad scribendum caussae, diu saepe ac perattente cogitavi. artem

enim quasi quandam, quae uiam ad inuentionem patefaceret, inuenire cupiebam. Atque in hoc meditandi studio cum occurrissent plurima, eaq. admodum diuersa; tandem aliquando, inspecta rei cuiusq. natura, atq. ui, adduo quaedam capita referri posse omnia uisum est: quorum alterum Graece ἠθικόν, alterum πραγματικόν, uocatur, nos morale, & negotiale possumus appellare. omnium enim epistolarum argumenta uel a negotio uel ab officio, tamquam a duobus fontibus, deducuntur. Negotiales, quo res in statu sit, siue nostra, siue aliena, siue priuata, siue publica, significant. nec, si quae sunt, in quibus aliqua de re disputatur, ab hoc genere disiungo. nostrum enim negotium uidetur esse, si ultro scribimus; aliorum, si rogati. quamquam disputationes remouet ab Epistola scriptor egregius Demetrius, ac non Latini nam Varro quaestiones multas Epistolis explicauit, ut Gellius, & Carisius docent: & Valgius Rufus, ut idem Carisius ostendit, scripsit de rebus per

Q 2 episto-

epistolam quaesitis . Morales officium potius quam negotium, continent . quod genus late patet. hinc enim emergunt, quaecumque aut humanitatis, aut benevolentiae , aut alicuius omnino virtutis aliquam significationem habent; ut commendaticiae, consolatoriae, laetitiam , aut dolorem indicantes, admonentes, hortantes , querentes, obiurgantes, gratias agentes, & , ut summam complectar , quae materiam a negotio non sumunt . Tertium quoddam genus , ex utroque mixtum , reperiri , non negauerim : sed hoc ut aequaliter ex utroque constet , idest ut eae causae, quae ad scribendum adduxere, graues aequae sint , nec morales negotialibus, aut negotiales moralibus uincantur , perquam raro solet euenire quod si morale , aut negotiale in epistola mixta excellat; (quod autem, ut ea scriberetur, uehementius impulit, id dico excellere) quis dubitet, quin, quae res in ea plus habet ponderis, eadem ei nomē tribuat? Non enim in assignādo genere uel partes numerandae sunt, uel longitudinis habenda ratio est : possunt esse plures morales partes, quam negotiales; aut, si pauciores sint, uel una esse longior, quam negotiales omnes: nec tamen ad morale genus epistola pertinebit . quo enim (ut iam dixi) praecipue adducimur ad scribendum, id siue multis, siue paucis uerbis exponatur, epistolas facit aut negotiales, aut morales. At morales quidem in simplici plerumque uersantur argumento; suisq. quasi finibus contentae, negotialem

gotialem materiam non attingunt: negotiales contra, non quia necesse sit, sed quia deceat, morale saepe aliquid assumunt. Possum probare exemplis, possum auctoritate eorum, qui de epistolis praecepta tradiderunt: sed ipsa quoque in promptu ratio est. quis enim, cum scribit, quod uel sua uel eius, ad quem scribit, intersit, aliquam rei perficiendae cupiditatem non exponit? quis ad ea quae restant, curam, & diligentiam non pollicetur? quis aut, confecto negotio, non laetatur, aut desperato, non dolet? quae interdum grati animi humanitatis quidem semper signa sunt. Moneor etiam non leuiter auctoritate Demetrii, scriptoris accurati in primis, & docti: Πλείστον, αὐτὸς ἔχει τὰ τὸ ἡθικὸν ἢ ὁπισθολὴν, ὡς περ καὶ ὁ διὰ λόγους σχεδὸν γὰρ εἰκόνα ἐκαστος τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς γράφει τὴν ὁπισθολὴν.

Exempla uero Ciceronis ad Lentulum scriptae epistolae suppeditant. negotiales enim omnes ferre sunt: & his tamen morales Cicero sententias libenter admiscet, nimirum officii causa; ut, in patriam opera, ac uirtute Lentuli reuocatus, tanti beneficii memoriam, & remunerandi studium declaret. fortasse etiam, ut ingenio ualebat, ad officium artem adhibuit. nam, quia morales in primis ad conciliandam beneuolentiam idoneae sententiae sunt; iccirco, futurum intelligens, ut negotialem primae epistolae partem, id est narrationem, Lentulus non admodum libenter legeret, quippe quae aduersa paene omnia, & inclinatam rem ostenderet; eam molestiam morali principio

leniendam putauit. ad leniendum autem, si cetera deficient, ipsa tamen amoris, & grati animi significatio multum ualet. & grata uoluntas societate quadam eiusdem doloris ostenditur. dolor autem Ciceronis, in Lentuli causa susceptus, quod singulari quodam studio ualde tamen non proficiat, cum ex ipsa sententia, & ex hoc toto orationis ambitu, tum uero maxime ex primis uerbis, unde oritur sententia, colligitur. Ego omni officio, ac potius pietate. nā et in, Ego uis est; & augetur in, Omni officio; & cum mulatur demum correctione proxima, Ac potius pietate. officium enim amoris experts esse potest, & communiter in omnes conuenit: nomen autem pietatis quiddam etiam grauius, quam amor, significat: itaque non communiter in omnes sed proprie conuenit in deos, quibus omnia debemus: deinde in patriam, atque in parentes; quorum caritas proxime accedit ad deos: tertio loco, erga omnes propinquos: postremo, erga optime meritos; quos diligere ut propinquos, & colere parentum fere loco, aequum est. quae singula eodem quo proposuimus, ordine probemus. Ac pietas quidem in deos multis cognoscitur exemplis: quorum pauca recitabo. de Nat. de lib. I. Pietas, sanctitas, religio pure, & caste tribuenda sunt deorum numini. Et infra ibidem: Pietas est iustitia aduersus deos. Et lib. III. de Fin. Nec uero pietas aduersus deos, nec quanta ijs gratia debeatur, sine explicatione naturae intelligi potest. Et pro domo:

mo: Nec est ulla erga deos pietas, nisi honesta de nomine eorum, ac mente opinio. Et lib. II. Off. Pietas & sanctitas deos placatos efficiet. Et in Topicis: Aequitas tripartita dicitur esse, una ad superiores deos, altera ad manes, tertia ad homines pertinere. prima pietas, secunda sanctitas, tertia iustitia, aut aequitas nominatur. Quae uero, ad patriam, parentes, propinquos est, licet non bene meritos pertinent, haec sunt. lib. II. de Inuent. Pietas est, quae erga patriam, aut alios sanguine coniunctos officium conseruare moneat. Pro Flacco: Nimia pietas, & summus amor in patriam. De somnio Scip. Iustitiam cole, & pietatem: quae cum sit magna in parentibus, & propinquis, tum in patri maxima est. Et in Bruto: Utinam C. Gracchus non tam fratri pietatem, quam patriae, praestare uidisset. Pro Coelio: Pietas in parentes, indulgentiam in liberos. Pro Plancio: Omitto illa, ut uiuat cum suis, primum cum parente: nam pietas fundamentum est omnium uirtutum. Et Acad. lib. II. Almodum adolescens cum fratre, pari pietate, et industria praedito, paternas inimicitias est persecutus. Et ad Att. ep. 3. lib. VI. Cum bellum esse in Syria magnum putetur; uideatur ne pietatis esse meae fratrem relinquere. Pro Quinctio: Si pietate propinquitas colitur; qui affinem prodit, impius sit necesse est. Et ad Thoranium, ep. 20. lib. VI. Hic tui omnes ualent, summaque pietate te desiderant. Atque haec uno loco omnia, in oratione pro Plancio, comprehenduntur. pietas enim desi-

Q 4 nitur

nitur, grata uoluntas in parentes, in patriam, in deos, in amicos: eaq. tribus modis laudatur, ut uirtus, ut uirtus maxima, ut uirtutum reliquarum omnium mater. Exemplum pietatis etiam parentum in filios unum Ciceronis afferam ex ep. 39. lib. XIII. Domo sibi carendum propter matrem, plenam pietatis. Alterum Catulli:

Egregium narras mira pietate parentem,
Qui ipse sui gnati minxerit in gremium.
Deorum in homines.

Statius in Silu. Vera deum pietas.

Extremum restat de pietate in bene meritos. quod ex genere est illud ep. 1. l. 1. Fam. Ego omni officio ac potius pietate erga te. Et ibidem ep. 9. Periurcin dae mihi fuerunt litterae tuae: quibus intellexite perspicere meam in te pietatem: quid enim dicam, bene uolentiam? cum illud ipsum grauissimum, et sanctissimum nomen pietatis leuius mihi meritis erga me tuis esse uideatur. Et in eadem, in extremo Sunt enim testes meritorum tuorum erga me, meaeque in te pietatis. Cur autem, cum id quod dijs hominibusque debemus, proprie Pietatis nomine optum exprimatur, non eodem nomine erga Lentilium Cicero uteretur, quem in utraque post reditum oratione non modo parentem, uerum etiam deum suae salutis, uitae, fortunae, memoriae nominisque uocat? Sic in epistola ad Curionem lib. 2. cum Milonem commendat, bis nomen Pietatis usurpat; quod, eo adnitente, patriam recuperauerit. Et alibi saepe. Quod autem in primis quattuor uerbis epistolae

stolae 1. ad *Leuit.* Ego omni officio, ac, uocales
 cōcurrere passus est; in eo ē moralis uirtus elucet
 laborare enim uidetur, quod amātissimi hominis
 est, de re potius, quam de uerbis. itaq. hanc indili-
 gentiam non solum a reprehensione uindicat, ue-
 rum etiam cum aliqua laude coniungit in Orato-
 re: Habet, inquit, ille tamquam hiatus, concursu
 uocalium, quasi molle quiddam, quod indicet non
 ingratam negligentiam de re hominis magis,
 quam de uerbis, laborantis. Et in eodem libro, in
 fra: Nemo est tam rusticus, qui uocales nolit con-
 iungere. in quo quidam etiam Theopompum re-
 prehendant, quod eas litteras tantopere fugerit:
 et si idē magister eius Isocrates, at nō Thucydides
 ne ille quidem haud paullo maior scriptor Pla-
 to. Demosthenes tamen magna ex parte concur-
 sionem uocalium, ut uitiosam, fugit. Sed Graeci
 uiderint: nobis, ne si cupiamus quidem, distrabere
 uocales conceditur. Haec ille: qui tamen paullo
 post, non debere admodum crebro uocales uocali-
 bus occurrere, indicat his uerbis: Hoc idem nostri
 saepius non tulissent, quod Graeci laudare etiam
 solent. Gellius & in poetis hoc probat l. VII. c.
 20. aitq. suauius esse in *Virgilio*, *Vicina Vesuo*,
Ora iugo, quam, *Vicina Vesuo Nola iugo*: &
 apud *Catullum*, *Ebriosa acino ebriosioris*.
 Dictum est de generibus epistolarū: quibus de mō-
 stratis, duplex occurrit animaduersionis, primū
 quae utrique sint aptae generi sententiae; dein de
 quibusnam sententiae uerbis enuncientur. Ac li-
 cet, nisi

cet, nisi fallor, simul utrumque complecti, & ita
definire. Epistola consuetudinem fere quotidiani
sermonis debet imitari. nam, si, quod inter longe
remotos nequaquam uox & lingua praestare po-
test, id bono litterarum consequimur, ut ijs de re-
bus, quae uel nostra, uel amicorum intersint, com-
municemus: profecto nihil aliud, quam imago
quaedam sermonis, uidetur epistola. idem sensit
Artemon ille, qui descripsit epistolas Aristote-
lis: quem dixisse Demetrius ait, oportere eodem
stylo & dialogum scribi, & epistolas: esse enim
epistolam dialogi partem. Sententias tamen inter-
dum grauiiores, quam dialogus, & maiorem ele-
gantiam admittit epistola; non modo quia studio
curaq. maiore scribimus, quam loquimur; uerum
etiam, quia, cum ad principes uiros, aut etiam ad
ciuitates, litteras mittimus, quod interdum eueni-
re solet, habenda omnino uidetur personarum ra-
tio; & in eo paululum se tollat epistola, non mo-
do licet, uerum etiam necesse est. quales enim
putemus fuisse epistolas illas, quibus uiri elo-
quentes, & docti, atque ipse in primis Aristote-
les Alexandrum Magnum, incensum cupiditate
uerissimae gloriae, cohortabatur ad decus? iam ue-
ro, quae leguntur Demosthenis ad Philippum, ha-
bere eas quiddam amplum, longeq. distare a com-
muni sermone, negari non potest. Nec desunt Ci-
ceronis in hoc genere nonnullae, ut illa ad Luc-
ceium lib. v. Jam. de sui cōsulatus historia separa-
tim cōponenda; & illa ad Dolabellā lib. ix. qua

ei de

ei de sublata columna, & ijs, qui eam Caesari
 mortuo, tamquam deo, in foro erexerant, suppli-
 cio affectis, gratulatur. in illa uero ad Lentulum
 quae incipit, Periucundae, partes multae sunt, in
 quibus aliquanto maior uel uerborum copia, uel
 sententiarum splendor apparet, quam dialogi ra-
 tio, & natura postulet. Age, quid in ea dialogo
 simile reperitur, in qua M. Brutus Ciceronem ac-
 cusat, quod suppliciter nimis, ac demisse ad Octa-
 uium scripsisset? Verum hoc, quidquid est licen-
 tiae, prudentia moderatur. tempus, personarum
 dignitas, res ipsa, quousque progredi liceat, osten-
 dit. Proprie uero & simplici argumento, & sim-
 plici stylo contentae sunt epistolae. Recte, & festi-
 ue Cicero ad Paetum: Quid tibi ego uideor in epi-
 stolis? non ne plebeio sermone agere tecum? nec
 enim semper eodem modo. quid enim simile ha-
 bet epistola aut iudicio, aut concioni? quin ipsa iu-
 dicia non solemus omnia tractare uno modo: epi-
 stolas uero quotidianis uerbis texere solemus.
 Idem tamen, qui hoc praecipit, non usquequaque
 seruat suam regulam: indulget enim ingenio non
 numquam, & epistolas concinnat, atque ornat
 uerbis aliquanto illustrioribus, quam quae popu-
 lo familiaria, & communi sermone trita sunt. sed
 hoc eiusmodi est, ut, immodice, ac temere si fiat, fa-
 stidium pariat, et in reprehensionem incurrat; sin-
 modice, & loco, delectet sine satietate, & lau-
 dem assequatur. decet igitur idem, et dedecet, pro-
 utentis ingenio; quod alijs quoque rebus contin-
 git.

git. hac uirtute uel solus inter Latinos, ut mihi quidem uidetur, uel certe maxime omnium Cice- ro excelluit. Demosthenem quidem ita uicit, ut comparatio nulla sit: quod Quintilianus quoque uidit. Breuitas laudatur in epistolis: iure quidem breui enim sermone magis capimur, quam produ- cto: uerum in omni re modus est: et peccat eodem fere modo, qui multa paucis contrahit, & qui pauca diffundit in multa. Praeclare Gregorius Nazianzenus, qui utroque uitio laborant, eos ia- culantibus comparat, ita mittentibus telum, ut uel supra scopum, uel infra feratur. utrique enim errant pariter, licet contrario modo. Hic mihi cō- mittendum non puto, quando de epistolis agitur ut fraudentur studiosi pulcherrima ipsius Grego- rij, uiri eloquentissimi, epistola, nondum edita: in qua prudenter, & ingeniose, quae ad hoc ipsum scribendi genus attinent, omnia persequitur, sic ut ne Demetrius quidem ille, quem supra appel- lauimus, uel plura, uel meliora tradiderit.

Γρηγόριος Νικοβέλω.

ΤΩΝ γραφόντων ἐπιστολάς, ἐπειδὴ καὶ τὸ αἰ-
τεῖς, οἱ μὲν μακρότερα γράφουσιν, ἢ περὶ εἰκός: οἱ
δὲ καὶ λίαν ἐνδεέστερα: καὶ ἀμφοτέρω τῷ μέτρῳ
διαμαρτάνουσιν, ὥσπερ τὰ σκοπῶ οἱ τοξάοντες,
ἅντε εἴσω πέμπουσιν, ἅντε ὑπὲρ πέμπωσι. τὸ γὰρ ἀπο-
τυχάνειν ἴσον, καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων γίνηται. ἔστι δὲ
μέτρον ἐπιστολῶν ἡ χρεία: καὶ οὔτε μακρότερα γρά-
ψέον, οὔ μὴ πολλὰ τὰ πράγματα: οὔτε μικρολο-
γέον, ἐνθα πολλὰ. τί γὰρ ἢ τῇ Περσικῇ χοίνω μετρεῖ-
σθαι δέ τι τὴν σοφίαν, ἢ παιδικοῖς πῆχεσι: καὶ οὕτως ἀτε-
λῇ γράφειν, ὥς μηδὲ γράφειν; ἀλλὰ μιμεῖσθαι τῆς σκιῶν
τὰς μεσιμβρινάς, ἢ τῆς κέντρων τὰς κτ' ὑπὸ σῶπον ἀπα-
τάσας, ὧν σωρίζαντα τὰ μήκη: καὶ παραφαίνεται μάλ-
λον, ἢ φαίνεται, τῆς ἀκρῶν τινὶ γνωρίζόμενα: καὶ ἔστι,
ὥς ἀν' εἰποιμι καμάρως; εἰκασμάτων εἰκασματα. δεόν
ἀμφοτέρων φάγοντα τὴν ἀμετρίαν, τοῦ μέτρου κατα-
τυχάνειν. Περὶ μὲν τῆς σωτορίας, ταῦτα γινώσκω.
Περὶ δὲ σαφηνείας, ἐκείνῳ γινώσκον, ὅτι καὶ φάγοντα
τὸ λογιζέσθαι ὅσον ἐνδέχεται, μᾶλλον εἰς τὸ λογικώ-
τερον ἀποκλίνειν, καὶ, ἵν' εἰπω σωτόμως, αὕτη τῆς
ἐπιστολῶν ἀρίστη, καὶ κάλλιστα ἔχουσα, ἢ ἂν καὶ τὸν
ιδιωτὴν, καὶ τὸν πεπαιδευμένον: τὸν μὲν, ὡς κατὰ
τοὺς πολλοὺς οὔσα: τὸν δὲ, ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς: καὶ
ἢ αὐτόθεν γινώσκον. ὁμοίως γὰρ ἀκαμρον, καὶ γρίφον
νοεῖσθαι, καὶ ἐπιστολὴν ἐρμηνεύεσθαι. Τρίτον δὲ τῆς
ἐπιστολῶν ἡ χάρις. ταύτῃ δὲ φυλάξομεν, εἰ μήτε
παντάπασι ξηρὰ, καὶ ἄχαρι γράφομεν, καὶ ἀκαλ-
λώπισα, ἀκόσμητα, καὶ ἀκόρητα, ὃ δὴ λέγεται,
οἷον δὴ γνώμων, καὶ παροιμιῶν, καὶ ἀποφθεγμάτων
ἐκτίς: ἔτι δὲ σκομμάτων, καὶ αἰνιγμάτων, οἷς ὁ λό-
γος καταγλυκαίνεται: μήτε λίαν τούτοις φαινοίμεθα
καταχρῶμενοι. τὸ μὲν γὰρ ἀγροικόν, τὸ ἢ ἀπλησόν. καὶ
τοσαυτὰ τούτοις χρῆσθαι, ὅσα καὶ ταῖς πορφύραις ἐν
τοῖς ὑφάσμασι. τοσάς δὲ παραδεξόμεθα μὲν, ὀλίγας
δὲ: καὶ ταύτας οὐκ ἀναχυνώτας. ἀντίθετα δὲ, καὶ πα-
ρίστα, καὶ ἰσόκωλα, τοῖς σοφισαῖς ἀπορρίψωμεν. εἰ δέ τις
καὶ

καὶ παραλάβοιμεν, ὡς καταπαίζοντες μᾶλλον τοῦτο
 ποιήσωμεν, ἢ σπουδάζοντες. Πέρας τοῦ λόγου: ὁ περὶ τῆς
 κομφῶν τινος ἤκουσα περὶ τοῦ αἵτου λέγοντος: ἡμεῖς καὶ
 ἐκρίνοντο περὶ βασιλείας οἱ ὄρνιθες, καὶ ἄλλος ἄλλως
 ἠκον ἑαυτὸν κοσμήσαντες, ὅτι ἐκείνου κάλλιστον ἡμῶν τὸ
 μὴ οἶεσθαι καλὸν εἶναι. τοῦτο καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς μαλι-
 σα τηρετέον, τὸ ἀκαλλώπισον, ὅτι ἐγγυτάτω τοῦ
 χυθῶσιν. Τόσαῦτα σοι περὶ ἐπιστολῶν, ὡς δι' ἐπιστολῆς,
 παρ' ἡμῶν: καὶ ταῦτα ἴσως οὐ πρὸς ἡμῶν, οἷς τὰ μείζω
 ἀπεδίδετο. ἄλλα δὲ, αὐτὸς τε φιλοπονήσεις, διὰ
 δὴς ὦν: καὶ εἰ περὶ ταῦτα κομφοὶ διδάσκειν.

Quam sic Latine uertimus.

255
GREGORIVS NAZIANZENVS
N I C O B V L O

QVI epistolas scribunt, (quoniam hoc etiam postulas) alij quidem pluribus uerbis, quam deceat, alij uero exsiliiter admodum scribunt : & utrique modum non seruant quemadmodum qui ad scopum iaculantur, siue infra mittunt, siue supra. errare enim aequale est licet a contrariis fiat. est autem epistolarum modus ipsa res: cum neque pluribus uerbis, ubi non multae sunt res, scribendum sit ; neque paucioribus, ubi multae. quid enim oportet uel Persica schoeno, uel puerilibus cubitis sapientiam metiri, atque sic imperfecta scribere, ut nec scribere sed imitari umbrarum meridianas, aut centrorum, in oculos incurrentes, quarum confident longitudes, & obscure potius, quam perspicue, cernuntur, extremo aliquo significatae: suntq. (quo modo apposite dicam?) similitudinum similitudines. cum oporteat, qui utriusque iniustam mensuram uelit euitare, iustam eum consequi. De breuitate igitur haec statuo. De perspicuitate autem illud constat, oportere, qui elaboratum uitet, quātum oporteat, magis ad id, quod communius est inclinare. & ut complectar paucis, optima est & pulcherrima epistola, quae tum indoctum, tū etiam eruditum persuadere possit ; indoctum, ut ad multitudinē scripta; eruditum, ut multitudi-

nis

nis captum superans. item, quae sua sponte intelligitur. aequè enim absurdum est, & griphos considerare, & epistolam interpretari. Tertium est epistolarum gratia. hanc porro seruabimus, si neque sicca prorsus, & inuenusta scribamus, & illepidi, & inornata, et inculta, quod dicitur, ut sine sententijs, & prouerbijs, & dictis, & salibus, & reconditis iocis, quibus sermo conditur; neque ualde his abusi esse uideamur. alterum enim agreste, alterum uero cum satietate. Haec autem eatenus utenda, quatenus & purpuris in textilibus. figuras autem recipiemus quidem & paucas, & has non impudenter. antitheta uero & aequalia, & similiter desinentia rhetoribus dimittemus. sicubi autem assumamus, tamquam iocantes potius hoc faciamus, quam serio agentes. Summa haec est: quod ab eloquente quodam homine de aquila accepi, cum diceret: Quo tempore aues de principatu disceptabant, & aliae aliter exornatae uenerunt, in aquila formosissimum id fuisse, quod nihil formosum esse putaretur. hoc & in epistolis maxime obseruandum, ut minime sint elaboratae: quod proxime ad naturam accedit. Haec tibi de epistolis, tamquam per epistolam, a nobis: nec fortasse nobis conuenienter, qui maiora curamus. Reliqua uero et ipse tibi tuo studio comparabis, cum ingenio ualeas & docebunt ij, qui hoc scientiae genere excellunt

Prouerbia

Prouerbia non excludit, sed crebra non probat
 quod Ciceroni quoque placuit : itaque paucis
 utitur . at Demetrius , Κάλλος , inquit , ἐπισολῆς
 πυκναὶ παροιμίαι : δημοτικὸν γὰρ ἔστιν ἡ παροιμία , καὶ
 κοινόν . Ego seruo , & seruabo Gregorii documen-
 tum , ut prouerbijs neque numquam , neque saepe
 utar : accedente praejertim Ciceronis exemplo
 quem cum lego , nullius rhetoris praecepta de-
 sidero

R

Επεὶ δὲ καὶ ὁ ὀπισθοδικὸς χαρακτήρ δέεται ἰχνό-
 τητος, καὶ περὶ αὐτοῦ λέξομεν. Ἀρτεμιῶν μὲν ἐν,
 ὁ τὰς Ἀριστοτέλους ἀναγράφας ὀπισθοδικὰς φησιν,
 ὅτι δεῖ ἐν αὐτῷ πρῶτον διαλογόν τε γράφειν, καὶ
 ὀπισθοδικὰς· ἔτι γὰρ τὴν ὀπισθολὴν, οἷον τὸ ἕτερον μέρος,
 τοῦ διαλόγου, καὶ λέγει μὲν τίς τις, ἢ μὴ ἀπαν· δεῖ
 γὰρ ὑποκατεσκάδαζε πῶς μᾶλλον τὸ διαλογὸν τὴν ὀπι-
 σθολὴν· ὁ μὲν γὰρ μιμῆται αὐτοχρῆστα· ἡ δὲ
 γράφεται καὶ δῶρον παρὲν τῷ πρῶτον τινα. τίς γοῦν
 ἕτως ἀν' διαλεγθῆναι πρὸς οἶλον, ὥσπερ ὁ Ἀριστοτέλης πρὸς
 Ἀτίπτειρον, ἢ πρὸς τὴν ἀγαθὴν γράφον τὸ γέροντος, φησιν;
 εἰ δὲ πρὸς ἀπασας εἴχεται τὰς συγὰς ἕως, ὥς μὴ
 καταγιν, δῆλον ὡς τοῖς γε εἰς ἀδελφὴν κατελθεῖν ἐκδομέ-
 νοις, οὐδεὶς φθόνος· ὁ γὰρ οὕτω διαλεγόμενος, ὅτι δι-
 κτυμένῳ ἔοικε μᾶλλον, οὐ λαλῶν τι, καὶ λυσις συχ-
 ναὶ ὁ ποῖται, οὐ παρέπεσιν ὀπισθοδικὰς· ἀσαφὲς γὰρ ἐν γρά-
 φῃ ἢ λυσις, καὶ τὸ μιμητικόν, οὐ γραφὴς οὕτως εἰκείον,
 ὡς ἀγνῶτος οἷον ὡς ἐν τῷ Εὐθυδημῳ. τίς βῶ, ὡς Σωκρα-
 τες, ὡς χθρὸς ἢ Λυκίῳ δὲ κλέρη; ἢ πολὺς ἡμᾶς ὁ χλος πε-
 ριεισῆκε, καὶ μικρὸν προσελθὼν ὀπφέρει. Ἀλλὰ μοι ξέ-
 νος τίς φαίνεται ἔτι ὅτι διαλογὸν, τίς βῶ, ἢ γὰρ τοιαυτῇ
 πᾶσα ἑρμηνεία, καὶ μίμησις ὑποκριτῇ παρέπει μᾶλλον,
 οὐ γραφομένης ὅτις λαῖς, πλείστον δὲ ἔχεται τὸ ἰδικόν
 ἢ ὀπισθολὴν, ὥσπερ καὶ ὁ διαλογος· σχεδὸν γὰρ εἰκόνα ἔκα-
 στες τῆς ἐαυτοῦ ψυχῆς γράφει τὴν ὀπισθολὴν, καὶ ἐστὶ μὲν
 καὶ ἕξ ἄλλου λόγου παντὸς ἰδεῖν τὸ ἦθος τὸ γράφοντος·
 ἐξ οὗδεός δὲ οὕτως, ὡς ὀπισθολῆς, τὸ δὲ μέγεθος σω-
 σάλλω τῆς ὀπισθολῆς, ὥσπερ καὶ ἡ λέξις, αἱ δὲ ἄγαν μα-
 κροὶ καὶ προσετιχῆται τὴν ἑρμηνείαν ὀγκοδὲσσαι, οὐ μα-
 τὴν ἀλήθειαν ὀπισθολαὶ γῆρουν τὸ ἀν', ἀλλὰ συγγράμ-
 ματα, τὸ χαίρειν ἔχοντα προσγεγραμμένον. καταπερ-
 τὰ Πλάτωνος πολλὰ, καὶ ἡ Θεκυδίδης, καὶ τῇ σωτὶ ἀ-
 ξιμὲν τὰ λεγύσθω μᾶλλον· γελοῖον γὰρ ὡς οὐδ' αἶν,
 ὥσπερ

ὡς περ οὐκ ὀπίσθιον, ἀλλὰ δίκην γράφοντα, καὶ οὐδὲ
 γελοῖον μόνον, ἀλλ' οὐδὲ φιλικόν: τὸ γὰρ δὴ χτ' τλὴν
 παροιμίαν, τὰ σύκα, σύκα, λεγόμενον, ὀπίσθιον ταῦτα
 ὀπίσθιον εἶναι. εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι οὐχ ἑρμηνεία μόνον,
 ἀλλὰ καὶ πράγματα τίνα ὀπίσθιον εἶναι. Ἀριστοτέ-
 λης γού, ὃς μάλιστα ὀπίσθιον ἔχει καὶ τὸν τύπον ὀπί-
 σθιόν. Τοῦτο δὲ οὐ γράφω σοι: οὐ γὰρ ἔστιν ὀπί-
 σθιόν: εἰ γὰρ τίς ἐν ὀπίσθιον σοφισμὰτα γράφει καὶ
 φυσιολογίας, γράφει μὲν, οὐ μὲν ὀπίσθιον γράφει: φιλο-
 σοφίῃς γὰρ τίς βούλεται εἶναι ὀπίσθιον, σωτομος, καὶ
 περὶ ἀπλοῦν πράγματα εἰκάζει, καὶ ἐν ὀνόμασιν ἀ-
 πλοῖς. κάλλος μὲν αὐτῆς αἰτε φιλικαὶ φιλοσοφί-
 σεις, καὶ πυκναὶ παροιμίαι ἐνοῦσαι. καὶ τοῦτο γὰρ μόνον
 ἐν αὐτῇ σοφόν: διότι δημοτικὸν τί ὅστις ἡ παροι-
 μία καὶ κοινόν: ὃ γὰρ γνωμολογῶν, καὶ προσηγορεύων, οὐ
 δὲ ὀπίσθιον εἶ τι λαλοῦντι εἰσὶν, ἀλλὰ μηχανῆς. Ἀρι-
 στοτέλης μὲν τοι καὶ ἀποδείξει περὶ χρηστέων ὀπίσθιον καὶ
 οἷον διδάσκει βεβηλόμενος, ὅτι μοίως χρὴ εἶναι ταῖς
 μεγάλας πόλεις καὶ ταῖς μικραῖς, φησὶν οἱ γὰρ θεοὶ ἐν
 ἀμφοτέροις ἴσοι ὥς εἰ καὶ χάριτες θεαί, ἴσαι ἀποκεί-
 σονται σοι παρ' ἀμφοτέροις. καὶ γὰρ τὸ ἀποδεικνύμε-
 νον αὐτὸ ὀπίσθιον, καὶ ἡ ἀπόδειξις αὐτῇ. ἐπεὶ δὲ καὶ
 πόλεσι ποτὲ καὶ βασιλεῦσι γράφομεν, ἔσονται τοῖς αὐ-
 τοῖς αἱ ὀπίσθιαι, μικρὸν ἐξηρμέναι πῶς: σοφιστὴν γὰρ
 καὶ τὸν προσώπῳ, ὃ γράφεται. ἐξηρμένῃ μὲν τοι καὶ οὐχ
 ὥς ἐσὶν γράμμα εἶναι ὀπίσθιον, ὡς περ αἱ Ἀριστοτέ-
 λους πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς τοὺς Δίονος οἰκέτας ἢ
 Πλάτωνα. καὶ δόλε δὲ μεμίσχθω ἡ ὀπίσθιον χτ' τλὴν ἑρ-
 μηνείαν ἐκ δυοῖν χαρακτήρων τούτων, τοῦ τε χαρίεν-
 τος καὶ τοῦ ἱχνυῶ. Καὶ περὶ ὀπίσθιον μὲν τούτα, καὶ
 αἶμα περὶ χαρακτήρος τοῦ ἱχνυῶ.

EPISTOLARVM character cum exsili-
tate indigeat, & de ipso dicemus. Artemo
igitur, qui Aristotelis epistolas collegit, ac
in lucem protulit, eodem modo dialogum & epi-
stolas oportere scribere asserit: eo quod epistola
fere tamquam altera dialogi pars, non tamen om-
nis esse uideatur. Nihilominus opus est epistolam
magis quam dialogum exornare. nam hic, incon-
siderate ac improuide facientem imitatur; illa ue-
ro scribitur, et quodam modo dono mittitur. Quis
enim, ad amicam litteras dans, eo dicendi genere
utatur, quo Aristoteles ad Antipatrum, de quo-
dam sene extorre scribens, utitur? dum inquit
„ Si hic autem ad omnia abiit exsilia, adeo ut in pa-
„ triam ullo pacto reduci reuocariq. non possit; per-
„ spicuum est, neminem ad inferos descendere uo-
„ lentibus inuidere. Nam; qui ita sermocinatur, de-
monstranti potius, quam loquenti, similis esse ui-
detur: & solutiones tantopere exsiles sunt, ut epi-
stolis nequaquam congruant. Solutio etenim in
scriptione est res perobscura. Et illud sane, quod
ad imitandum pertinet, non est tam scriptionis
quam certaminis proprium, ac peculiare, ueluti
„ in Euthydemo: Quis nam ille erat, o Socrates, qui
„ cum heri in Lycio disputabas? frequens profecto
„ turba circumstabat. Et paullulum procedens, in-
„ fert: At mihi peregrinus uidebatur, deinde cum
„ quo disputabas, quisnam erat? Omnis enim eius-
modi

modi elocutio & imitatio, histrionem magis, quā
 epistolas scribentem, decet. Plurimum etiam mo-
 ralitatis contineat epistola, quemadmodum &
 dialogus. nam quilibet imaginem sui prope ipsius
 animi, scribit epistolam. Et ex alio quidem dicen-
 di genere, licet etiam scribentis morem, seminge-
 nij indolem omnino cognoscere, sed ex nullo alio
 magis & melius, quam ex epistola. Magnitudo
 autem epistolae, ueluti & elocutio, contrahatur.
 Nam, quae sunt nimis longae, & ad haec per lo-
 cutionem tumidiores efficiuntur: quae profecto re-
 uera epistolae non sunt, at opera potius, episto-
 lae inscriptionem, Saluere, habentia. quemadmo-
 dum Platonis, & Thucydidis plurima. Verum
 constructione nimirum magis dissoluatur. Nam
 per periodos ire, tamquam non epistolam, sed in-
 dicium scribentem, supra quam dici possit, ridicu-
 lum est; & non solum ridiculum, sed & amici-
 tiae nequaquam conueniens. In scribendis enim
 epistolis, illud, quod in prouerbio dicitur, Ficus fi-
 cus, sectari ac comminisci oportet. Insuper scire
 itidem opus est, quod non solum elocutio, uerum
 etiam res quaedam sunt epistolarum propriae.
 Itaque Aristoteles id, quod epistolis conuenit, ea-
 rumq. proprium est, uidetur maxime consecutus
 esse. non enim inquit, Hoc tibi scribo; eo quod epi-
 stolae non congrueret. nam, si quispiam sophisma-
 ta, & de natura disputationes, epistola comple-
 teretur, scriberet quidem, sed epistolam ne-
 quaquam. In epistola enim quae breuis, & de re

R 3 simplici

simplici narratio esse debet, & simplicibus nomi-
 nibus confici, comitas quaedam requiritur atque
 festiuitas. Pulchritudo autem ipsius est, amica be-
 nignitas: ac, si frequentia in ea fuerint prouerbia
 hoc plane scitum, cum sit commune, & uulgo sa-
 tisfaciat, solum insit epistolae. Qui uero senten-
 tias & cohortationes scribit, non per epistolam
 sed per artificium & machinationem loquenti
 similis admodum uidetur. Aristoteles sane et de
 monstrationibus in modum ferme epistolae uti-
 tur. sicut cum uult docere; similiter magnis
 et paruis ciuitatibus benefaciendum esse, inquit:
 „ Dū utique in ambabus aequales sunt. igitur quā
 „ do deae gratiae aequales sunt, & apud ambas ti-
 „ bi residebunt, ambas beneficio oportet afficere.
 Etenim, quod ab ipso demonstratum est, & demō-
 stratio ipsa, epistolarum est propria. Et, quoniam
 ad ciuitates aliquando, interdum ad reges scribi-
 mus, eiusmodi epistolae sint etiam aliquo modo
 parum eleuatae. Consideranda item est persona
 cui scribitur, ut eleuata sit epistola, si opus est
 non tamen pro epistola uolumen scribatur: quem
 admodum Aristotelis ad Alexandrum epistolae
 & ad Dionis familiares Platonis epistola. Vni-
 uersae autem ex his duobus characteribus per
 elocutionem commisceantur epistolae; ex urbano
 scilicet, & ex sili. Et de epistola quidem, & de te-
 nui simul caractere, haec dicta sufficiant

Codi-

CODICILLORVM usus antiquissimus
 fuit iam ante chartam in uentā. itaq. scri-
 psit Homerus Il lib. 2. pag. 66: Bellio-
 phonti in Lycia codicillos esse datos. quo argumē-
 to, nondum eo tempore inuentam esse chartam,
 Plinius lib. XIII. cap. 13. probare cona-ur. et si
 aliter sentire uideatur eiusdem libri cap. XI. qui
 chartam Alexandri Magni uictoria reper-
 tam, condita in Aegypto Alexandria, scribit
 Codicilli autem, dicti a Caudicibus, idest, arbo-
 rū libris: plures enim lignae tabellae glutino in-
 gebantur, item ut iunguntur hodie nostrates libri
 Sed ante, quam in arborum libris, palmarum in
 folijs esse scriptum, idem Plinius auctor est, eo-
 dem libro, & eodem cap. & haec subiungit: Pu-
 blica postea monumenta plumbeis uoluminibus
 mox & priuata linteis confici coepta, aut ceris
 pugillariū enim usum fuisse, etiam ante Troiana
 tempora, inuenimus apud Homerum. Quibus uer-
 bis Pugillaria significat codicillos esse, idest, tabel-
 las cera illitas, in quibus pungendo, stylo impres-
 so, scriberetur: unde Pugillaris nomen. Verum
 etsi ante chartam fuere, post eandem tamen in-
 uentam mansere Codicilli, commodi scilicet caus-
 sa: quoniam, ubi charta, et atramentum non ades-
 set, ut in itinere, in cena, in senatu, Codicilli, stylo
 scripti, mittebantur. itaque Cicero, Fam. ep. 18.
 lib. VI. Quaesui, inquit, e Balbo, per codicillos
 quid esset in lege. & Sulpicius, ep. 12. lib. IV.
 Puer Acidini mihi obuiam uenit, cum codicillis

R 4

Interdum

*Interdum ipsi codicilli non mittebantur, sed scri-
bebatur in ijs, quod in chartam deinde trāslatum
mitteretur. propterea, Harum exemplum in codi-
cillis exarant, ait Cicero, lib. ix. Fam. ep. ult.*

NON

Nō eodē modo libri apud ueteres, et epistolae
 scribebātur. libri enim pluribus paginis cōscri-
 pti, circa lignum, aut aliquid osseum, ut ait Por-
 phyrus, uel corneum, terētis formae, inuolueban-
 tur. id appellabant *Vmbilicum*: quod, ut umbili-
 cus in medio uentre, item illud, libro iam circa
 inuoluto, medium. extremae partes a similitudi-
 ne uocabantur *Cornua*, ut multis poetarum exem-
 plis intelligitur. Epistolae autem nec semper una
 pluribus ue, sed modo una, modo pluribus conscri-
 bebantur paginis; nec inuoluebantur, sed compli-
 cabantur. complicatis, linoq. traiectis, qui merca-
 torum hodie mos est, anulus imprimebatur. Obij-
 cietur illud, ex epist. 7. lib. III. Fam. Appiani
 mihi uolumen a te reddiderunt. quod de una epi-
 stola dictum esse, eo constat, quia sequitur, Eadem
 epistola petebas. Sed, *Volumen*, dixit Cicero non
 de inuoluta epistola, sed de longissima, quae uolu-
 minis instar esset. Quod si epistolas conseruari o-
 pus esset; alia ratio erat. tunc enim non complica-
 bantur, sed inuoluebantur; quotq. epistolarum li-
 bri, tot uolumina fiebant. unde illud ad Tironem
 epist. 17. lib. XVI. Video, quid agas. tuas quo-
 que epistolas uis referam in uolumina. Et ad At-
 ticum, epistol. 30. lib. XII. Euolui uolumen
 epistolarum tuarum. Ad Cornificium autem, epi-
 stola ultima lib. XII. cum scripsit, Non te episto-
 lis, sed uoluminibus, lacefferem: non de multis epi-
 stolis dixit, sed de longissimis, quae uolumen sin-
 gulae conficere posse uiderentur. Plinius etiam
 singu-

singulos historiae suae libros Volumina appellat lib. XII. cap. 3. cap. 25. cap. 26. cap. 32. Nunc dicendum aliquid est de pagellis epistolarum. Latitudo non omnium eadem erat: quod Plinius testimonio comprobatur: qui lib. XIII. cap. 13. maximam latitudinem ait fuisse tredecim digitorum. id Cicero ipse Fam. ep. 13. lib. II. ad Coelium significat. ait enim: Extrema pagella pupigit me tuo chirographo: cum tamen eae Coelii litterae, quibus Cicero respondet, quarum lib. IIX. initium est, Non dubito, satis longae sint. Idem lib. XII. epist. 25. ad Brutum, dixit in extremo Altera iam pagella procedit. nec tamen tota illa epistola, quam non ceperat unica pagella, quartam illius Coelianaepartem aequat. ergo haec, qua scripsit Cicero ad Brutum, angusta pagina, illa uero latior, qua Coelius ad Ciceronem. Quae etiam potest ab una tantum parte, an utrimque scriberentur epistolarum, et librorum paginae. Utrumque non puto. quod uel unico illius ad Brutum epistolae argumento cognoscitur, cuius proxime facta mentio est. nam, si angustam eam pagellam fuisse constat, quae tantulam epistolam non ceperit: quanto angustiore fuisse necesse esset, quae utrimque scripta tamen non sufficeret?

QVINCT.

Quint. lib. ix.

Es t ante omnia oratio alia iuncta, atq. contex-
 ta, soluta alia, qualis in sermone & epistolis,
 nisi cū aliquid supra naturā suam tractant, ut de
 philosophia, de rep. similibusque. Quod non eo
 dico, quia non illud quoque solutum habeat suos
 quosdam, & forsan difficiliores etiam pedes. neq.
 enim aut hiare semper uocalibus, aut destitui tem-
 poribus uolunt sermo, & epistola, sed non fluunt
 nec cohaerent, nec uerba de uerbis trahunt; ut po-
 tius laxiora in his uincula, quam nulla, sint

D. Hier. ep. 42. ad Niceam

TVRPILIVS, Comicus, tractans de uicissitudine litterarum, sola, inquit, res est, quae homines absentes praesentes facit

Ibidem

RVDES illi Italiae homines, quas Cascos Ennius appellat, qui sibi, ut in Rhetoricis ait Cicero, ritu serino uictum quaerebant, ante Chartae, & Membranarum, usum, aut in dedolatis eligno codicillis, aut in corticibus arborum, mutua epistolarum alloquia missitabant. unde et Portitores earum Tabellarios; & scriptores, a libris arborum Librarios uocauere.

Cicero Fam. lib. II. ep. 4

EPISTOLARVM genera multa esse non ignoras, sed unum illud certissimum, cuius causa inuenta res ipsa est, ut certiores faceremus absentes, si quid esset, quod eos scire, aut nostra, aut ipsorum interesset. reliqua sunt epistolarum genera duo, quae me magnopere delectant. unum, familiare, & iocosum; alterum, seuerum, & graue

5814546

ciſſi
e ho

unius
icero,
e, &
o codi
piſto-
res ea
orum

n igno
ſta in-
abſen-
ut ipſo
genera
fami-
ue

